

1. Anděl (Karel Kryl)

1. C Ami C G^7
 C Ami C G^7 C
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
 Ami C G^7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
 C Ami C G^7 C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.
 C Ami C G^7
R: C Ami C G^7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
 C Ami G^7 C Ami $G^7(F)$ (G) C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.
2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.
- R:**
3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.
- R:**

2. Atlantis (Karel Kryl)

1. Ami G Ami
 C G C
opilí mocí chytají se slámky,
 Dmi G Ami
v rytířském znaku larva obaleče
 F E Ami
a slizcí mloci na averzu známky.
 F G
Tučňáci, sysli, žáby, psi a dravci,
 Dmi G F E
lidojem pražský, kaple Husova,
 Ami Dmi
a paní Pravda mlčí na podstavci,
 Ami F^7 E Ami
němá a slepá - sádrová.
2. Syn kreslí vlajky, vlhčí anilinku,
zapláčou ve mně trojbarevné křídly,
na nebi krajky ze šedého zinku,
za kopcem země s erbem Atlantidy.
Na známce Svojsík, Opletal a Benka,
Heyrovský, Mozart s paní Miladou,
a ještě jedna modrá podobenka:
někdy i krále ukradou.
3. Na nebi barva zvětralého cínu,
společnost Kafků upravuje Zámek,
kuklí se larva v pachu naftalínu
a vůně čpavku halí sbírku známek.
Tu Andrej Kmeť a onde Andrej Hlinka,
Marasyk, Seifert, Palach, Martinů ...
Neopustím-li, zabijí mi synka,
a opustím-li, zahynu ...

3. Alibi v A-moll (Karel Kryl)

1. Ami E^7 Ami
 E^7 Ami
páteř i čest, i život dali by,
 G C
znám jiné, kteří vzdají svoji milou,
 E^7
jen aby mohli chodit na ryby.
2. Znáám mnohé, kteří vyhrožují silou
a zdravý rozum smění za sliby,
a nejvíc těch, co klečí před gorilou,
a pro škleb její ztratí pochyby.
- R:** G C
 G C
[: Já v New Yorku i v Sydney nebo v Mníšku
 Dmi Ami
vždy věřil, že čas mříže rozhodá,
 E (Ami)
a do kanálu hodiv vkladní knížku,
vzal za své to, co značí svoboda. :]
3. Je smůlou, jestli hříčkou nahodilou
máš pod kontrolou jen své pohyby
a denně jášáš s dvorní kamarilou,
že svět je z růží a nic nechybí.
4. Já nechtěl kývat s tváří roztomilou,
změnil jsem byt, jak jiní mohli by,
jsem, jak jsem byl, a, byť mi pouští žilou,
nepatřím k těm, jimž třeba alibi!
- R:**

4. Azbuk (Karel Kryl)

1. D A^7 D
 A^7 D
Já sledoval jsem Azbuka, měl mundúr ze Sojůzu,
 G D E^7 A^7
jak Gottwald kouřil čibuka a kupoval si blůzu,
 D A^7 D
ta blůza byla z Turecka a Azbuk zíral zhruble,
když musel sáhnout do vrecka a platit čtyři ruble.
2. Pak v dalším kšeftě za chvíli já viděl jsem jej opět
kupovat dámskou košilkou a kalhotky číslo pět,
pak na vysokém podpatku si k tomu koupil perka,
snad kupuje to pro matku, snad dostane to dcerka.
3. Když kupoval si paruku a punčošky a rtěnku,
já opakoval azbuku písmenko po písmenku,
však jalo se mě zděšení, když koupil přízi v klubku:
„Vot vo svobodnom vréměni ja būdu vjazát jupku!“
4. Když přízi sbalil vesele a spěchal sukni pléstí,
já tázal se jej nesměle, která že má to štěstí,
a vidím jak se červená a odpovídá skromně:
„Jsem poručice Jelena a sukně bude pro mě!“

5. Babylon (Karel Kryl)

1. Když hrdost s prasaty se válí na kompostě,
v korytě perly jsou a nouze v podhradí,
[: jdu s tebou, plešatý, po babylonském mostě,
pod bledou kulisou na temném pozadí. :]
2. Tvá ruka chvěje se, snad strachem nebo touhou,
v podpaží zvlhla jsi, jen chvíli od klína,
[: na špatné adrese, kde kdekdo chce být slouhou,
kde všichni souhlasí a každý proklíná. :]
- R: Ach, láska, co se s námi stalo, vždyť blbství zívající
nám věčka prstů vzalo i světlá světla svíci,
a správci staronová dál v kalné vodě loví,
zvuk mincí mezi slovy, co říci, co říci, co říci?
3. Amora bez luku už překřičely žestě,
v hospůdce se sloupy si se mnou víno dej,
vedu tě za ruku po babylonském městě,
ty nejsi ke koupi, já nejsem na prodej,
vedu tě za ruku po babylonském městě,
ty nejsi ke koupi, já nejsem na prodej!

6. Bacil (Karel Kryl)

1. Jednou před lety snídal Gustav tablety,
vztekly na ptáka, který zpíval Třešňáka,
pták sed' na budku, pak si vzpomněl na Hutku
a když přešel na Kryla, už lekce stačila.
Jó, Gusta křikl : „Hrom aby to bacil,
rozmoh' se tu nakažlivý písničkářský bacil,
vod tý náказы nepomůžou zákazy,
poradím se s Vasilem, co počít s bacilem.“
V běsu zavilém koplí Hutku za Krylem,
že snad v exilu vymaní se bacilu,
Charlie Soukupe, vsadili tě do kupé,
Vládu Veita s Třešňákem poslali hitlákem.
Jó, aby čistka neskončila v půlce,
přibalili Karáska i Vokatou i Schultze,
pro klid soudruhů Benýška a Neduhu,
zatočili s bacilem Gusta s Vasilem.
3. Mikeš z dědiny rve si dneska šediny,
neb vrabci na střeše cvrlikají Dobeše,
v tónu nedbalém Nohavicu s Plíhalem,
celou scénu folkovou, Nose i Voňkovou.
Jó, znějí Lutka (Hoffman), Jahelka i Merta,
Paleček i Janík, ba i skřeky Jima Čerta,
Vasil s Gustavem před pohřebním ústavem
unaveně zafuní - bacil byl imunní.

7. Bakterie (Karel Kryl)

1. Mějte, prosím, na zřeteli při snídani v šatně,
bakterie požřete-li, že vám bude špatně,
stejně tak i v draperii toalety k tanci
třístasedm bakterií čeká na svou šanci.
- R: Při pochodu po Praze, aťš' Franta nebo Jakub,
chraň se proti nákaze - půllitr rumu zakup,
desinfekce pomocí (lahvinkou špiritusu)
uchráníš se nemocí - zdravý i po funusu!
2. Když se řeční o Únoru z ideové stránky,
vypni proud a z tranzistoru vyjmi suché články,
zanes tisk i baterie do nejbližší sběrný,
demagog či bakterie - refrén bude stejný.
- R:

8. Buffalo Bill (Karel Kryl)

1. Jemnými dotyky rezavé motyky
kopu si hrob, kopu si hrob nehotový,
profesor matyky vrací se z putyky,
nevinný snob, nevinný snob, kdekdo to ví.
2. Tapety do bytu utkané z blankytu
kdosi mi dal, kdosi mi dal, kdopak to byl,
chtěl bych se brzy tu zbavit pocitu,
klid že mi vzal, klid že mi vzal Buffalo Bill.
- R: Dotyčný hrdina nemíval komplexy,
jestliže buvola s bizonem poplet' si,
to se však rozumí, nemyslel na pumy,
mohl se smát,
dotyčný profesor oděný v mundúru
už mě teď nenutí udělat maturu,
na hlavě s pomádou, začal si s armádou
na válku hrát.
3. Před lety v příkopu u Čierné pri Čopu
asi jsem snil, asi jsem snil, to netuše,
že tady v okopu hrobeček vykopu,
abych tu shnil, abych tu shnil, jsa bez duše,
jsa bez duše, jsa bez duše ...

9. Běla (Podběly) (Karel Kryl)

1. D Já včera hučel do Běly o harmonii duší A^7
 D a poslouchal jsem zardělý, kterak jí srdce buší, $A^7 D$
 G ach, Bělo, Bělo, Bělo má, sdělila jsi mi suše, A^7
 D že člověk taky tělo má, ve kterém sídlí duše. $A^7 D$
2. Ačkoli nejsem zbabělý, já váhal dlouho drahně:
chtít příliš mnoho od Běly a skončit v mravním bahně,
jak včera raší podběly na pasekách i jinde,
[: [: já dostal dopis od Běly, :] Běla mi dala kvinde. :]

10. Bludný Holanďan (Karel Kryl)

1. Ami Pod branou vítězů, co nikdy nevyhráli, E
 Ami bez zlatých řetězů a zvonů z katedrály, E
 Ami zelení molodci z romance iluzorní, Dmi
 Ami po matce sirotci, po otci bezprizorní E
 Ami hraje v karty. E
2. Růžový kavalír uprostřed paviánů
zahodil bandalír i šavli z porcelánu,
svět civí na zátku, zatímco setmělo se,
pasy jsou v pořádku a whisky na podnose
s tyčinkou na rty.
- R:** E Hrajeme hbitě o trojitě es: Ami
 Dmi tvar hadího hřbetu či gotických sošek, Ami
 Dmi flinty jsou v žitě a na hlavních rez, Ami
 Dmi a svoboda je tu, vždyť bijem se o šek - toť zvyk! E
3. Dva centy životů a slunce sbohem dává,
hledáme jistotu, které se nedostává,
na hrdle znamená obojku otrokova,
lezeme shrbení, zaliti do olova
jakési víry.
4. Paměť je v bankrotu a z domu nevychází,
čest stojí u plotu a kamením se hází,
cit s hlavou hovězí vybírá popelnice,
a pravda? Vítězí - slepá jak řeholnice,
oděna v díry.
- R:** E Rezavé ráno a mlha jak med, Ami
 Dmi tak podivně sladko jak z chrlení krve, Ami
 Dmi čteš, co je psáno, až k písmenu „zet“, Ami
 Dmi už nekřičíš „matko!“ , je ticho jak prve, jen vzlyk! E Ami

11. Bílá hora (Karel Kryl)

- Emi **Rec:** Osmého listopadu šestnáctset dvacet u letohrádku Hvězda na
Bílé Hoře zůstal z vojsk Království českého poslední
praporec - moravský praporec Šlikův. U zdi letohrádku padl
do posledního muže. Píseň nazvaná Poslední Moravan.
1. Emi Pod bílou zdi má bláto barvu perleťovou G Emi
 G a zvony odletěly za větrem do Říma, D Emi G Emi
 G obzor se rdí, můj táto, hanbou šarlatovou, Emi G Emi
 G už jsme tu osaměli, z kříže se nesnímá. D Emi
2. Prapory mdlé už páli ruce vlaškonošů,
jen oči pod přilbicí snad ještě doufají,
a mlhy zlé se valí do děr od hrabošů
i do ran na orlici, kterou už poutají.
- R:** D Rudý kohout na obzoru roztahuje spáry, Emi
 D hřeben větru rozčesává pera plamenná, Emi
 D věřili jsme na pokoru u popravčí káry, Emi
 D zlatá doba nenastává, bude kamenná. Emi H^7 Emi G
3. Je prý to ctí až na dno, zůstat pod prapory,
mít duši nestydatou a mozek bez ceny,
být králem lstí a snadno vzít si bez pokory
na svatbu se Zubatou železně prsteny.
4. Není to med, zas pítí číši vrchovatou
a věřit na proroky v chorálu polnice,
sto černých let nám svítí hvězdou jedovatou
na erbu pro otroky - pro naše dědice.
- R:** Emi + bude kamenná, H bude kamenná ... Emi G Emi H Emi G Emi G Emi G Emi G Emi

12. Bivoj (Karel Kryl)

1. *Ami G Ami E*
 Z chyže pod horama hotel Panorama budují,
Ami E Ami
 maje po levici svoji polovici svalnatou,
G Ami
 v tom panoramatu mezi horama tu sledují
E Ami
 pannu polovici s horní polovicí hřivnatou,
C G C
 panna polovice řízek z královice smažila,
G E
 mýdlem polila se, potom holila se v poklusu,
Ami G Ami
 vypadala směšně, když se bezúspěšně snažila
G Ami
 horní polovici dáti k dispozici cirkusu,
C G Ami E Ami E Ami E Ami G Ami E Ami
 la la la ...
2. V hrsti perořízek, jedl Nero řízek v jeteli,
 vzadu Apeniny, kilo huspeniny v popředí,
 vsedl do žiguli strýce Caliguly, chcete-li,
 vzal na půdě lati, jel si udělati prostředí,
 v stínu Kolosea seděls' v karose a netušil,
 že je volovinou hrát si s hořlavinou u latí,
 vatra nectila tě, bratranec ti latě vysušil,
 domy plápolaly, požár udolali mulati,
 la la la ...
3. Povím třemi slovy, co se Přemyslovi povedlo,
 jeda v čele voje, našel u Bivoje Libuši,
 Líba drapla dýku, křikla na vladyku: „Nemehlo!
 Kde si bol tak dlho?“ , Bivoj popadl ho za uši,
 na hrb si ho hodil, pak se k hradu brodil potoky,
 znaje, našlápne-li někde na šrapnely, vyletí,
 jeden vylekanec zařval: „Hele, kanec divoký!“ ,
 pak to ohlodali, do knížek to dali pro děti,
 la la la ...
4. Kterak, na mou věru, zahnat nedůvěru k vrchnosti,
 když mě kontrolují, i když na Metuji vesluji,
 čtu si Dürrenmatta a mám dilemata s věrností,
 krátce před zatčením žiji s přesvědčením ve sluji,
 a když na pivo je, myslím na Bivoje - zemana,
 čtu si Calderona, myslím na Nerona - paliče,
 doma v polici je tajná policie schovaná,
 tak si na němého hraji v domě mého holiče,
 la la la ..., tak si na němého hraji v domě mého holiče ...

13. Bludiště (Karel Kryl)

- Ami G Ami G*
 1. Fasády v ulici plničké spadu,
Ami G Ami G
 navěky v pozici černého vzadu,
C G Ami(C) G
 ve jménu jistoty ulité z vosku
Ami G Ami G Ami
 trousíme bonmoty z bludiště mozku.
2. Uvavl rozrazil na břehu Svratky,
 paprsek rozmrazil vajgly a zvratky,
 po léta v amoku, lhotejní lety
 pálíme od boku utaté věty.
3. Vlk v kůži berana z paměti smazal,
 že horší tyrana je jeho vazal,
 a bida vřezala do hnízda jříc,
 že horší vazala je jeho biřic.
4. Nucení legií k povinné lásce,
 v carově režii chválíme správce,
 jsme ti, kdo přežijí zimy i jara,
 v správčově režii vítáme cara.
5. Cívíme na Labe, doufáme skrovně,
 že za nás vyhrabe kaštaný z ohně,
 nuzákům v chatrči daruje chleba
 a kostrč nastrčí, bude-li třeba.
6. Pijeme kořalu, cpeme se masem,
 opilí ze žalu, s plačtivým hlasem,
 s pokorou muziků s rukávy z klotu
Ami G Ami G
 hrajem si muziku, hrajem si muziku
Ami G Ami G Ami
 hrajem si muziku na cizí notu ...

14. Balada Manoně (Karel Kryl)

- A C# C H*
 1. Sní v povlacích, vlasy má havraní,
E
 sní o mračích s muzikou varhanní,
A C# F#mi Hmi E
 vím, že se jí zdá o pasekách s malinovým,
A E A E(D)
 řekne, až procitne, že mě sem nezvala,
A E A D
 ústa až poskytne, přečtu jí z Nezvala:
A D A E
 Manon je motýl, Manon je včela,
A D A E A(-)
 a že ji nepustím, i kdyby chtěla.
2. Dál ale sní o mořích blankytných,
 snít budu s ní v trochejích nezbytných,
 vím, až se mi vzdá, nikdy že jí nedopovím
 v zeleném salóně, co tehdy nezvala,
 z Balady Manoně od pana Nezvala,
 že Manon je motýl, Manon je včela,
 Manon je růže hozená do kostela,
A D A E
 Manon je motýl, Manon je plavovláska,
A D A E
 Manon je první a poslední má láska,
A D A E
 Manon je první a poslední můj hřích,
A E A E
 nepoznat Manon, nemiloval bych,
A D A D A D A
 ach, Manon, Manon, Manon, Manon, Manon ...

15. Blůs pro papírový děfče (Karel Kryl)

1. Mý malý děfče, jsi smutný jak to blues,
jsi smutný jak to blues, který si zpívám,
mý malý děfče, reklamo modrejch blůz,
reklamo modrejch blůz, vodpusť, že zívám.
2. Mý malý děfče, ty smutný voči máš,
ty smutný voči máš, tak pudu s tebou,
mý malý děfče, snad štěstí přivoláš,
snad štěstí přivoláš, když hnáty zebou.
3. Mý malý děfče, to děfče z plakátů,
to děfče z plakátů, co visej' na rohu,
mý malý děfče snad na mě čeká tu,
snad na mě čeká tu, poslaný po Bohu.
4. Mý malý děfče, z flašky ti napít dám,
z flašky ti napít dám moc dobrej džús,
mý malý děfče, pak zas ti zazpívám,
pak zas ti zazpívám to svoje blůs ...

16. Bratři (Tak vás tu máme) (Karel Kryl)

Tak vás tu máme, bratři z krve Kainovy,
poslové noci, která do zad bodá dýku,
tak vás tu máme, bratři, vnuci Stalinovi,
však ne tak jako včera, dnes už bez šeríků,
však díky za železné holubičky míru
a díky za polibky s chutí hořkých mandlí,
v krajině přelíbezně zavraždili víru,
na cestě rudé šípky jako pomník padlých.

- Rec:** Vám poděkování a vřelá objetí
za provokování a střelbu do dětí,
a naše domovy nechť jsou vám domovem,
svědky jsou hřbitovy páchnoucí olovem.
Vím, byla by to chyba - plivat na pomníky,
nám zbývá naděje, my byli jsme a budem,
bolšoje vam spasibo, braťja zachvatčiki,
spasibo bolšeje, nikogda nězabuděm, nikogda nězabuděm!

17. Bridge (Karel Kryl)

1. Seděl jsem u vody, baštil jsem paštiku,
že jsem měl důvody, stražil jsem na štiku,
stražil jsem na štiku, popíjel truňk,
načež se z rybníku ozvalo „žbluňk!“
2. Spatřil jsem, zmámený, slečinku kouzelnou,
házela kameny ručinkou sádelnou,
že jsem měl upito několik piv,
já, staré kopyto, jsem na ni kýv'.
3. Sedla si na hýždě k rybníku na blatech,
rozsedla hlemýždě, měla flek na šatech,
měla flek na šatech, na šatech flek,
v červených kařatech jsem si k ní klek'.
4. „Koukněte, slečinko, nedbejte na fleky,
zhubněte malinko, obujte kramfleky,
přijdete z prádelny, flek bude pryč,
svět bude nádherný, budem hrát bridge.“
5. Seděla v čepečku, slzičky na kraji:
„I vy můj blbečku, já karty nehraji,
hraji jen mariáš, kanastu, skat,
že jste jak Goliáš, chci s váma hrát.“
6. Než jsem se dobelhal s kanastou kapesní,
slečinku obelhal sličný pan nadlesní,
sličný pan nadlesní, nadlesní pán,
čepičkou noblesní zkrížil mi plán.
7. Tak se té slečince dostalo pohybu,
já sedím v houštině a stražím na rybu,
smírím se s kapříkem, pak půjdu pryč
zahrát si s lesníkem bridge.

18. Blátivá stráň (Karel Kryl)

1. Blátivá je stráň
s trávou spálenou
[: a zády k loučím lístkem se loučím,
lístkem se loučím s Alenou. :]
2. Záda císařů
nespí v bodláčí,
[: vždyť přece pro ně ranění koně,
ranění koně nepláčí. :]
- R:** Na obzor nad mou tužkou
svítání bílou stužkou
lhalo mi světlou barvou oceli,
že rety Aleniny,
rány a spáleniny
polibky hojivými zacelí.
3. Smířlivý jen děšť
řekne vesele,
[: že svíci hvězdnou zítra mi vezmou,
zítra mi vezmou andělé. :]

19. Bratříčku, zavírej vrátka (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & C \\ \text{Bratříčku, ne} & \text{vezlykej, to nejsou} & \text{bubáci,} \\ G & & E^7 \\ \text{vždyť už jsi} & \text{velikej, to jsou} & \text{jen vojáci,} \\ F & & E \\ \text{přijeli v} & \text{hranatých} & \text{železných} \\ & \text{maringotkách.} & \end{matrix}$
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.
- R:** $\begin{matrix} \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{Prší a venku se} & \text{setmělo,} & & & & & & \\ \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & \text{Emi} \\ \text{tato noc nebude} & \text{krátká,} & & & & & & \\ \text{Ami} & \text{Emi} & F & \text{Ami} & & & & \\ \text{beránka vlku se} & \text{zachtělo,} & & & & & & \\ F & \text{Ami} & & E & & & & \\ \text{bratříčku, zavřel} & \text{jsi} & \text{vrátka?} & & & & & \end{matrix}$
3. Bratříčku, nevezlykej, neplytvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.
- R:** $\begin{matrix} \text{Prší a venku se} & \text{setmělo,} & & & & & & \\ \text{tato noc nebude} & \text{krátká,} & & & & & & \\ \text{beránka vlku se} & \text{zachtělo,} & & & & & & \\ F & \text{Ami} & F & \text{Ami} & F & \text{Ami} & F & \text{Ami} \\ \text{bratříčku, zavírej} & \text{vrátka!} & \text{Zavírej} & \text{vrátka!} & & & & \end{matrix}$

20. Čardám, čardáš, čardá (Karel Kryl)

$\begin{matrix} \text{Ami} & E & \text{Ami} & G \\ \text{Povedal mi ujo} & \text{náš,} & & \\ C & Dmi & \text{Ami} & E \\ \text{že vraj robím} & \text{špionáž,} & & \\ \text{Ami} & G & E & \text{Ami} \\ \text{a ja robím od} & \text{nevidíš do} & \text{nevidíš} & \\ E & & \text{Ami} & \\ \text{bez ohľadu na} & \text{tonáž.} & & \\ E & & \text{Ami} & G \\ \text{Škrabe ujo -} & \text{daromník} & & \\ C & Dmi & \text{Ami} & E \\ \text{kosoštvorce na} & \text{pomník} & & \\ \text{Ami} & G & E & \text{Ami} \\ \text{a ja idem cez} & \text{Košice do} & \text{Sušice,} & \\ E & & \text{Ami} & \\ \text{bude zo mňa} & \text{tajomník,} & & \\ Dmi & E & \text{Ami} & \\ \text{a ja idem cez} & \text{Košice do} & \text{Sušice,} & \\ E & & \text{Ami} & E & \text{Ami} \\ \text{bude zo mňa} & \text{tajomník.} & & & \end{matrix}$

21. Číslo na zápěstí (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & E & \text{Ami} \\ \text{Nebylo dotyků,} & \text{jen ústa, která} & \text{křičí,} \\ C & F & E \\ \text{lahvičku od} & \text{injekce někdo} & \text{odhodil,} \\ & \text{Ami(C)} & F(G) & \text{Ami} \\ \text{[: lehátko z} & \text{plastiku a} & \text{ocelových} & \text{tyčí} \\ F & \text{Ami} & E & \text{Ami} & E \\ \text{a vůně} & \text{desinfekce -} & \text{tak ses} & \text{narodil. :]} & \end{matrix}$
2. Toť tvoje scéna - páchne z koželužen tříslu
a čpí tu jatky, voní benzin motorů,
[: namísto jména dostals' na zápěstí číslo,
namísto matky hudbu z reproduktorů. :]
- R:** $\begin{matrix} C & & G \\ \text{Toť domov} & \text{tvůj,} & \text{tvá} & \text{vlast} & \text{a} & \text{tvoje} & \text{štěstí,} \\ \text{Ami} & & E & & & & \\ \text{o} & \text{čem} & \text{jsi} & \text{snil,} & \text{už} & \text{zítra} & \text{nastane,} \\ C & G & \text{Ami} & F & & & \\ \text{ty} & \text{hrdý} & \text{buď,} & \text{a} & \text{číslo} & \text{na} & \text{zápěstí} \\ & \text{Ami} & E(G) & \text{Ami} & & & \\ \text{budiž} & \text{tvůj} & \text{znak} & \text{a} & \text{tvoje} & \text{pýcha,} & \text{občane!} \end{matrix}$
3. Na lůžku úrazovky vymění ti plínky
za hřiště z roztrískaných karoserií,
[: za štěstí z obrazovky televizní skřínky,
za volnost oprýskaných periférií. :]
4. Hle, vůně domova, šed betonových bloků
co láska narkotika manifestací,
[: co hudba chrámová zní melodie doků,
co štěstí (láska) panoptika manifestací. :]
- R:**
5. Na nebi, v kalužích je olejová duha,
koryta potoků, v nichž voda neteče,
[: popílek na růžích je černý jako tuha
a není proroků, můj malý člověče. :]
6. Máš život v malíčku a nestaráš se o věk,
máš úspěch za viru a neznáš dojetí,
[: jen chvíli, človíčku, a bude z tebe člověk
ušitý na míru pro toto století! :]
- R:** $\begin{matrix} \text{Ami} & F & E & \text{Ami} \\ + & \text{budiž} & \text{tvůj} & \text{znak} & \text{a} & \text{tvoje} & \text{pýcha,} & \text{občane!} \end{matrix}$

22. Co řeknou? (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} \text{Emi} & D & \text{Emi} & D \\ \text{Co řeknou ti} & \text{páni, co,} & \text{sedíce} & \text{strnule,} \\ \text{Emi} & D & G & H \\ \text{plijí tu na} & \text{ty, kdo opustí} & \text{vlast?} & \\ & \text{Emi} & D & \text{Emi} & H^7 \\ \text{Zas budou} & \text{jen mlčet,} & \text{jak mlčeli} & \text{minule,} \\ \text{Emi} & D & \text{Emi} & D & \text{Emi} \\ \text{třásti se} & \text{strachem} & \text{a} & \text{tíše} & \text{si} & \text{krást.} \end{matrix}$
2. Co řeknou ty dámy, co sedí tu s kukátkou,
tehdy, až o pravdě zakážou hrát?
Vím, budou zas ochotně poslouchat pohádky
o tom, že pravdy je třeba se bát.
3. Co řeknou ti všichni, kdo dnes ti tu tleskají,
tehdy, až mocní ti umlčí hlas?
Zas budou jen tančit, jak jiní jim pískají,
hopsat tak dlouho, až zlámou si vaz!

23. Čarnogurské tanky (Karel Kryl)

1. $\begin{array}{cccccc} Dmi & & F & Gmi & A & Dmi \\ [: \text{Vydám já se loupit do přešpurské banky, :}] \\ A & Dmi & F & Gmi & A & Dmi \\ [: \text{abych si moh' koupit, abych si moh' koupit,} \\ & & F & Gmi & A & Dmi \\ \text{abych si moh' koupit čarnogurské tanky. :}] \end{array}$
2. [: Vždyť jsou jenom zbožím jak oříšky burské, :]
[: s požehnáním Božím, s požehnáním Božím,
s požehnáním Božím tanky čarnogurské. :]
3. [: Zboží s dobrozdáním od Fedora Gála, :]
[: snad i s požehnáním, snad i s požehnáním,
snad i s požehnáním pana kardinála. :]
4. [: Z křesťanství zbude tu andělíček s harfou, :]
[: zahude v duetu, zahude v duetu,
zahude v duetu s premiérem Čalfou. :]

24. Dalas (Karel Kryl)

1. $\begin{array}{cc} D & A^7 \\ \text{Já mám svou panenku v Žilině,} \\ & D \\ \text{ta si nosí nožík v holiňě,} \\ & D^7 \quad G \\ \text{má ho od starosty na čehuňské hosty} \\ A^7 & D \\ \text{s šibeničkou v dolině.} \end{array}$
2. Já mám svou panenku na Kladně,
žijem spolu trochu nákladně,
při tom dobrým pivu není ani divu,
že mám díru v pokladně.
3. Já mám svou panenku ze Zruče,
ta mi recituje Bezručě,
s knihou Slezských písní starej Magdon spí s ní,
za sebe už neručě.
4. Ja mám svoje dievča od Rajca,
napilo sa vody z Dunajca,
vďaka tejto vode kričí po slobode,
stojac frontu na vajcia.
5. Já mám svou panenku z Pardubic,
ta má hodně vpředu, vzadu víc,
a že přišla z Borů, sedí v podvýboru
pro střílení jalovic.
6. Já mám svou panenku ve Žďáru,
dávala mi bacha na šťáru,
při poslední šťáře byla ale v páře,
sebrali mi kytáru.
7. Já mám svou panenku ve Ždiaru,
chodí s policajty na štiaru,
předposlední šťára kápła na Mečiara,
a teď prchá přes čáru.
8. Já mám svou panenku v Jalovci,
chodějí tam za ní svalovci,
kluci bolševičtí, socialističtí,
Klausovci i lidovci.
9. Já mám děvče v městě Hodonín,
neobejdem se s ní bez konin,
když poslouchá Zmožka, myslí na Mikloška,
na zbojníky z Polonin.
10. Já mám děvče v městě Hodonín,
neobejdem se s ní bez konin,
při tělesném styku nedbá na kritiku,
i kdybych byl Machonin.
11. Já mám děvče v městě Hodonín,
ve tváři má úsměv Madonin,
v duši ale chová křídla satanova,
a já marně žadoním.
12. Já mám svou panenku v Trutnově,
učí estetické výchově,
a že i já vždycky myslím esteticky,
bydlím radši v Mnichově.
13. Šla má holka k filmu ve Zlíně,
točí v nezávislé skupině,
pomalu si zvyká točit bez rizika
v slušovickém kravině.

14. Šla má holka k filmu ve Zlíně
točit v nezávislé skupině
aktuálně zlínské kolo-kolo mlýnské
režiséru na klíně.
15. Já mám svou panenku ze Zlína
zauzlila se jí uzlina,
koňakem se zlila, uzal rozuzlila,
teď jí chutná zmrzlina.
16. Já má svou panenku v Teplicích,
ta si léčí stíny na plících,
ve sportovním duchu nadechla se vzduchu
na severních hranicích.
17. Ja mám svoje dievča v Martine,
vraví: chcela by som, a ty nie?
Veru nechcem, madam, výhovorky hľadám
v gréčtine aj v latine.
18. Já mám holku z kraje Smíchova,
jezdíval jsem za ní z Mnichova,
dneska se k ní krađu od Pražského hradu,
popřípadě z Chodova.
19. Já mám holku z kraje Smíchova,
tvrdí, že mi chybí výchova,
zbyla pro ni škvíra přímo u Dienstbiera ...
20. Já mám svou panenku v Kyjově,
bavíme se spolu lidově,
že je na lidovce, nařukla si vdovce,
a já dědím po vdově. (čtyři kozy, nebo dvě?)
21. Já mám holku v Lázních Letohrad,
tvrdí o chlívu, že je to hrad,
a já v okouzlení tvrdím jí, že není,
bez ohledu na obrat.
22. Já mám holku v Lázních Letohrad,
pročpak si s ní trochu nepohrát,
nedaleko Detvy zranila se větví,
a já tvrdím: byl to drát!
23. Já mám svou panenku z Lanškrouna,
koupil jsem jí včera melouna,
tupě okouněla, neboť v rukou měla
krkovičku z okouna.
24. Já mám holku z Brodu Českýho,
ta si hodně přála mužskýho,
ne bystrozrakého ani širokého,
dodali jí Dlouhýho.
25. Já mám svou panenku z Jihlavy,
ta mi pořád tluče do hlavy:
„Kašli na kytáru, zpívej u cimbaru
jako Slávek Volavý!“
26. Já mám svou panenku v Rumburku,
ta má roztomilou figurku
zezadu i zředu, prostě po ní jedu
z Mnichova i z Hamburku.
27. Já mám svou panenku v Olešné,
ona radši říká „jo“ než „ne“,
na má přání zbožná ale jenom „možná -
- zaplatíš-li pelešné!“
28. Já mám holku v Ústí nad Labem,
každý večer se s ní nadlabem,
v koránu to vězí, že je na hovězí,
snad se stanu Arabem.
29. Já mám svou panenku v Roudnici,
chodějí tam za ní proutníci,
chodějí tam za ní chlapi malovaní
v rozvinuté rojnici.
30. Já mám svou panenku v Senici,
vypili jsme spolu sklenici,
naše srdce horia vínom zo Záhoria,
když jdem stavět hranici (na přejezdu v Skalici).
31. Já mám svou panenku z Frenštátu,
chtělo se jí letět do Států,
ježto měla vztahy s dramatikem z Prahy,
je tatam, no, a já tu.
32. Já mám svou panenku v Jičíně,
ta mi pořád básní o Číně,
zadělává v díži shnilá vejce s rýží,
a já zírám nečinně.
33. Já mám holku z obce Svitavy,
napila se vody z Vltavy,
teď tý holce ze Svitav pišou epitaf ...
34. Já mám holku v obci Semily,
zkoumá politické omyly,
cestou na lustraci došlo k perlustraci,
nožičku jí zlomili.
35. Já mám svou panenku v Čáslavi,
kolik stojí kilo másla, ví,
vyměnila necky za plat poslanecký,
teď to táhne s Václavy.
36. Já mám svou panenku v Čáslavi,
trpí na májové oslavy,
ta se tuhle středu vdala za předsedu,
že si vzala osla, ví.
37. Já mám svou panenku z Kadaně,
ta mi dává bacha na daně,
při předání daní tupě civím na ni,
popřípadě na daně.
38. Ja mám dievča v Dolnom Kubíne,
rozprávame sa s ňou pri víne,
zrazu zaznie z fľaše: „Slovensko je naše
po hranice na Rýne!“
39. Já mám svou panenku od Blanska,
neví, co je dražba holandská,
stálo jí to gáží, že se nepřiráží,
provdala se za Francka.
40. Já mám svou panenku v Litomyš-li,
ta, když chce, tak dlouho nepřemýš-li,
ale chce to vždycky ryze platonicky,
a já to chci jinak, rozumíš-li?
41. Já mám svou panenku z Náchoda,
provdala se včera za Choda,
dneska sedí v baru s bandou Lomikarů
za mařeny z východa. (pane, to je výhoda!)

42. Já mám holku v Hradci Králové,
ta je přebornicí v kolové,
každý pátek v Hradci choděj' za ní spratci
od milice lidové (je to trochu jalové).
43. Já mám holku v Zadní Třebáni,
ta má hrozně ráda líbání,
kromě toho ráda mého kamaráda,
hlavně kvůli ... zobání (pro holoubky na báni)
(to to ale přehání).
44. Já mám svou panenku z Bojkovic,
navářila čaje z makovic,
napila se čaje, vlezla do partaje,
teď je v Praze, a co víc?
45. Já mám svou panenku z Bojkovic,
navářila čaje z makovic,
z čaje z makovice vznikla opozice,
povede ji Lobkovic.
46. Já mám svou panenku z Dobrušky,
žije bez druhá i bez družky,
ta, když baští pstruhy, myslí na soudruhy,
a já cítím rozbušky.
47. Já mám svou panenku z Dobrušky,
svačí na Hradčanech U hrušky,
pak jde na Vikárku, dá si párek párků,
a já baštím soudružky.
48. Já mám holku v Brodčích Železném,
občas se s ní někde naleznem,
v nývém zápolení spějem na školení
o Únoru vítězném.
49. Já má svou panenku z Vrchlabí,
řekla, že moc ráda prchla by,
v doprovodu strýce plave do Bystrice
přes hranice po Labi.
50. Já mám svou panenku ve Slapech,
chtěla čtyři stovky po chlapech,
nebylo jí zřejmé, že ji berňák sejme,
zbylo pade - měla pech.
51. Já mám holku v obci Jeseník,
vylezli jsme spolu na seník,
ale na seníku kouknu do ceníku,
teď je ze mě dráteník.
52. Já mám buchtu v městě Klatovy,
když mě vidí, fandí Gottovi,
věda, že je bota obdivovat Gotta,
bývám z toho hotový (hraju koncert beatový).
53. Já mám svoje děvča z Požoňa,
pýtala sa, kde je Bologna,
že dá zajtra „dovi“ Kňažko-Mečiarovi,
možno, že ju dohonia (nech to nechá pre koňa).

25. Darwin? (Karel Kryl)

- Dmi A⁷ Dmi
1. Svět byl kdysi rozdělen na zájmové sféry,
A⁷ Dmi
kdo nechtěl být „přivtělen“, musel vlastnit kvěry,
C Gmi A⁷
k zabránění panice roztáhly se dráty,
vyznačily hranice, a tak vznikly státy, ach jó. Dmi A⁷ B^b A⁷
2. Státy měly povahu zuřivého býka,
dovolím si úvahu, corridy se týká:
vezmi hadr červený - býk je z něho jelen,
a pak mezi jeleny bude jelen vtělen, ach jó.
3. Kouká býček nebohý na skutečnost prostou:
místo rohů parohy na hlavě mu rostou,
rozdívají se všestranně, okusuje hloží,
jeví zájem o laně a vesele se množí, ach jó.
4. Hajný řeční o míru, o nadšení z práce,
mezitím mu v revíru vzrostla populace,
oblékl si halenu, zavolal si lovce,
aby mu prý z jelenů nadělali ovce, ach jó.
5. Místo lovců zeshora poslali mu vědce,
vědec je však potvora a genetiku nechce:
„Buržoazní pavědi ztěžují nám práci,
z půlky budou medvědi a z druhé půlky ptáci, ach jó!“
6. Že je věda vznešená, nezná kompromisy,
dal jelenům do sena Lysenkovy spisy,
vysoká se našrvala předepsané dávky,
velká změna nastala, ale - chyba lávky, ach jó!
7. Jelen není nadšený, že není, co býval,
z laní že jsou kačeny a on sám je - mýval:
„V postavení zoufalém pokusím se přežít,
lépe býtí mývalem, nežli vůbec nežít, ach jó!“
8. Kačeny i mývali mají rádi vodu,
potají se stýkali - dali základ rodu,
nahore se radují z územního zisku,
u potoků hodují stáda ptakopysků, ach jó.
9. Zatímco se velmoži těší svému vlivu
lidstvo už se nemnoží - oddává se pivu,
nikdo už mu na hroby nepřinese věnce,
jsme tu svědky choroby zvané dekadence, ach jó.
10. Objevil se jedinec mezi ptakopysky,
obhlédl svůj zvěřinec, olízl si pysky:
„Odstraníme hranice! Otevřeme dvěře!
Dáme místo v kronice ptakopysčí éře, ach jó!“
11. Zvířena je nevinná, nezná, co je otrok,
nepřečetla Darwina a neví, co je pokrok,
otevřeli hranice, podlehli tak dravcům,
a než přišly opice, patří vláda ssvacům, ach jó.
12. Od opice k člověku je už jenom krůček,
nejednou jsme v pravěku: Homo pečce bůček!
Homo se nám rozmnoží - základ pro starověk,
potom sáhne po noži - a je z něho člověk, ach jó.
13. Člověk ruce přiloží k společnému dílu,
z vítězů jsou velmoži, dosahují cílů,
ti pak, kteří prohrají, rezignují k pivu,
pomalu nám vznikají nové sféry vlivu, ach jó.
14. Svět je totiž rozdělen na zájmové sféry,
kdo nechceš být „přivtělen“, musíš vlastnit kvěry,
k zabránění panice roztáhnou se dráty,
vyznačí se hranice - a zas máme státy, ach jó ...

26. Dachau blues (Karel Kryl)

1. Když stíny k sobě v touze lnou,
tma prohlásí se kouzelnou
a někde znějí bicí,
když měsíc tepe do mřížky
dva Popelčiny oříšky
s šedivou holubicí,
když zvony pŕlnoc dozvoní
a vratiče se rozvoní,
zlý sen se vrací znovu,
[: jsou dosud v oknech střepy skla
a krev, jež znovu vytryskla,
skapává do proslovů. :]
2. Když úzkost chodí po špičkách
jak dívka v modrých lodičkách
a v bílé rozhalence,
když promarněno vzkříšení,
když most má pouta lešení,
jež křičí na milence,
když zlato pláče mosazí,
když vzduch se oděl do sazí
a prázdňem škváry zeje
[: zas strach má ze lži mozaiku
a za svěrací kazačku
už našel farizeje. :]
- R: Zvracíme přecpaní a měsíce se počínají pátkem,
křičíme ze spaní, zas děsíce se podepsaným řádkem,
pod hranou odvahou tkví pobledlost, jak Pilát ruce myjem,
když s chladnou rozvahou jde posedlost, pak zítřka nedožijem.
3. Když lež je pravdy zárukou,
jde volnost s pouty na rukou
a vůkol kvetou hroby,
když z lásky stal se mouřenín,
pak děvce podá růženín
a zbude bez ozdoby,
když zloba zbývá bez lásky,
pak Židům krade oblázky
a hlásá toleranci,
[: a intelekt když bez duše,
pak podoben je ropuše
či slepci s mečem v tanci. :]

27. Deštivý den (Karel Kryl)

1. Deštivý den, všechno už za své vzalo,
deštivý den, slunce se ukázalo,
jenom na malou chvíli, jedním víčkem
nahlédlo přes oponu šedých mraků,
dešťové víly zamkly klíčkem
krabičku od bonbonů plnou draků sedmihlavých.
- R: Na krabičce od cigaret slůvko „miluji“,
marně prosím dámy z karet, kéž se smilují,
kéž aspoň na několik vteřin přistoupí k oprýskaným dveřím,
u kterých čekám.
2. Deštivý den civí mi do pokoje,
deštivý den, příčina nepokoje,
který pomalou chůzí chodí kolem,
na krku s flašinetem rozladěným,
s výrazem hrůzy za mým stolem
usedl s parapletem roztaženým doširoka.

R:

28. Děkuji (Karel Kryl)

1. Ami G
Stvořil Bůh, stvořil Bůh ratolest,
 Ami
bych mohl věnce vázat,
 G
děkuji, děkuji za bolest,
 C
jež učí mne se tázat,
 G
děkuji, děkuji za nezdar:
 Ami E
ten naučí mne pít,
 Ami G
bych mohl, bych mohl přinést dar,
 Ami $F E$
byť nezbývalo síly,
 Ami F Ami E
děkuji, děkuji, děkuji.
2. Děkuji, děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí,
pokoře, pokoře pro radost,
pokoře bez područí,
za slzy, za slzy děkuji:
ty naučí mne citu,
k živým, jež, k živým, jež žalují
a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.
3. Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
děkuji za to, že utká se
láska a nevraživost,
pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
děkuji za ohně vzplanutí
i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji.
4. Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonala díla,
za to, že, za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
 F
beránku, děkuji,
 Ami $G E$
marně jsi neumíral,
 Ami F Ami $G E$ Ami
děkuji, děkuji, děkuji, děkuji...

29. Demokracie (Karel Kryl)

1. C F C G^7 C
Demokracie rozkvétá, byť s kosmetickou vadou:
 F C G^7 C
ti, kteří kradli po léta, dnes dvojnásobně kradou,
 F C D^7 G^7
[: ti, kdo nás léta týrali, nás vyhazují z práce,
 C F C G^7 C
a z těch, kdo pravdu zpívali, dnes nadělali zrádce. :]
2. Demokracie prospívá bez nás a pragmaticky,
brbláme spolu u píva, jak brblali jsme vždycky,
[: farář nám slíbil nebesa a čeká na majetky,
my nakrmíme forbesa za dvě či za tři pětky. :]
3. Demokracie zavládla, zpívá nám Gott i Walda,
zbaštíme sóju bez sádla u strejdy McDonalda,
[: král Václav jedna parta je se šmelinářským šmejdem,
pod střechou jedné partaje se u koryta sejdem. :]
4. Demokracie panuje od Aše po Humenné,
samet i něha v pánu je a zuby vylomené,
[: dali nám nové postroje a, ač nás chomout pálí,
zaujímáme postoje, místo abychom stáli. :]
5. Demokracie dozrává do žaludečních vředů,
bez poctivosti, bez práva a hlavně bez ohledů,
[: a je to mýlka soukromá, snad z optického klamu,
že místo srdce břicho má a místo duše tlamu. :]

30. Dívka havířka (Karel Kryl)

1. D E^7
Já měl jsem dívku havířku, jež stála mi co model,
 A^7 D A^7
já maloval ji na šířku, já maloval ji podél,
 D E^7
já maloval ji v krunýři a poslouchal jsem proslov
 A^7 D
na téma: „Maluj, malíři, a malbou masy oslov!
 $F^\#$ Hmi
Jeť rodná strana - v umění náš učitel a rádce!“
 E^7 A^7
Pak po časovém znamení zazněla Píseň práce,
 D H^7
a dívka prý mne miluje, tak přistoupila ke zdi,
 E^7 A^7 D
rumělkou na ni maluje dvě pěticipé hvězdi.
2. Ta dívka byla atrakce, neb pravila mi: „Hošku,
rač odvrhnouti abstrakce a realizuj trošku,
já nehrozím ti kostelem a kašlu na přetvářku,
teď postojím ti modelem pro Annu Proletářku!
[: My vodkou hrdlo prolejeme, můj milovanej dědku!“
Tak vzal jsem kyblík s olejem a propláchl jsem štětku,
teď bytem voní konina, to stará dělá řízky,
já maluju si Lenina a běloskvoucí břízky. :]

31. Divný kníže (Karel Kryl)

1. Jel krajem divný kníže, a chrpy povadly,
Ami C Ami G Ami
C Ami E
když z prstů koval mříže a z paží zábradlí,
Ami G Ami G F E
[: on z vlasů pletl dráty, měl kasematy z dlaní,
Ami G Ami G Ami
a hadry za brokáty, zlá slova místo zbraní. :]
2. Kam šlápl, vyrůstaly jen ocúny a blín,
když slzy nezůstaly, tak pomohl jim plyn,
[: hnal vítr plevy z polí a Kristus křičel z kříže,
když rány léčil solí ten prapodivný kníže. :]
3. On pánem byl i sluhou, a svazek ortelů
si svázal černou stuhou, již smáčel v chanelu,
[: a hluchá píseň slábla, když havran značil cestu,
již pro potěchu ďábla vyhlásil v manifestu. :]
4. Měl místo básní spisy a jako prózu mor
a potkany a krysy a difosgen a chlor,
[: měl klobouk z perí rajky a s důstojností snoba
on vymýšlel si bajky, v nichž vítězila zloba. :]
5. Měl pendrek místo práva a statky pro gardu,
v níž vrazi řvali sláva pro rudou kokardu,
[: on lidem spílal zrádců, psal hesla do podloubí,
v nichž podle vkusu vládců lež s neřestí se snoubí. :]
6. Dál kníže nosí věnce tou zemí zděšenou,
on strach má za spojence, jde s hlavou svěšenou
[: a netuší, že děti z té země, v které mrazí,
prostě a bez závěti mu jednou hlavu srazí. :]

32. Dopisy (Karel Kryl)

1. Jak léta jdou a hroby přibývají,
Ami (G) (Ami)
G Ami
počítám vrásky, vryté do pleti,
G Ami
koleje běží, běží za tramvají
G Ami
jak dálka - sladkohořké prokletí.
F G
Má paměť - šedý věšák na vzpomínky,
Ami F⁷ E
zítrěk i dnešek změní na kdysi,
Ami F⁷ Ami
k Maxovi zajdu, místo do Demínky,
F⁷ Ami E Ami
přečíst si dopisy, dopisy, dopisy.
2. Na stole kroužky po přelítých číškách,
pelyněk s vínem, leskle lepkavý,
a trapné básně v pramizerných knížkách,
řidké jak bahno ze dna Vltavy.
Zahrady oblékly se do šeriků,
na bledém nebi temné obrysy,
zčernala věž i růže na keřiku,
zůstaly dopisy, dopisy, dopisy.
3. Mé lásky stárnou, obklopeny vnuky,
kamínky týdnů v broži s jaspisy,
a čas, ten pianista jednoruký,
počítá dopisy, dopisy, dopisy.
Smích jako náplast na strhané rysy
a trocha citu, aspoň ke vzteku,
no zbývá, nežli čekat na dopisy,
není-li doteků, není-li doteků,
F⁷ Ami
není-li doteků, doteků, doteků,
F⁷ Ami
není-li doteků, není-li doteků?

33. Dědicům Palachovým (Karel Kryl)

1. Million slepých očí, na erbu hlava hadí,
Gmi
D Cmi Gmi
jež, hledíc do měsíce, bezhlesou píseň vyje,
Cmi Gmi
nad městem rytíř-kočí slepého koně hladí
D Cmi D
a dole hoří svíce z Dantovy komedie.
Gmi Cmi
- R: Kaple má okna klenutá a křížem hlásá lásku,
Gmi
ústa jsou řevem zalknutá a nevydají hlásku,
D
květiny strachu, věnce lží,
Cmi Gmi
a místo slzí tence mží
D Gmi Cmi Gmi D
na zvratky na obrázku.
2. Ráno, jež nenastane, nadarmo čeká žlutou,
vavříny do omáčky a slza na lafetě,
ze země netvor vstane, jenž s tváří nepohnutou,
seznav, jak vraždit ptáčky, plamenem obejmě tě.
D Gmi Cmi Gmi D
- R: + na zvratky na obrázku,
Gmi
na zvratky na obrázku ...

34. Důchodce (Karel Kryl)

1. $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & C & \text{Ami} & C \\ \text{Ami} & C & \text{Ami} & C \end{array}$
Kalhoty roztřepené na vnitřní straně,
zápěstí roztřesené a seschlé dlaně,
 $\begin{array}{cccc} E^7 & \text{Ami} & E^7 & \text{Ami} \end{array}$
kterými žmoulá kůrku chleba sebranou z pultu v závodce,
 $\begin{array}{cc} E^7 & \text{Ami} E \end{array}$
tak tedy říkejme mu třeba důchodce.
2. Rukávy u zimníku odřením lesklé,
čekává u rychlíků na zbytky ve skle,
stydlivě sbírá nedopalky ležící v místech pro chodce
a pak je strádá do obálky, důchodce.
- *: $\begin{array}{cc} F & \text{Ami} \\ G^7 & \text{Ami} \end{array}$
V neděli vysedává na lavičce v sadech
a starou špacírkou si podepírá ustaranou hlavu,
 $\begin{array}{cc} F & G \end{array}$
sluníčko vyhledává, naříká si na dech
 $\begin{array}{c} E \end{array}$
a vůbec nikdo už mu neupírá právo na únavu.
3. Na krku staré káro a úzkost v hlase,
když žebrá o cigáro, zlomí se v pase,
namísto díků sklopí zraky a není třeba žalobce,
 $\begin{array}{cccccc} G & F & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} \end{array}$
když vidím tyhle lidský vraky, třesu se strachem před přízraky,
 $\begin{array}{ccc} F & E & \text{Ami} \end{array}$
že jednou ze mne bude taky důchodce ...

35. Dneska už se smí (Karel Kryl)

$\begin{array}{cccc} C & G & C & G \end{array}$
Můj kantor míval smělé přání vtlouct mi do hlavy
 $\begin{array}{cccc} C & G & C & G & C \end{array}$
to, že všech mezí rozorání dobro připraví,
 $\begin{array}{cc} \text{Ami} & G \end{array}$
můj táta razil jiné teze větou jedinou:
 $\begin{array}{cccc} C & G & C & G & C \end{array}$
že rozoráš-li všechny meze, ptáci zahynou.
 $\begin{array}{ccc} C & F & C \end{array}$
Dneska už se smí, co se nesmělo,
 $\begin{array}{ccc} F & G & C & F & C \end{array}$
dneska už se smí, to nám scházelo!

36. Dvacet (Karel Kryl)

1. $\begin{array}{cc} \text{Ami} & G & \text{Ami} & G \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} & \end{array}$
Ztichly louky i bor, mrtvé vrcholy hor,
padl žal na večer srpnový,
 $\begin{array}{cc} Dmi & G & Dmi & G \end{array}$
v prachu dvacetí let zmizel oheň i led,
 $\begin{array}{ccc} Dmi & G & E \end{array}$
zbyly jen carovy proslovy,
 $\begin{array}{cc} \text{Ami} & F & E \end{array}$
z větví rezavých lesů hřmí ticho děsu,
 $\begin{array}{c} \text{Ami} \end{array}$
slepí a hluší dál kulmují uši
 $\begin{array}{ccc} G & E & (G) & \text{Ami} & E \end{array}$
králi Midasovi.
2. Krví značena je dlažba u Dunaje,
hroby padlých jsou bezejmenné,
heslo o vítězství cizím peřím se skví,
dávno krev vsákla do kamene,
barva rubínu z žezla v záhnědu zrezla,
zavření v kleci jsme otroky věcí,
nikdo nevzpomene.
3. Nad zemi prodanou větry až přivanou
oblaka zelená z žíravin,
vlasy tvé havraní uchopím do dlaní,
z prstenu zaplane vltavín,
snítka nachových plodů rozčeří vodu,
navzdory posté zas na břehu vzroste
 $\begin{array}{cc} \text{Ami} & G & \text{Ami} \end{array}$
rudý trs jeřabin ...

37. Dívčí válka (Karel Kryl)

1. Dmi A
Na pahorku mezi lány suchá lípa ční,
 Dmi
pod ní Vlasta kuje plány emancipační,
 Gmi
dlabat lzíce z kmene lípy se jí protiví,
 A $Dmi(D)$
řeže luky, strouhá šípy, plete tětivy.
2. Na pahorku blíže bučí cestou k Zbirohu
kníže Ctirad Šárku učí foukat do rohu,
a že nedbal na ledviny kníže zhýralý,
přihnul sobě medoviny, troubí „halali“.
 D A
- R:** Družina necvičí pořadovou, chrápe opilá,
 D D^7
dívčina na blůzu dvojřadovou oči sklopila,
 G
rozepla první i druhou řadu,
 D
v touze plá, je veta po Ctiradu,
 A
za tepla upletla velezradu
 D G D A
Šárka ztepilá.
3. Mezitím, co staré panny řinčí ve křoví,
žvýká Ctirad vyčerpaný bůček vepřový,
po poledním hodování bradu omyje,
věnuje se studování anatomie.
4. Vraždí dívky, vraždí lovce spící v bezpečí,
Ctirad zatím na křídlovce troubí ke zteci,
a když dojde s aprobací po pohrudnici,
tu ho Vlasta kyjem bací přes makovici.
- R:** Obdržel, o co si koledoval, Ctirad-dětina,
bohužel do rohu vytruboval, což je blbina,
vladyka podlehl sebeklamu,
muzika pomoci nemohla mu,
babyka na hrobě vyrostla mu
blíže Děvína.
5. Zpola opřen o podušku nafukovací,
usilovně cucám tužku propisovací,
pokročilá hodina je u vodojemu,
a já sedím u Dunaje, píšu poemu.
6. O Ctiradu hloubám vleže, hloubám u vína,
nade mnou se tyčí věže hradu Děvína,
do čela se vryla vráska melancholie,
při myšlence na Jiráskův mizerný mi je.
- R:** Zhouba je, když někdo pod Děvínem vzpouru uplete,
nedbaje, že, oděn hermelínem, bací knížete,
k tomu pak, když slovo zrada padne,
komupak tu něco nenapadne,
inu tak: nic není nezavadné,
co si přečtete.
7. Někdy zcela bez přípravy bouře mihne se,
je-li člověk prozíravý, chytře vyhne se,
a že nerad tančím z řady, bdělý ve snění,
zašel jsem si na úřady pro vobjasnění.
8. Usedl jsem na stůl, taje tvůrčí bolesti,
polohlasem předčítaje Staré pověsti,
úřednice odložila dráty pletací,
načež mne pak oblažila interpretací.

- R:** Učím se, podoben Ctiradovi, autocenzuře,
bojím se, až se to stará doví, bude nejhůře,
z obavy, že je to vlastizrada,
zabaví mou báseň na Ctirada,
sama ví, co je to dobrá rada
v literatuře.

38. Elegie (Karel Kryl)

1. Dmi Gmi A Dmi B^b A
Na louce koně pasu za zpěvu konipasů, camcará,
 Dmi Gmi Dmi
čekaje na to, kdy si zazpívám jako kdysi za cara,
 Gmi
[: třesavku nevolníka pod koleny,
 Dmi B^b A
z básníka na rolníka přeškolený,
 Dmi Gmi A Dmi B^b A
spokojen bez rozhlasu, dočkám jak husa klasu do jara. :]
2. Na klíně Polyxenu, zajel jsem do Brixenu na lyže,
teď piju slivovici, hýčkaje krasavici z Adíže,
[: a než jí zrudnou líčka z tyrolského,
vzpomenu na Havlíčka Borovského,
namísto elegií myslím však na orgii v negligé. :]
3. Z okénka kynu vlídně, na sever jedu z Vídně bujarý,
z protější strany Dyje zaznívá melodie fujary,
[: pak někdo zahuláká Čapajeva,
to car mě zpátky láká, mně to neva,
v exilu brousím tužku pro pamflet na báfušku s bojary. :]

39. Ellena (Karel Kryl)

1. E $F^{\#}mi$ $C^{\#}mi$ E $F^{\#}mi$ $G^{\#}$
Ten snímek dal jsem za mříže, abych ho neztratil,
mám kvůli němu potíže, vždyť jsem ho neplatil,
 E $F^{\#}mi$ $C^{\#}mi$ E $F^{\#}mi$ $G^{\#}$
ta dívka stojí za stolem, jako by klečela,
 $C^{\#}mi$ $F^{\#}mi$ H $G^{\#}$ $C^{\#}mi$ $G^{\#}$ $C^{\#}mi$ H
prsty jí voní karbolem, vlasy má do čela.
- R:** E H E
Tak natrhal jsem v podkroví divoké víno nepitné,
 A E A H A $G^{\#}$ $H(H, H E)$
teď hledám jedno přísloví, kdo mi ho poskytne?
2. Má jemnou kůži na rukou a stůl je politý,
je posypaný antukou a týdný nemytý,
má unavená obočí a ústa sevřená
a zkouším, zda se otočí na jméno Ellena.
- R:**
3. Tak pod košatou moruší si o ní povídám,
o milosrdné Venuši, co život za ni dám,
a z rozbitého náčiní, co zbylo od válek,
já zbuduju jí svatyni a záhon fialek.
- R:** E $C^{\#}mi$ E $C^{\#}mi$ E $C^{\#}mi$
+ kdo mi ho poskytne, kdo mi ho poskytne, kdo mi ho poskytne?

40. Gero (Karel Kryl)

- Ami
1. Na čele hradní posádky jel Gero vybrat desátky,
by oslaviti mohl státní svátek,
leč prázdné město, ves i bor, neb Sasík, Praž i Branibor
už dávno přestal strádat do prasátek.
Ami E
Už nechce platit hradu hry, přes Čechy vytáh' na Uhry,
tam na Dunaji nalodil se na vor
a proti proudu pádluje a vesele si jódluje
jak Štajerák, jak Tyrolák či Bavor.
E Ami Dmi E Ami E Ami
 2. Vzal Gero jako urážku, že nikdo nechtěl bumážku
a povolení k vystavení pasu
a že dokonce farnosti už dělají mu schválnosti
a nechtějí mu plnit státní kasu.
Je divu, že je našťvaný, když uteče mu poddaný,
jenž vystaven byl léta jeho pěči,
a že se cítí uražen, když fůra mužů, fůra žen
se z jeho péče u sousedů léčí.
 3. Zří Gero oheň na střeše a alarmuje Mikeše,
by polapil tu nevolnickou chátru,
a Mikeš v roli spojence jde chytat Němce pro Němce,
neb prospívá to ledvině a játru.
A Pepa - ručky vod práce se plíží podél paláce,
jenž ukrejvá se v malostranských střechách,
a s tváří lovce mamuta jde vykrádati auta,
jež zanechali Braniboři v Čechách.
 4. Proč by si jeden nepokrad' - jó, v tom je Pepa demokrat
a šikulovi má být dána šance,
my přežili jsme Habsburka a dneska máme wartburka
a tuzexový konto v Živnobance.
Pak odstartuje po lupu na víkendovou chalupu,
tam s kamarády švihne pivní kůru
a, na poměry skuhraje, ví, že to zas nák uhraje
[: a už se těší na demokratůru. :]

41. Gloria (Karel Kryl)

- C Ami
1. Je noc, v které nezpívá andělů chór
a nevidět více kov s příchutí slanou,
pláč na písku ulpívá u paty hor
a vánoční svíce dnes na hrobech planou,
Gloria nezní, tlí mudrci v krytech a Herodes bdí,
Gloria nezní, jsou střepiny v bytech u rozbitých zdí.
 2. Vše zalito svitem, i neony měst,
tři vteřiny ticha, v nichž umlkly zbraně,
svět pohrdl citem a táže se hvězd,
proč prorocství lichá jsou podobna hraně,
Gloria nezní, teď zpívají hlavně žal „Chtíc, aby lkal“,
Gloria nezní vzdor hvězdě, jež slavně plá nad hřbety skal.
 3. Je tichá noc svatá, v níž nepadá sníh
a šílenec Svět řekou bláta se brodí,
je slepý a hmatá po ořízkách knih,
snad po stovkách let znova Kristus se zrodí,
Gloria zazní a přeroste tráva přes písečný vír,
Gloria zazní, buď na nebi sláva a na Zemi mír.

42. Gulášová polifka (Karel Kryl)

- D A⁷
1. Já před necelou hodinou
jsem měla konflikt s rodinou,
prý nesluší se na dívku
jíst gulášovou polifku
v buffet bez gardedámy,
v buffet bez gardedámy.
 2. Teď v baru Petra Gottlieba
už milenec mě nelíbá,
ten pán se ke mně nehlásí,
vždy velmi tiše prohlásí:
zlé pryč a Pánbůh s námi,
zlé pryč a Pánbůh s námi!
 - *: Pan Bezruč za to nemůže,
že na nábytek strádám
a místo ódy na růže
teď blbě písň skládám,
však jednou přijde sobota,
já spáchám písň pro Gotta,
a než se půlnoc překulí,
Gott bude zpívat fistulí:
mám rozprávkový dom
s vysokou strechou kdesi pod nebem...

43. Habet (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} Emi & & D & & Emi \\ G & & D & & G \end{matrix}$
 dvě hvězdy v Malém voze svítí ještě zrána,
 vidí, jak po obloze přeletěla vrána,
 $\begin{matrix} D & & Emi & & Hmi \end{matrix}$
 rybáři vstávají a rozhazují sítě
 $\begin{matrix} Emi & & D & & Emi & D & Emi(H^7) \end{matrix}$
 a hvězdy zpívají, když narodí se dítě.
 $\begin{matrix} Emi & G & & D \end{matrix}$
- R:** Ave padalo z nebe jako mana,
 $\begin{matrix} Emi & & H^7 \end{matrix}$
 Ave, znělo to trochu jako hrana,
 $\begin{matrix} Emi & G & & D & & H^7 \end{matrix}$
 Ave, to značí: vítejte, vy mladí,
 $\begin{matrix} Emi & & Hmi & & Emi \end{matrix}$
 a ruce hladí, a ruce hladí.
- R:** Ave, la la la ...,
 Ave, la la la ...,
 Ave, to značí: vítejte, vy mladí,
 a ruce hladí, a ruce hladí.
2. Mladí už nekřičí, vždyť ústa lze jim ucpat,
 i tlukot slavičí lze stiskem ruky uspat
 a jásat s Herodesem, tleskat v dešti díků,
 než někdo za závěsem zvedne v pěsti dýku.
- R:** Habet, znělo to stejně jako prve,
 Habet, jen trochu víc tam bylo krve,
 Habet, to značí palec směrem k hlíně
 za ruce v klíně, za ruce v klíně.
- R:** Habet znít bude stejně jako prve,
 Habet, jen hodně víc tam bude krve,
 Habet, to značí palec směrem k hlíně
 za ruce v klíně, za ruce v klíně.

44. Hanina (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} C & & E & & F & & C \\ & & D^7 & & G \end{matrix}$
 S kabinou Gemini počítám hodiny,
 trvá to století, než obletí tu kouli,
 $\begin{matrix} C & & E & & F(F, Ami) & C(C, Dmi) \end{matrix}$
 mlhavou patinou půjdeme s Haninou,
 $\begin{matrix} (-, C) & & G & & C \end{matrix}$
 ač se jí nelíbím, přec políbím jí tvář.
 $\begin{matrix} E & & Ami \end{matrix}$
- R:** Do týdne nejpozději zavolati kněze dám,
 $\begin{matrix} C & & D^7 & & G \end{matrix}$
 sloveso „milovat“ jak časovat, se dovím,
 $\begin{matrix} C & & E & & Ami & & Dmi \end{matrix}$
 zahodím beznaději k neuvadlejm rezedám
 $\begin{matrix} C & & G & & C \end{matrix}$
 a potom v lehátku já pohádku jí povím.
2. Tak příští sobotou skoncuji s samotou,
 to tady pod šípkem svým polibkem jí sdělím,
 pro měsíc umístím Haninu pod listím,
 aby mi záviděl, že neviděl ji dřív.
- R:**
- 3.=2. $\begin{matrix} G & & C \end{matrix}$
 + [: že neviděl ji dřív ... :]

45. Hannibal (Karel Kryl)

- $\begin{matrix} Ami & Emi & \dots \end{matrix}$
 Pod černým kloboukem
 nosím si Hannibala
 a tucet posvátných
 bílých
 neangažovaných slonů
 vyprávím kolemjdoucím
 nesmírně krásnou pohádku pro usnutí
 zatímco okna periferních barabizen
 velmi tiše
 $\begin{matrix} G \end{matrix}$
 a velmi zřetelně
 $\begin{matrix} F \end{matrix}$
 artikuluji poměrně bezvýznamná slůvka
 miluji
 miluješ
 milují
 $\begin{matrix} C & Ami & E \end{matrix}$
- jako nápověda z nápovědní budky
 pod černým kloboukem
 nosím si Hannibala
 sedí si na lůžku
 pojídá parmezán
 a milánskou roštěnou
 a moravský vrabce
 a moje hlava je špatný stůl
 k pojídání špatných jídel
 $\begin{matrix} G & F & E \end{matrix}$
 s nejhorší obsluhou
 a když je nejvíc nespokojený
 řekne mým čtyřem vlasům
 $\begin{matrix} G \end{matrix}$
 hele podte zahrajem si čtyřručně
 $\begin{matrix} D & G & D \end{matrix}$
- Mikasa Sukasa
 pod černým kloboukem
 nosím si Hannibala
 který je hubený fakír
 a nohy má zkřížené
 a hraje si na píšťalu
 Rhythm and Blues
 a tucet posvátných
 bílých
 neangažovaných slonů
 sloupovýma nohama počítá pět
 podle návodu počítej pět
 a dvanáct a pět jsou čísla
 která jdou velmi špatně k sobě
 $\begin{matrix} D \end{matrix}$
- jak říkal pan učitel
 pod černým kloboukem
 nosím si
 $\begin{matrix} G & F & E \end{matrix}$
- kromě Hannibala
 kromě tuctu posvátných
 bílých
 neangažovaných slonů
 $\begin{matrix} D & & G & A & D & Emi \end{matrix}$
- a kromě poloprázdného povrchu
 poloprázdné lebky
 ještě
 čtvrt kila radosti

čtvrt kila smutku
 pepř
 sůl
 a párátka do myšlének

46. Hle, jak se perou (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} E_{mi} & D & E_{mi} & D \\ E_{mi} & D & G & A_{mi} \end{matrix}$
 Tak hle, jak se perou, jen pohledte na ně,
 jak úplatky berou a srbí je dlaně,
 $\begin{matrix} E_{mi} & C & D & E_{mi} \end{matrix}$
 jen pohledte na ně, jak zatančí tance,
 $\begin{matrix} D & E_{mi} & H^7 & E_{mi} \end{matrix}$
 když namísto daně jim dají kus žvance.

R: $\begin{matrix} C & D & G & E_{mi} & G & E_{mi} & D & E_{mi} \\ C & D & G & E_{mi} & G & E_{mi} & D & E_{mi} \end{matrix}$
 Pít, klít, rouhat se víře, pak sedět v díře nějaký rok,
 klít, pít, co hrdlo ráčí, vždyť osud stáčí už poslední lok.

2. Tak pohleď, jak s vervou tu do sebe mlátí,
 než hrdlo si servou a život si zkrátí,
 tak s křikem se boulují s tupostí mezků
 a páni se radují, utáhnou přezku.

R:

3. Když v hospodě pijí, tak pozor dej na ně
 jak na klubko zmijí, jež zabíjí laně,
 tak pozor dej na ně v té podivné době,
 vždyť při této hraně jde o krk i tobě!

R:

R:

47. Hlas (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} A_{mi} & G & A_{mi} & F \\ A_{mi} & G & A_{mi} & E \end{matrix}$
 V měsíci září, kdy jablka zrají,
 kdy mantilu noci svit měsíce protkal,
 $\begin{matrix} A_{mi} & G & A_{mi} & F \\ A_{mi} & G & A_{mi} \end{matrix}$
 když dozněla hymna, již v půlnoci hrají,
 já poprvé tehdy jsem Satana potkal.

2. Ten Satan měl libeznou postavu panny
 a nepáchla síra, však voněly květy,
 a v úsměvu něha bez jediné hany,
 jen z úst jako hadi mu syčely věty:

R: $\begin{matrix} C & G \\ A_{mi} & G & A_{mi} & E \\ A_{mi} & G & A_{mi} & F \end{matrix}$
 „Jen nech si svou duši, ta k ničemu není,
 vždyť mnozí i zdarma ji upsali čertu,
 však hlas - to je zboží, jež dneska se cení
 a dobře se platí - to beze všech žertů!“

R: „Já pro ten tvůj hlas jsem si ohlávku uvil
 a stráž mi ho do klece vsadí,
 a kdybys pak stokrát i andělsky mluvil,
 tvůj hlas tě zradí!“

3. Dnes jako kníže si v paláci žiji,
 mám ve stájích koně a v zahradách pávy,
 jím ze zlaté mísy a z křišťálu piji,
 jen rádio nemám a nesnáším zprávy.
4. Neb kdykoli válkou se o lásce bájí,
 když slaví se vrazi a obchody s časem,
 když svatými slovy se bezpráví hájí,
 když hlásá se lež - tedy vždycky mým hlasem.

R: Mé lůžko je měkké, však propíjím noci,
 mám z dýmání bazén a ze zlata ryby,
 mám přebytek všeho, i pýchy, i moci,
 mám v paláci všechno, jen lidé tu chybí!

R: Dnes podruhé oko mé Satana spatří,
 je krásný, byť s úsměvem krysím,
 vždyť jemu dnes s hlasem i duše má patří,
 když na větvi visím ...

48. Holáryjó (Karel Kryl)

1. D A^7
Někdy se mi zachce novinářských kachen,
 D D^7 G
ale Tereza chce se mnou „Liebe machen“,
 D A^7
bejt tak trochu mladší, zvládnul bych tě, ženská,
 D G E^7 A^7
takhle sjeďu radši do Těžkoslovenska,
 D A^7 D
takhle sjeďu radši do Těžkoslovenska, holáryjó!
2. Škodovka se blíží ke Karlovým Varům,
oči se mi klíží: třicet mařen za room!
I pro pána Jána, i pro páma Klause:
slova nadepsána „Zimmer frei mit Brause“,
slova nadepsána „Zimmer frei mit Brause“, holáryjó!
3. V hospodě mi dají Schweineschnitzel natur,
na opravně mají Autoreparatur,
marně hledám bytnou, Frantik, Pepík, Vilík
v pasáži mi špitnou: „Junge Mädchen! Billig!“,
v pasáži mi špitnou: „Junge Mädchen! Billig!“, holáryjó!
4. Křečkové a sysli jsou tu jako vždycky,
mně to ale myslí neekonomicky,
jsem zas mezi svými, kdekdokapsu mastí,
zvolna dochází mi, jak je to s tou vlastní,
zvolna dochází mi, jak je to s tou vlastní, holáryjó!
- G D
*: Je mi z toho nanic a mám z toho srandu,
 G E^7 A^7
zajódluju z hranic: Sláva Vaterlandu!
 D A^7 D
Zajódluju z hranic: Sláva Vaterlandu!, holáryjó!

49. Idyla (Karel Kryl)

1. Ami E Ami
Má idyla je vylhaná jak Praha Karla Plicky,
 F G C
lže požehnání pohana, byt' znělo katolicky,
 G Dmi E
tma v ubikacích bojarů a mraky nad Žižkovem,
 Ami E Ami E Ami
a gauner vzdychá po jaru a vraždí ducha slovem.
2. Rum do odlivky s valiem a dojati až k pláči,
jsme šťastni, když si nalijem, a jedno, kdo nám stáčí,
sbor ropuch zpívá rekviem, jsme s nimi na prameni,
ač se lží ještě nežijem, jsme s pravdou rozvedeni.

50. Ignác (Karel Kryl)

1. Ami F E Ami
V Loyole Ignác píše Hamleta,
 F G C E
jenž mluví slova, slova, slova,
 Ami
zrna jsou dávno v mouku semleta
 E E^7 Ami
a hrbáč havran hlízy klová.
 F $G(C)$ (G)
Jsou slova básní v pokru prohraná
 C E
a dívky v hot-pants pivem zpité,
 Ami
zříš lesklá pera v peří havrana
 E Ami Emi Ami
a kříž, jenž drží jezuité.
- R:** Ami Dmi
V zástupu chátra zedraná,
 G C
burlaci s písni jednotvárnou,
 Ami Dmi $G(E)$
na stěně obraz tyрана,
 $E(-)$ Ami
krvavé hvězdy nad továrnou.
 Dmi
Na nebi visí oblaka
 G C E
a měsíc svítí nad hvězdárnou,
 Ami Dmi G
v Gulagu bijí kulaka
a hvězdy stárnou, hvězdy stárnou. F E Ami Emi Ami
2. Rudá je krev a tužka cenzora,
rudý je samet vazby spisů,
rudé jsou žilky v oku kondora,
rudá je barva kompromisu.
Jedově rudá barva minia,
pod rudým sluncem bubny znějí,
zní pochod do citátů z Plinia
pro školní výlet do Pompejí.
3. Ami
Je k pláči řeč, jež mluví frázemi,
 F G C E
protože slov a vět se bojí,
 Ami
je k smíchu řád, jenž získán v zázemí,
 E Ami Emi Ami
zatímco chlapi v palbě stojí.
 F G
Jestliže důsledek je příčinou
 Dmi E E^7
a volnost cítí mříže pastí,
 Ami F Ami
je rodná země možná otcinou,
 E^7 Ami
však není vlastní, není vlastní.
- R:** E^7 Ami E^7 Ami Ami^6
+ hvězdy stárnou, hvězdy stárnou ...

51. Irena (Karel Kryl)

1. $F E$ Ami F
 Ač kvete u potoků černé býlí
 G $C E$
 a ač mi vadí stáří v rendez-vous,
 Ami G
 jde chůzí lehčí kroků lesní víly
 E Ami $F E$
 a září, září, září v úsměvu.
 Ami Dmi
 Ač bezjehličné lesy hyzdí rampy
 G $C E$
 a za mřížemi pláče Aladin,
 Ami G
 hrst kouzla nabere si z jeho lampy,
 $F E$
 svěžejší kapradin.
 Ami Dmi
R1: Už zbylo jen pár vět a tráva spálená
 G $C E$
 a rozbahněná zřídla ve žlutí,
 Ami G
 chceš hluchým vyprávět, co píseň znamená,
 E Ami $F E$
 a slepým, co jsou křídla labutí?
R2: Už zbylo jen pár slov a slza na víčku,
 a bez pardonu platí zmýlená,
 nad prachem katastrof zní klapot střevíčků:
 E Ami $F(G^7) E(Ami)$
 svá ústa nabídla ti Irena, Irena, Irena!
2. Byť vykolejil svět a není síly,
 jež díru v lodi zvedá nad ponor,
 přec hledáš cestu zpět, však černé býlí
 se vyplevelit nedá: je to mor!
 Plá slunce jako vích nad cestou úzkou,
 svět s jepicemi tančí gavottu,
 u sloupů morových začíná schůzkou
 tep dalších životů!
- R1:** E Ami
R2: + Irena, Irena ...

52. Jaro desáté (Karel Kryl)

1. Ami G $Ami(E)$
 Trs trnů tesá „T“ a tyran tleská z trůnu,
 (Ami) G Ami
 je jaro desáté, jež voní po ocůnu,
 Dmi G E
 plyš prachu píše po zdech písmena šedivá,
 Ami Dmi Ami G $Ami F E$
 ne píseň, pouhý povzdech, který se nezpívá, který se nezpívá. **R1:**
2. Pláč deště kropí sních, den vypráví si s Vesnou,
 kdo vzdechne po písni, jež nezrozeny zesnou,
 jsou léta soudci přísní, jimž slzí nezbyvá
 pro mrtvé sloky písni, jež nikdo nezpívá, jež nikdo nezpívá.
3. Tvar touhy v řezbách sní a ze snů slůvka spřádá,
 chlad světa bez básní, jež nikdo nepostrádá,
 vlas bardů vzkvetl plísni jak dřeva trouchnivá
 nad hroby mrtvých písni, jež nikdo nezpívá, jež nikdo nezpívá.
4. Strach s tichem - dary tmy, jež smíchu pouští žilou,
 a tryzna za rytmy, jež buší pod mohylou,
 [: jen povzdech plný stesku, když zima tesá „T“,
 kříž na náhrobní desku pro jaro desáté, pro jaro desáté. :]

53. Jednou-dvakrát (Karel Kryl)

- D A^7 D
 Jednou-dvakrát pěkně jsem si nakrad',
 A^7 D
 dvakrát-třikrát ještě jsem si příkrad',
 G D
 nestálo to ani krejcar, uvidíš, snad budu Švejcar.

54. Jedůfka (Karel Kryl)

- D
 1. Každý vrah ví, co je v lahvi,
 A
 na níž lebka s hnáty je,
 ví to Jahve, že se z lahve
 D
 s lebkou s hnáty nepije.
2. Mnohé zmýlí, scházejí-li
 hnáty s lebkou na lahvi,
 co tě chytí po napití,
 D
 to jen velký Allah ví.
 G D
R1: Až dozpíváš koledu, tiše zesneš po jedu,
 A D
 statní ptáci - funebráci uloží tě do ledu.
3. Baštím kraby z Abu Dhabi,
 naložené v curare,
 k tomu colu z vitriolu,
 Bože, to je soirée.
4. Žáha pálí z cyankali,
 nežli usnu bez deky,
 pšoukám hlínu z botulínu
 s děkou nebo bezděky.
- R2:** Až dozpívám koledu, tiše zesnu po jedu,
 statní ptáci - funebráci uloží mě do ledu.
5. Pro Moniku arseniku,
 kapku rtuti, a co víc,
 do košíku otrušíku
 nebo odvar z makovic.
6. Vezmi k tomu špetku bromu
 nebo utrejš z balíku,
 přidej k vínu kromě blínu
 trochu maggi z rulíku.
- R1:**
7. Jedu misku v denním tisku
 na rozličných rovinách,
 opiátu do salátu
 v televizních novinách.
8. Trocha lhaní na snídani,
 větší porci k obědu,
 v komentáři sedmilháři
 upatlení od jedu.
- R3:** A pak s volhou škaredou čtyři páni přijedou,
 A G A D
 skončíš zdárně v kachlíkárně s touhle koledou.

55. Jeřabiny (Karel Kryl)

1. *Emi H⁷*
Pod tmavočervenými jeřabinami
Emi
zahynul motýl mezi karabinami,
C G Ami D
zástupce pro týl šlápl na běláška,
Ami Emi H⁷
zahynul motýl jako naše láska,
Emi H⁷ Emi
zahynul motýl jako naše láska.
2. Na břehu řeky roste tráva ostřice,
prý přišli včas, však vtrhli jako vichřice,
nad tichou zemí vrčí netopýři
a národ němý tlučou oficíři,
a národ němý tlučou oficíři.
3. Na nebi měsíc jako koláč s tvarohem,
koupím si láhev rumu v krčmě za rohem,
budeš se líbat v noci s cizím pánem,
já budu zpívat zpítý s kapitánem,
já budu zpívat zpítý s kapitánem.

56. Jidáš (Karel Kryl)

1. *Ami C E Ami*
Noc jako sluj, vteřin šest do svítání,
C G⁷ Ami E
pysk zpocený vyzývá podsvětí,
Ami C E Ami E
ó, ďáble můj, mrtvo jest slitování,
Ami E Ami E
snad zisk splacený zradu mou posvětí.
2. Cár šarlatu, v tváři hlen z poplívání,
mříž u stěny, sedlá krev na rukou,
Ami C Ami E
král bez šatů připraven k uvítání,
Ami G Ami
hle - kříž dřevěný s trnovou parukou.
- R:** *G Ami*
Jidáš, k čemu výčitky svědomí,
G Ami
Jidáš, k čemu tohleto smetí,
G Ami
farizej nikdy rukama nelomí,
pro něho účel prostředky světí! (F Ami G Ami)
3. Noc bez kazu, mincí pár zvoní v plášti,
hlas zchraptělý do pekel neletí,
Ami C E Ami G
stín provazu jako dar plný zášti
Ami G Ami
pro vás, dospělí tohoto století!
- R:** Jidáš, dnes jsi důstojným občanem,
s mincemi nemáš nijaké viny,
zítra zas třicet stříbrných dostanem:
vždyť když ne my, tedy zradí ho jiný!

57. Jupí, jupí II. (Karel Kryl)

1. *C F C*
Jó, pakliže dostanem doložku,
G
napečem na cestu pirožků,
C F
celník se zatváří nevlídně,
C G C
že jedem na lyže do Vídně.
- R:** *F C G C*
[: Jupí, jupí, cupity dupy,
F C G C
jupí, jupí, cupity dup. :]
2. Větrovku pověším na věšák,
zajedu nakoupit na blešák,
a abych uspořil večere,
pojedu lyžovat k Opeře.
- R:**
3. V náladě doktora Jekkyla
zachutná rakouská tequila,
a pak mě tequila, žumpajda,
promění z Jekkyla na Hyda.
- R:**
4. Vypijem skleničku ryzlinku
s cikánským primášem z Pezinku,
a že jsme společnost vybraná,
plácnu mu na čelo Hradčana.
- R:**
5. A že jsme vídeňští lyžaři,
stará nám polívku uvaří,
uvaří polívku z pytlíku,
a pak už spěcháme k rychlíku.
- R:** Jedem v davu na Bratislavu,
jedem v davu, cupity dup.

58. Jupí, jupí I. (Karel Kryl)

R: $F C G C$
 Jupí, jupí, cupity dupy,
 $F C G C$
 jupí, jupí, cupity dup.

1. $C F C$
 Jó, pakliže dostanem doložku,
 G
 utratím peníze za drožku,
 $C F$
 přejedem Evropu toho dne
 $C G C$
 a nasednem na koráb v Boulogne.

R:

2. Jó, úžinu přepluju kvečerou
 a na sever vyjedem z Doveru,
 mineme Coventry pospolu
 a do přístavu Liverpoolu.

R:

3. Než stačíš udělat bublinu,
 přistaneme v Irsku, v Dublinu,
 a že jsme v náladě rozmarné,
 přejedem hranice do Larne.

R:

4. A v Larne pak přijdeme na nápad
 zajet si k jezeru na západ,
 podniknem výpravu na voru,
 najdeme lochnesskou potvoru.

R:

5. A vo tomhle významným výjevu
 zmíníme se v interviu,
 pak si je přečteme z Timesů,
 až ti je k posteli přinesu.

R:

R:

59. Král a klaun (Karel Kryl)

1. $D C G C G C G C G$
 Král do boje táh', do veliké dálky,
 $C G D^7 G$
 a s ním do té války jel na mezku klaun,
 $D C G C G C G C G$
 než hledí si stáh', tak z výrazu tváře
 $C G D^7 G$
 bys nepoznal lháře, co zakrývá strach.
 $D^7 G$
 Tíše šeptal při té hrůze: „Inter arma silent musae,“
 $A D^7 C\#^7 D^7$
 místo zvonku cinkal brněním,
 $C G C G C G C G$
 král do boje táh', do veliké dálky,
 $C G D^7 G H C G A^7$
 a s ním do té války jel na mezku klaun.
2. Král do boje táh', a sotva se vzdálil,
 tak vesnice pátil a dobýval měst,
 klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,
 jak smývali v páře prach z rukou a krev.
 Tíše šeptal při té hrůze: „Inter arma silent musae,“
 místo loutny držel v ruce meč,
 král do boje táh', a sotva se vzdálil,
 tak vesnice pátil a dobýval měst.
3. Král do boje táh', s tou vraždící lůzou
 klaun třásl se hrůzou a odvetu kul,
 když v noci byl klid, tak oklamal strážce
 a, nemaje páže, sám burcoval lid.
 Všude křičel do té hrůzy, ve válce že mlčí Múzy,
 muži by však mlčet neměli,
 král do boje táh', s tou vraždící lůzou
 klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.
4. Král do boje táh', a v červánkách vlídných
 zřel, na čele bídných jak vstříc jde mu klaun,
 když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
 klaun tušení neměl jak zahynul král:
 kdekdo křičel při té hrůze: „Inter arma silent musae,“
 krále z toho strachu trefil šlak,
 klaun tíše se smál a zem žila dále
 a neměla krále, klaun na loutnu hrál,
 $D^7 G D^7 G$
 klaun na loutnu hrál, klaun na loutnu hrál ...

60. Kateřina (Karel Kryl)

1. Ami
 Až mine neděle a usne na peřině,
 k zbláznění nesměle napíšu Kateřině
 $Dmi Ami$
 a potom pod známku doplním poznámku,
 $E Ami$
 že asi netušila, že mi byla vším.
2. S ranními červánky na dopis slzy skanou,
 vhodím ho do schránky, neřeknu „nashledanou“,
 prvnímú oblázku položím otázku,
 proč asi netušila, že mi byla vším.
3. A když se rozední, koupím si láhev rumu,
 ten dopis poslední napsal jsem z nerozumu,
 nad jeho kopíí tíše se opiji,
 to aby netušila, že mi byla vším ...

61. Kain IX. (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} Dmi & & A & & Dmi \\ & C^7 & Gmi & & A \end{matrix}$
Jsem pán a císař Kain Devátý a tyran z Boží vůle,
a ne-li z vůle Boží, tedy pak tomu chtěl ďábel,
 $\begin{matrix} Dmi & & C^7 & & Gmi & A \\ & & & & & \end{matrix}$
jsem pán a císař Kain Devátý, a k tomu, ke vši smůle,
 $\begin{matrix} Dmi & & A & & Dmi & & C^7 \\ & & & & & & \end{matrix}$
i vrah - to kvůli noži, který odnesl si Abel,
 $\begin{matrix} Dmi & & Gmi & & Dmi & & A \end{matrix}$
bratr můj, bratr můj, bratr můj.
2. Ten den zněl krutě kornet andělův, tvůj oheň marně hoří,
vždyť plamen končí v pekle a má zelenavý nádech,
tu Satan zhasil oheň Abelův a spárem, který boří,
 $\begin{matrix} Dmi & & & & C^7 & & Gmi & A \end{matrix}$
můj nůž mi vyrval vztekle, a už odnášel si ho v zádech
 $\begin{matrix} Dmi & & C & & Dmi \end{matrix}$
bratr můj, bratr můj, bratr můj.
- *: $\begin{matrix} Dmi \\ Gmi & & Dmi \end{matrix}$
A tak bloudím po Evropě, místo nože kytku v klopě,
neboť vždycky romanticky vypadati mají vrahové,
proto lidé z lepších vrstev sdružují se do bratrstev,
 $\begin{matrix} Gmi & & A \end{matrix}$
načež s každou bratrovraždou přemýšleti začnou o nové.
3. Teď Kainem se hemží citáty a lidé cudně blednou,
i odsoudí ho šmahem a znovu připraví si nože,
 $\begin{matrix} Dmi & & & & C^7 & & Gmi & A \end{matrix}$
jsem šťasten, že jsem Kain Devátý, já zabil jsem jen jednu,
 $\begin{matrix} Dmi & & & & C^7 \end{matrix}$
však Abel, ten je vrahem, neboť každý z vás je, ó, Bože,
 $\begin{matrix} Dmi & & Gmi & & Dmi & Gmi & Dmi & A \end{matrix}$
bratr můj, bratr můj, bratr můj, bratr můj,
 $\begin{matrix} Dmi & C^7 & Dmi \end{matrix}$
bratr můj, bratr můj ...

62. Kádrují mě (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} D & & A & & D \\ & & A & & D \\ G & & & & D & & A \\ D & & A & & D \end{matrix}$
Kádrují mě v Americe, taky v Kanadě,
kádrují mě v republice, ba i v úřadě,
[: a kdyby mě stokrát znali, zase by mě kádrovali,
vždyť to patří k politice, to je nasnadě. :]
2. Kádrují mě kolegové na své poradě,
čtyři vlády exilové, pátá na Hradě,
[: s podpisem i bez podpisu, celá halda časopisů,
asketi i kořalové s pěnou na bradě. :]
3. Kádrují mě bolševici, věrni linii,
dogmatictí heretici v Kalifornii,
[: muzikanti kvůli soundu, žvanilové z undergroundu,
v strukturách i v opozici, v české mafi. :]
4. Kádrují mě zdola, shora noví pánové,
příčinliví hoši z Fóra v Hradci Králové,
[: důchodkyně, dorostenky, kádrováci z VěPéeNky,
demokrati, byrokrati, klerikálové. :]
5. Kandiduje strana ctnosti s dvěma Vasily,
nezvolenci z Veřejnosti proti násilí,
[: v aerotaxi horko-ťažko kandiduje rektor Kňážko,
v každém pádě na akádě hledaj' posily. :]
6. Na Pasienkoch čeká Budaj, čeká v županu,
že ho zase jednou udaj' ve Vatikánu,
[: zřek' se totiž, to je k zlosti, čarnogurské národnosti,
takže novej vzájomnosti nejde do plánu. :]
7. Sedí Váša v Jumbo-jetu, letí do Hradce,
kancelář má na klozetu, v křeslech poradce,
[: Azbuk straší na Okoři, jeho děsí Braniboři,
takže radši v Mrtvým moři letí koupat se. :]
8. Zleva-zprava samozvanci v týmu sehraném,
každý šašek má dnes šanci stát se Reaganem,
[: Věrka, Magda nebo Rita usazeny u koryta,
jen ten chudák Mohorita chodí s naganem. :]

63. Karavana mraků (Karel Kryl)

1. D Hmi
 Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
 G A $D A^7$
 pod sluncem sedlo kožený,
 D Hmi
 pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
 G A D
 a starý ruce sedřený.
- R:** D^7 G A Hmi
 Dopředu jít s tou karavanou mraků,
 G A Hmi
 schovat svou pleš pod stetson děravý,
 Emi A^7 Hmi Emi
 [: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
 Hmi $F^\#$ Hmi A^7
 až tam, kde svítí město, město bělavý. :]
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
 v tom městě nikdo nezdraví,
 šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
 a lidi strachem nezdraví.
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
 a zákon džungle panuje,
 provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
 a truhlář rakve hobluje.
- R:** V městě je řád a pro každého práce,
 buď ještě rád, když huba voněmí,
 [: může tě hrát, že nejsi na voprátce
 nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]
- 4.=1.
- R:** Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
 kde tichej dům a pušky rezavý,
 [: orat a sít od rána do soumraku
 a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

64. Kyselý sníh (Karel Kryl)

1. Ami G
 F E
 Prach dní, hedvábně hebký,
 Ami G
 skryl bílé lebky do závoje,
 F E
 prach dní, skelety ståtých
 Ami G
 s pohledy svåtých od orloje,
 F E
 prach dní v pokřiku dlasků
 Ami G
 skryl stopy svazků polosmytė,
 Ami G
 prach dní zahladil stezku
 Ami G E Ami E
 s kameny stesku po zemi tė, po zemi tė.
2. Zem zrůd, koktavých zkratek,
 svobodných matek, bezdětných vdov,
 zem zrůd, zlomené vůle,
 cizácké zvůle, siláckých slov,
 zem zrůd, bezzubých dásní,
 servilních básní, prolhaných knih,
 zem zrůd, zpanštělých vozků,
 G Ami F E Ami
 zem zbabělých mozků a odvážných břich.
- R:** Ami $F(F, G)$ Ami
 Do listů jív kyselý sníh zvolna se vpíjí,
 $G(G, G^7)$ $F(F, E)$ $E(E, Ami)$
 nehybný čas rezavých trav, hubených žní,
 Ami $G(G, F)$ Ami
 vše jako dřív: lkající smích s ohnutou šíjí,
 G E Ami
 zlomený vaz skloněných hlav v lavině dní.
3. Čas hrůz, blábolu snobů,
 znectěných hrobů, znectěných vět,
 čas hrůz, bezlesých svahů,
 najatých vrahů, popravčích čet,
 čas hrůz, špíny a vředů,
 omamných jedů, otrockých mas,
 čas hrůz, vězničních dvorů,
 znamená moru na dlouhý čas, na dlouhý čas.
4. Dny ztrát v noci tě budí,
 propadlé hrudi ještě se dmou,
 dny ztrát, drogy a pití,
 ortely žití vyřčené tmou,
 dny ztrát, reklamních šotů,
 marného potu, zmarněných snah,
 dny ztrát, sto hlasů ze sta,
 dobrovolná gesta a povinný strach.
- R:**
5. Lze žít, jen abys přežil,
 zatímco ze žil sají ti krev,
 lze žít desítky roků
 s holínkou v oku, jíst chleba z plev,
 lze žít bez zdi a hrbů,
 s malostí blbů nesoutěžít,
 lze žít, se lží se měřit
 a znovu vždy věřit, že i jinak lze žít.
- R:**

65. Kostelní věž (Karel Kryl)

A C#
Kostelní věž ukazuje, že se chýlí k ránu,
D A
vrchní číšník inkasuje vod vopilejch pánů,
H7 E A E
čuc, vo korunu víc,
A C#
figurální kompozici sestavili páni,
D A
pro barovou tanečnici zbylo místo k stání,
H7 E A
čuc, sehnal jí ho strýc.
C# F#mi
Uklízečka myje schody, pikolící marodí,
H7 E
napijem se na marody, než nás barman vyhodí,
A G# G F#
dopoledne prolezeme kofeinový doupata,

66. Lásko! (Karel Kryl)

- Ami*
1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
E Dmi E
milostný dopisy s partií mariáše,
Dmi
před cestou dalekou zpocený boty zujem
C E
a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G
R: Lásko, zavři se do pokoje,
Ami G
lásko, válka je holka moje,
C G Ami G Ami E
s ní se miluji, když noci si krátím,
Ami G
lásko, slunce máš na vějíři,
Ami G
lásko, dvě třešně na talíři,
C G Ami G Ami E
ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,
v opasku u boku nabitou parabelu,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

R:

E

Rec: Levá, dva!

R:

67. Lektorská (Karel Kryl)

- D A7*
1. Když strach máš, že se nenajíš, jak osel hlavou kývej,
D
a jestli něčí chleba jíš, pak jeho píseň zpívej,
D7 G
své city zavři na zámek a mlčky snášej výtku,
D A7 D
a hlavně: zdrž se poznámek, když stačí na povídku.
2. Buď věřící jen natolik, jak se to líbí lidem,
buď protestant i katolík, buď buddhistou i Židem,
měj na paměti zásadu, že lži se úspěch získá,
znej, kterak bodnout zezadu, a tanči, jak se píská.
3. Znej rozhovory zapřádat a sedět nad dopisy
a beze studu vykrádat i cizí rukopisy,
neb ti, jimž smrdí lopata, vždy snadno prominou ti,
že radši kradeš košťata, než nehotové proutí.
4. Buď tím, co nejvíc vynese a co má větší cenu,
buď břechtan, který vine se vždy po silnějším kmenu,
znej používat nevěry co prostředníka zisku,
měj zásady co pověry, jež brání východisku.
5. Dbej, nechať každý zve tě rád, a přijď i s rodinou,
a vydírej co literát, když už ti nenalijí,
buď Pompeius i Agrippa, buď Achilles i Hektor,
a máš-li trochu filipa, pak, synu můj, jsi lektor!

68. Lilie (Karel Kryl)

- Dmi A Dmi*
1. Než zavřel bránu, oděl se do oceli a zhasil svíce,
A Dmi
bylo už k ránu, políbil na posteli svou ženu spící,
F C
[: spala jak víla, jen vlasy halily ji,
Dmi Bb A
jak zlatá žíla, jak jitra v Kastilii,
Dmi Bb A Dmi
něžná a bílá jak rosa na lilii, jak luna bdící. :]
2. Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,
[: polnice břeškné vojácká melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi. :]
3. Dozrálý trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče,
[: s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :]

69. Limerický (Karel Kryl)

1. $D \quad A^7 \quad D \quad G \quad D$
V Bystrici na konci roku dal jsem si několik loků
 $G \quad A^7 \quad D$
[: po whisce s ledem ležím teď s vředem,
 $A^7 \quad D$
s angínou ze streptokoků. :]
2. Viděl jsem u Kutný Hory plazit se Ibsena z nory,
[: dlouho se plazil, až dostal azyl,
pije jak Dán, ale s Nory. :]
3. Viděl jsem na Bílé hoře vylézat z brlohu tchoře,
[: brloh pak vzali, přejmenovali,
smrad ale zůstal i v noře. :]
4. V bazaru pod Pražským hradem vekslujem, šmelíme, kradem,
po nějakým čase skončíme v base,
alespoň neumřem hladem,
po nějakým čase skončíme v base,
pokud nás nepustěj' zadem.
5. Poblíže spotornský pláže stála mě buchta půl gáže,
[: za druhou půlku koupím si kulku,
obviněn ze špionáže. :]
6. Na louce v ligurským Noli pásol tam Jano tri voly,
[: grappou se setl, pak si spletl
s docenty stranické školy. :]
7. V putyce u pláže v Noli čekal jsem na alkoholy,
[: doufaje v dusnu, že možná usnu
u rumu bez coca-coly. :]
8. Slečinka v obci Spotorno dala si gnocchi al forno,
[: zbaštila gnocchi, ztloustly jí boky,
teď točí italský porno. :]
9. Kdyby ti, má milá, v Noli sežrali bikiny moli,
[: starosti zaplaš, lehni si na pláž,
čekej, až dostaneš roli. :]

70. Ledvinové kamínky (Karel Kryl)

1. D
Jen ledvinové kamínky mi zbyly místo vzpomínky
 A^7
na lásku tvou a něhu, Dany M.,
jsem truchliv, ač ne bez viny, žal odnesly si ledviny
 D
a Spolek přátel žehu, Dany M.
2. D
A že mi vážně slabo je, lkám tóny z hloubi hoboje,
 $D^7 \quad G$
mám na hoboji vruby, Dany M.,
 D
den kutálí se k západu a já si zpívám „papadů“
 $A^7 \quad D$
a „šůbydůbydůby“, Dany M.
3. Ach, chtělo by se zaplakat, když tupě civím na plakát,
jsa rozpolcený vedví, Dany M.,
ten plakát na dva turnaje, v nichž první cenou urna je,
v ní popel z mého ledví, Dany M.
4. Už nebaví mě řečičky, tak tiše saju z bečičky
svůj hektolitr piva, Dany M.,
už oboha je nachová a k areálu krchova
 $A^7 \quad Hmi$
jen sto yardů mi zbývá, Dany M.,
 $A^7 \quad D$
a jen sto yardů mi zbývá, Dany M. ...

71. Maškary (Karel Kryl)

1. $Emi \quad D \quad Emi$
Ven z šedivých baráků vylezly maškary
 $D \quad Emi$
v ledovém jitra, v den po soudné noci,
 $D \quad Emi$
pět slaměných širáků, pět lahví Campari
 $D \quad Emi$
a nenávist v nitru co odznaky moci.
 $D \quad Emi \quad D$
Jdou cvičení sloni a cvičení pávi,
 $Emi \quad D \quad Emi \quad D$
pár cvičených koní a cvičené krávy,
 $Emi \quad D \quad Emi \quad D$
jdou cvičení švábi a cvičené žáby,
 $Emi \quad D \quad G \quad Ami$
jdou cvičení mroži, a za nimi s noži
 $H^7 \quad Emi$
jdou cvičení lidé.
2. Mráz dohnal je k poklusu, plameny šlehají
modře a zlatě jak žíravé růže,
a na půlce globusu maškary čekají
v přepestrém šatě a s bičky z kůže.
A cvičené krysy a volavčí pera
a tak jako kdysi a tak jako včera,
i dnešní den znova vždy bojí se slova
a s dětskými vlčky zas točí se mlčky
i cvičení lidé.
3. A maškary kynou vstříc divnému sněmu,
zní do ticha hlasy, jež slyšet je všude,
až soudné dny minou, že konec je všemu,
jen na věčné časy že masopust bude.
Jdou cvičení sloni a cvičení pávi,
pár cvičených koní a cvičené krávy,
jdou cvičení švábi a cvičené žáby,
jdou cvičení mroži, a za nimi s noži
dál jdou cvičení lidé ...

72. Mořská kráva (Karel Kryl)

Mám oči jako pomněnky a sluji mořská kráva,
můj muž má býčí zarděnky a vystudoval práva,
on nelíbá mě na řasy, ač po něžnosti prahnu,
tak za dobrého počasí já tu a tam mu zahnu.
Když převlékám si kostýmy, on křičí slovy sprostými,
ta slova letí do éteru, když vyhrožuje jeseteru,
s ním trávíváme babí jar a pojídáme kaviár
a manžel říká: „Nejináč, udělám z něho zavináč.“
Mám modré oči, tlustý břich a tlustou trojitou bradu,
já občas spáchám menší hřích, když poškrábu se vzadu,
já skáču krokem gazelím až před pohřební ústav,
já vesele se otelím a můj syn bude Gustav.

73. Monika (Karel Kryl)

1. $\begin{array}{c} C \qquad \qquad \qquad G \\ \text{Jó, viděl jsem Moniku, seděla v lesíku nad přehradou,} \\ \qquad \qquad \qquad F \qquad G \qquad C \\ \text{vpletla si do vínku dva stvolý bojínku s kozí bradou,} \\ \qquad \qquad \qquad F \qquad \qquad G \\ \text{s půvabem andílka svlékla se do tílka,} \\ \qquad \qquad \qquad C \qquad \qquad D^7 G \\ \text{slunce jí osmahlo kůži,} \\ \qquad \qquad \qquad C \qquad \qquad F \\ \text{kdybych byl koňadra, sed' bych jí na ňadra,} \\ \qquad \qquad \qquad G \qquad \qquad C \\ \text{v zobáčku držel bych růži.} \end{array}$
- R:** $\begin{array}{c} C \qquad \qquad \qquad F \qquad C \qquad F \qquad C \\ \text{Moniko, Moniko, jsem jen tvůj, následuj,} \\ \qquad \qquad \qquad G \qquad \qquad C \\ \text{vím, kudy do pekla a s kým, padadada.} \end{array}$
2. Hodina minula, Monika usnula u jezera,
voči si zakryla Vojnarkou vod Tyla - teda pardon, ta je vod Jiráska.
Tak znovu:
jó, hodina minula, Monika usnula u jezera,
dala si pod hlavu zánovní Krútnavu vod Cikkera - teda vod Suchoně,
kdybych byl brhlíkem, stal bych se zvrhlíkem,
co nečte Sartra ni Prousta,
s hrdostí vlastence sed' bych jí do věnce,
v zobáčku držel bych chrousta.
- R:** $\begin{array}{c} C \qquad \qquad \qquad G \qquad \qquad C \\ + \text{ vím, kudy do pekla a s kým, padadada,} \\ \qquad \qquad \qquad G \qquad \qquad C \\ \text{vím, kudy do pekla a s kým ...} \end{array}$

74. Monology (Karel Kryl)

1. $\begin{array}{c} Dmi \qquad B^{b7} \ A^7 \ Dmi \\ \text{Do čtverce patia stín padá mezi slova,} \\ \qquad \qquad \qquad F \qquad \qquad C \qquad \qquad Dmi \\ \text{mlčíme ty i já, pak promluvíme znova,} \\ \qquad \qquad \qquad Gmi \qquad C \qquad \qquad Dmi \ B^{b7} \\ \text{život je prožitý a v rohu mlčí běsi,} \\ \qquad \qquad \qquad Dmi \ B^{b7} \ A \qquad \qquad A^7(Dmi) \\ \text{mluvíme já i ty, a nerozumíme si.} \end{array}$
2. Zšeřelou krajinou jde žebrák žití mého,
já myslím na jinou, ty myslíš na jiného,
zraněný pária a pýcha baronesy,
mluvíme ty i já, a nerozumíme si.
- R:** $\begin{array}{c} C \\ \text{Dva u jednoho stolu nad vázou s květinami,} \\ \qquad \qquad \qquad Gmi \qquad \qquad \qquad Dmi \\ \text{dvě písně, lhané v mollu - dvě lodí mezi krami,} \\ \qquad \qquad \qquad B^b \qquad \qquad \qquad Dmi \\ \text{a slina z dračí tlamy ve sklínce alkoholu,} \\ \qquad \qquad \qquad B^b \qquad \qquad \qquad A \\ \text{tím více jsme tu sami, čím déle jsme tu spolu,} \\ \qquad \qquad \qquad Dmi \ B^{b7} \ Gmi \ A \ A^7 \ Dmi \ B^{b7} \ Gmi \ A \ A^7(Dmi) \\ \text{ta da da ...} \end{array}$
3. Za řevem diskoték a světa, kde se vraždí,
jsme blízko na dotek, a přece oba za zdí,
myslíce na city, jež byly kdysi kdesi,
mluvíme já i ty, a nerozumíme si.
4. Za slovy slova jdou a nevydají větu,
pod tlící hromadou nedarovaných květů,
dekretů na byty a dýchaného smogu
mlčíme já i ty v dvojitém monologu.
- R:** Jen slina z dračí tlamy ve sklínce alkoholu,
tak neskonale sami, tak nekonečně spolu,
dva u jednoho stolu, dvě lodí mezi krami,
je předaleko k molu a temno nad vodami,
ta da da ...

75. Morituri te salutant (Karel Kryl)

1. Cesta je prach a štěrka a udusaná hlína
 G Ami D^7 G
 a šedé šmouhy kreslí do vlasů
 Ami D G H
 [: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
 Emi D Emi D Emi $D(-)$
 a pířka touhy z křidel Pegasů. :]

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky, v pase staniol,
 [: a z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma
 dvě křehké snítky rudých gladiol. :]

R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
 Emi
 počkejte chvíli! Mé oči uviděly
 D^7
 tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
 Emi D^7
 seržante! Mávnou, a budu zasvěceni!
 Emi D Emi D Emi $H^7(-)$
 Morituri te salutant, morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
 a písek víří křídlo holubí,
 [: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
 a zvedá chmýří, které zahubí. :]

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
 mosazná včelka od vlkodlaka,
 [: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
 a děsně velká bílá oblaka. :]

R:

76. Martině v sedmi pádech (Karel Kryl)

1. V obálce džbán a květina a list, v němž ptá se Martina,
 F C Ami
 G
 jak chutná chleba,
 (F) (G)
 co jím, když země vymetám a proč jsem tady - a ne tam,
 C G F
 kde je mne třeba?

2. Smažím si vejce na špeku a, ač je očím do breku,
 ústa se smějí,
 když nad otázkou přemítám, proč nejsem tady ani tam,
 kde prý mne chtějí.

3. Smět sedět vedle Martiny a píti suché Martini
 k mokrému masu,
 sotva bych asi uznával to, co jsem doma zpíval
 za starých časů.

4. Ošlehán vichry větráků, měl bych už kolem metráku
 tak, jak se sluší,
 a kromě piva v žejdlíku měl bych i bachor z knedlíků
 a tučnou duši.

R: Ač je to jenom dvě stě kilometrů nebo ještě blíže
 C^7 F G C Ami
 F G C C^7
 a zbývá už jen duše k proclení,
 F G C Ami
 na politickém barometru setrvalá níže,
 F G C G F
 a dokud trvá, svět se nezmění.

5. Kdybych chtěl zajet k Martině, snad bych pak dělal v Mar-
 tině
 holoubky míru,
 nebo bych bydlel v Záluží a doma z vody z kaluží
 vyráběl síru.

6. A snad bych, věru, na to dbal a chodil řvátí na fotbal -
 - to kvůli hlasu,
 v putyce zpíval s čundráky a rumem léčil mindráky
 z absence pasu.

7. Kdybych chtěl líbat Martinu, dal bych svou páteř za třtinu,
 ohnutou větrem,
 trávil si život schůzemi a večer brblal v přízemí
 nad Černým Petrem.

8. Nosil bych hesla v zástupu a třeba stavěl chalupu
 a kradl cihly,
 koupil bych láhev stoličné a z jedné sklínky hořčičné
 bychom si přišli.

R:

9. Kdybych chtěl mluvit s Martinou, plet' bych si bukvy s lati-
 nou
 a knutu s žezlem,
 měnil bych pravdu ve lhaní, v častušku hudbu varhanní,
 plet' dobro se zlem.

10. Dbal místo snění konzumu, nabádal děti k rozumu,
 z prospěchu podlý,
 žil pěkně vprostřed ohrady a zdobil okna, výklady
 a vzýval modly.

11. Snad moh' bych najít v Martině přítele ve zlé hodině,
 kdy člověk zoufá,
 jenž uspí v stínu borovic a ví, že chlap chce skoro víc,
 nežli si troufá.

12. Obalí trny sametem, v náruči skryje před světem,
horečku zchladí,
má cit i rozum člověčí a dá ti pocit bezpečí,
když všichni zradí.
- R:**
13. Svět dává nerad, Martino, zadarmo nebo lacino,
však poznáš s lety,
že čas i kámen rozhlodá a poušť když jednou zřídlo dá,
rozkvetou květy.
14. Až svět mne steskem obklopí, dám si tvou kytku do klopky,
jak kážou mravy,
po vzoru starých Habánů připiň vínem ze džbánu
na tvoje zdraví.
- R:**
- R:**
- R:**

77. Marat ve vaně (Karel Kryl)

- Rec:** Ami
Úloha osobnosti v dějinách sestává prakticky z ochoty
dotyčné osobnosti zemřít nebo nechat se zabít dříve, než
stačila odvolat.
- Ami C
1. Pohled se odvrátí, Koperník v sutaně,
Ami G Ami F Ami
smrtka si obrátí Marata ve vaně,
G
stránka se otáčí, Koniáš zatleská,
Ami F
Gogh leží v bodláčí, smrt bývá nehezká,
Ami G
Gogh leží v bodláčí, smrt bývá nehezká,
Ami F Ami
smrt bývá nehezká.
- G Ami
R: Laskavé šero vám přikryje tvář s grimasou hrůzy,
C G Ami
ruka, jež před chvílí hladila ramena, zkameněla,
G Ami
na nic je pero a k ničemu snář, zemřely Múzy,
G Ami
to, že se nestřílí, smrt jenom znamená pro anděla.
2. Písnička dozněla, bytem je šatlava,
před vraty kostela uvidíš Václava,
drží se klepadla, hrobař si ruce mne,
odhoďte zrcadla, není to dojemné,
odhoďte zrcadla, není to dojemné,
není to dojemné.
3. Cromwell má namále, Hus čeká na kata,
Smrtka má korále, korále ze zlata,
kříž staví Kristovi, Spartakus bez meče,
ranami nachoví, dívej se, člověče,
dívej se, člověče, dívej se, člověče!
- R:**
4. Johanku stříhají, ruka je zemdlená,
pacholci říhají, ocel je kalená,
pan Lincoln v divadle dívá se na scénu,
Smrt sedí v propadle oděna v saténu,
Smrt sedí v propadle oděna v saténu,
oděna v saténu.
5. Jesenin opilý chystá si oprátku,
Puškin si zastřílí, Tyl píše pohádku,
vidíš Fra Filippa, krev plívá do barvy,
Gerarda Phillipa Smrtka si obarví,
Gerarda Phillipa Smrtka si obarví,
Smrtka si obarví.
- R:**
6. Kennedy ve voze proklíná raracha,
pohřebním na voze uvidíš Palacha ...

78. Nevidomá dívka (Karel Kryl)

1. C Dmi C Dmi
 V zahradě za cihlovou zídkou,
 C Dmi C Dmi
 popsanou v slavných výročích,
 C Dmi E Ami
 sedává na podzim na trávě před besídkou
 F $G(-)$ E
 děvčátko s páskou na očích.

2. Pohádku o mluvícím ptáku
 nechá si přečíst z notesu,
 pak pošle polibek po chmýří na bodláku
 na vymyšlenou adresu.

R: Ami Dmi
 Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
 Ami G^7
 tu nevidomou dívku,
 Dmi G^7 E
 prosím vás, nechte ji si hrát,
 Dmi Ami
 vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
 $F(G)$ $G(E)$ E
 jež nikdy neuvidí, ač ji bude hřát.

3. Pohádku o mluvícím ptáku
 a o třech zlatejch jabloních,
 a taky o lásce, již v černých květech máku
 přivezou jezdcí na koních.

4. Pohádku o kouzelném slůvku,
 jež vzbudí všechny zakleté,
 pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
 na kterém poklad najdete.

R:

Rec.=1.

5. Rukama dotýká se květů
 a neruší ji motýli,
 jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
 jen na chvíli.

R:

79. Nechej ho spát (Karel Kryl)

1. D Hmi
 Usnul tu na zemi pokryté sazemi,
 G A
 hlavu má opřenu obočím o stěnu,
 D A^7 D A^7
 nechce se mstít, nechce se mstít,
 D Hmi
 bezvládnou pravici složenou v břídlíci,
 G A
 sní, že jí přinese korunu Ramsese,
 D A^7 D
 když bude chtít, když bude chtít.

R: $F^\#$ Hmi
 Nechej ho spát, ať neví o ničem,
 $F^\#$ Hmi
 nechej ho spát, na prsou s čedičem,
 D A^7
 dlouho byl nezvěstný neznámý pocestný,
 D A^7 D A^7
 nechej ho spát, nechej ho spát.

2. V rozkvetlém konopí lehce ji uchopí,
 na počest shledání stařenám zabrání
 držeti půst, držeti půst,
 v levici pod hlavou obálku špinavou,
 na konci dopisu namísto podpisu
 otisky úst, otisky úst.

R:

3. Na konci ulice spálené vesnice
 z cihel a ze zdiva tiše se ozývá
 pískot myší, pískot myší,
 usnul tu na zemi pokryté sazemi,
 s otvorem ve spánku volání skřivánek
 neuslyší, neuslyší.

R: A^7 D
 + nechej ho spát ...

80. Na jednu notečku (Karel Kryl)

1. *Ami*
Jdu k vodě lícit na jelce, mám Škvoreckého Zbabělce
Dmi
a chléb a buřty v kabelce s kořalou sladkou.
E
když slunce vstává v rumělce, zahlédnu metat kozelce
Ami E
zasloužilého umělce s plesnivou bradkou.
2. *Ami*
Když v tváři rumem zruměním, tu spokojím se s domněním:
Dmi
„Kozelce ladí s uměním jak šroubek s matkou!“
Ami
Zní z láhve nota za notou, kabelka zeje prázdnotou
E *Ami*
a já mám půdu pod botou poněkud vratkou,
E *Ami E Ami*
padadadam padadam.
3. *Ami*
Keď ide vlna za loďou, pijeme vodku s Volodou
Dmi
a bratstvo našich národov sa takto tuží,
E
Voloda býval barónom, teraz je z neho agronóm,
Ami E
má salaš hore nad Hronom a záhon ruží.
4. *Ami*
Keď spieva sláčik primáša a čašník fľašu prináša,
Dmi
môj zrak s víziou sobáša zvlhne mi plačom,
E *Ami*
keď vraví: „Koniec košiarom! Predáme ovce mäsiarom!“
E *Ami*
Je lepšie dať sa k žandárom, ako byť bačom!“,
E *Ami E Ami*
padadadam padadam.
5. *Ami*
Když pluje loďka za loďkou, chutná mi vodka s Volodkou,
Dmi
on rotným je, já pilotkou, bydlíme v tanku,
E
když měsíc svítí na Něvu jak cibulicka v nálevu,
Ami E
jdem v maskovacím oděvu udělat banku.
6. *Ami*
Plá nocí šarlat uhlíků, zní tlukot ran a slavíků
Dmi
a v bance ani rublíku, to kvůli manku,
Ami
tu vezmem zavděk nálevnou vypijem vodku nelevnou
E *Ami*
a půjdem nocí barevnou užití spánku,
E *Ami E Ami*
padadadam padadam.

81. Nehazte kamení (Karel Kryl)

C *Ami* *F* *E*
Prosím, nehažte kamení, nehažte kamení na mou tvář,
Ami *F* *D7* *G*
nosím ďáblovo znamení, na čemž nic nemění svatozář,
C *Ami* *F* *E*
a proto prosím, nechte těch ohledů, nechte těch ohledů bezcenných,
G *Emi* *G*
Za chvíli rozsudek hlasitě přednesou,
D *Emi* *D* *G*
a potom poběží pro sako z pruhů,
Emi *G* *Emi* *G*
prý pro můj posudek více mě nesnesou,
D *Emi* *D* *H7*
a naši mládeži půjde to k duhu.
Emi *G* *Ami* *H*
Spěchám, nechte těch proslavů, nechte těch proslavů o scestí,
Emi *G* *Emi* *D* *Emi* *D*
nechám na cestě k domovu rezavou podkovu pro štěstí,
Emi *D* *Emi* *D* *Emi* *D* *Emi*
pro štěstí, pro štěstí, pro štěstí ...

82. Noviny (Karel Kryl)

1. *Hmi* *A*
Vane vítr z polí, vane vítr z rovin,
D *F#*
z nekonečných rolí tekou stránky novin,
D *A7*
zaplavuje Prahu potištené smetí
D *Emi(A)* *F#* *Hmi* *A7* *Hmi* *F#*
novin bez obsahu, novin bez paměti.
2. Heslo do titulu s hlavou politika,
cara Caligulu lidu bez jazyka,
vane vítr z rovin dneska jako kdysi,
tupé stránky novin na záchodku visí.
3. Lidu na Východě zuby vylomila
slova o svobodě cara-lidumila,
každý cara vidí: mluví o člověku,
ježto má rád lidi, nejlíp na česneku ...

83. Novoroční (Karel Kryl)

1. *Dmi* *A* *Dmi*
Noc brnká na spinetu tak, jako předloni,
F *C* *Dmi*
a krčmář v kamnech zatopí,
Gmi *Dmi*
[: kookám se na vinětu, a rytíř na koni
A *Dmi*
vyměnil láhev za kopí. :]
2. Noc háže stříbro ryzí na ostny akátů,
pár minut zbývá do ledna,
[: zní z kouta píseň cizí opilejch soldátů
a major vodku objedná. :]
3. Mějte si ze mne blázna, každý vám uvěří
a snad mu srdce okřeje,
[: flaška je poloprázdná a fízl u dveří
k Novému roku popřeje. :]

84. Ocelárna (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & F^7 & & \text{Ami} & E^7 \\ \text{Mrtvou} & \text{a} & \text{živou} & \text{míchám} & \text{vodu} & \text{do} & \text{vín}, \\ \text{Ami} & F^7 & & E^7 & & & \\ \text{napolo} & \text{bdělý}, & \text{spící} & \text{ve} & \text{stoje}, \\ \text{Ami} & & & F^7 & & & \\ \text{na} & \text{stole} & \text{lživou} & \text{uniformu} & \text{novin} \\ \text{Ami} & E^7 & & \text{Ami} & & & \\ \text{a} & \text{stěnu} & \text{cely} & \text{ve} & \text{zdi} & \text{pokoje}. \end{matrix}$
2. Zás budík zvoní do nočního jitra
a znovu plane hořák vařiče,
dnes jako loni, včera jako zítra,
čas věty plané vplétá do biče.
- R: $\begin{matrix} A \\ \text{Na} & \text{ostří} & \text{nože}, & \text{rezavé} & \text{a} & \text{tupé}, \\ & A^7 & & & & & \\ \text{zavěsí} & \text{změny} & \text{lichá} & \text{sobota}, \\ D & & C^6 & & & & \\ \text{stelu} & \text{si} & \text{lože} & \text{v} & \text{dospávací} & \text{místě}, \\ E & & E^7 & & & & \\ \text{noc} & \text{ranní} & \text{směny} & \text{v} & \text{šeru} & \text{života}. \end{matrix}$
3. Na okna vlaku kapky deště krápour,
jako když sprcha kape do vany,
v štrukturovaném saku nevolníci chrápour
a život prchá - rezignovaný.
4. Železným dechem nadcházejí rána,
bolavá hlava hledá samotu,
struskou a plechem zívající brána,
a pak už žhavá ocel v šamotu.
- R: Na věšák šatny, zrezivělý prachem,
zavěsí změny lichá sobota,
mastný a matný, přidušený pachem,
čas ranní směny v šedi života.
5. Hlt bryndy z žita, kterou úsvit prošil
vyrudlou šedí škváry vyčpělé,
sůl potu, vrytá do flanelu košil,
škrábe a svědí, svědí po těle.
6. Kručení břicha z předražené láce
přehluší vytí sirén fabriky,
sobota lichá v heroizmu práce,
- $\begin{matrix} \text{Ami} & & F^7 & & \\ \text{jdem} & \text{domů}, & \text{syť} & \text{z} & \text{levného} & \text{pití}, \\ \text{Ami} & F^7 & & E^7 & \text{Ami} & \\ \text{šťastní} & \text{až} & \text{k} & \text{zblití} & \text{-} & \text{čísla} & \text{z} & \text{matriky}. \end{matrix}$

85. Od Čadce k Dunaju (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & Dmi & \text{Ami} & & E & \text{Ami} \\ \text{Od} & \text{Čadce} & \text{k} & \text{Dunaju} & \text{počtů} & \text{čudný} & \text{nůtu}: \\ \text{Ami} & F & & G & & Dmi & \text{Ami} & E \\ \text{hranicu} & \text{stavají} & \text{z} & \text{ostnatého} & \text{drůtu}, \\ \text{Ami} & F & & G & & C & E \\ \text{[:} & \text{kamarát-separát}, & \text{nová} & \text{paralýza} \\ \text{Ami} & Dmi & \text{Ami} & E & \text{Ami} \\ \text{z} & \text{Moravy} & \text{do} & \text{Blavy} & \text{vyžaduje} & \text{víza. :}] \end{matrix}$
2. Nečakaj, Natalí, že za tebou přídem,
vívum mi nedali, vraj sa zaobídem,
[: čakal som deväť dní, viacej nechcem sľúbiť,
stretnem ňa vo Viedni, tam sa smieme ľúbiť! :]

86. Ostrov pokladů (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} C & & \text{Ami} & & F & & G \\ \text{Jsem} & \text{zřejmě} & \text{na} & \text{hlavu}, & \text{když} & \text{o} & \text{pocety} & \text{se} & \text{nervu}, \\ C & & \text{Ami} & & F & & G \\ \text{když} & \text{s} & \text{proudem} & \text{neplavu} & \text{a} & \text{raději} & \text{pro} & \text{Minervu} \\ & & C & \text{Ami} & F & G & C & \text{Ami} & F & G & (C^7) \\ \text{přepřáhám} & \text{Pegasy}, & \text{přepřáhám} & \text{Pegasy}. \end{matrix}$
2. Jsem zřejmě na mozek, když hledám před vzlétnutím
k přistání podvozek a do vztyku se nutím
s rizikem pro vlasy, s rizikem pro vlasy.
- R: $\begin{matrix} F \\ \text{Když} & \text{místo} & \text{po} & \text{Hradu} & \text{sám} & \text{chodím} & \text{po} & \text{ulici}, \\ C & & & D^7 & & G \\ \text{když} & \text{smím} & \text{a} & \text{nekradu}, & \text{jsem} & \text{zřejmě} & \text{na} & \text{palcí}, \\ C & \text{Ami} & F & G & C & \text{Ami} & F & G \\ \text{já} & \text{zůstal} & \text{po} & \text{zadu}, & \text{hnižu} & \text{si} & \text{na} & \text{vesnici} & \text{rád}. \end{matrix}$
3. Jsem zřejmě na lebku, když nechci nové bohy
či pestrou nálepku a preferuji nohy
k pohybu po zemi, k pohybu po zemi.
4. Jsem zřejmě na bednu, když nevím, kolik za to,
když strachem neblednu a píšu pro Erató,
byť zase v podzemí, byť zase v podzemí.
- R: Spláchl jsem dozadu výhodnou investici:
lépe žít o hladu, než zdobit šibenici!
- $\begin{matrix} C & & \text{Ami} & & F & & G \\ \text{Svůj} & \text{ostrov} & \text{pokladů} & \text{v} & \text{domečku} & \text{na} & \text{vesnici}, \\ C & & \text{Ami} & & F & & G \\ \text{svůj} & \text{ostrov} & \text{pokladů} & \text{v} & \text{domečku} & \text{na} & \text{hranici}, \\ C & & \text{Ami} & & F & & G & C \\ \text{svůj} & \text{ostrov} & \text{pokladů} & \text{v} & \text{exilu} & \text{za} & \text{hranicí} & \text{mám} & \dots \end{matrix}$

87. Okupační popěvek (Karel Kryl)

- $\begin{matrix} D & & A^7 & & D \\ \text{Přijel} & \text{k} & \text{nám} & \text{komediant} & \text{v} & \text{zelený} & \text{maringotce}, \\ & & G & & D \\ \text{zapomněl} & \text{na} & \text{proviant}, & \text{postřílel} & \text{všecky} & \text{ovce}, \\ G & & D & & E & A^7 \\ \text{přijel} & \text{k} & \text{nám} & \text{bratr} & \text{zlý}, & \text{poněkud} & \text{nazrzlý}, \\ D & & A^7 & & D \\ \text{rubašku} & \text{podkasanou}, & \text{vopaskem} & \text{přepásanou}. \end{matrix}$

88. Omezená suverenita (Karel Kryl)

1. Račte, panstvo, vyslechnouti baladíčku,
kterak možno usednouti na vějičku,
[: slyšte slova podložená četbou Tacita
o tom, co je omezená suverenita. :]
2. Od zastávky u Anděla lkala Lajka,
z amplionu dováděla balalajka,
[: balalajka rozladěná, velehlasitá
učí, co je omezená suverenita. :]
3. Z poloviny skryti stínem tamaryšku,
číhali jsme s Antoninem na Maryšku,
[: *ne^boť, je – li polapena, pozná ta či ta,*
jak vypadá omezená suverenita. :]
4. Jede Mařka autokarem z Pohořelce,
povídá si s Lomikarem o veselce,
[: jen co bude začepena, hned mu spočítá,
co znamená omezená suverenita. :]
5. Do účesu vpletla stužku s pery dravce,
vzpomněla si na častušku, na Psohlavce,
[: když je pečeť přelomena, právo neskýtá,
lidu zbude omezená suverenita. :]
6. S pečlivostí předojemnou palaš kuje,
dokuje, a pak si se mnou zalaškuje,
[: doma ho pak jeho žena bičem přivítá,
nastane mu omezená suverenita. :]
7. Mějte z toho poučení, lidé milí,
neházejte přesvědčení do obilí,
[: neboť, je-li zahozena flinta do žita,
přijde na vás omezená suverenita. :]
8. Za tenhleten morytátek mravokárný
zašijou tě nákej pátek do cvokárny,
[: naučí tě vyškolená autorita,
kterak chutná omezená suverenita. :]

89. Pušky a děla (Karel Kryl)

1. Pušky a děla, vždyť to je docela
a výhradně chlapská příležitost,
ženský maj' strachy, že prochlastám prachy,
vždyť děcka jsou babská záležitost.
R: Feldflašku vodky a vlněný spodky
a zelený mundúry s frčkama k tomu,
v ešusu žrádlo, a kdyby se padlo,
tak napište starý, že nepřijdu domů.
2. Koukat se svrchu na zubatou mrchu,
co hnátama šahá po vojácích,
vylejzá z kvěrů a děsně to žeru,
když pálí ji žáha po bodákách.
R: Možná, že v lednu už konečně zhebnu
a zhebnu i kluci, co dneska tu jsou,
se suchým žvancem a na hřbetě s rancem
já nadávám „krucifix himmlaudón!“
R: + [: že nepřijdu domů ... :]

90. Provizorní balada (Karel Kryl)

1. Sedí na lavičkách, hrají čaru u zdi činžáků,
hrají po uličkách na kytaru, v kapse sáček buráků,
cestu předurčenou nepochválí, lžím se nediví,
hlavu přeplněnou ideály, jež bohužel neživí.
R: Zatímco vytrvale hledají podnájem,
každý z nich okázale předstírá nezájem,
tvrdošíjně uctívají vzory ulice,
vždyť svatí se dnes dožívají věku jepice, věku jepice.
2. Ještě provonění květy zvonků z toulek nedělních,
stojí uhonění u svých ponků nebo stavů přádelních,
práci po okolí jenom tuší, víc se čaruje,
když se nepodvolí, jak se sluší, ukazovák varuje.
R: Vůbec nic neznamená upřímné jednání,
pán starší poznamená, že nemá chování,
jestliže se nepoučí příliš mladý muž,
přelíbezně doporučí: Zařaď se a kuš! Zařaď se a kuš!

91. Pochod Gustapa (Karel Kryl)

1. *Emi* *D*
Nad mozkiem poslušnost a nad rozumem víra *Emi*
a správná příslušnost je víc, než v botě díra,
Ami *D*
mámu jsme zapřeli a brácha zapřel tátu,
F#7 *H* *H7*
někdo se odstřelil a jiným zlámem hnátu,
Emi *D*
Ďábel nás hnal a šli jsme jako ovce,
Emi
každý z nás znal, že zvěř se stane z lovce,
Ami *D*
každý však šel a na chytrost měl štempl,
G *Ami* *H7* *Emi D Emi D Emi D H7*
náš cíl se skvěl, jsi proti? Pak jsi lempl!
2. Nad oči slepota, sám do uší dáš vatu,
je z tebe despota a syna dáváš katu,
k dobrému příteli zas obracíš se zády,
a když ho odstřelí? Po smrti dáš mu řády!
Žene vás čert, zas jdete jako ovce,
není to žert, už zvěř se stala z lovce,
přítel je skřet a nad rozumem víra,
Ami
vpřed! Jenom vpřed! Vpřed! Jenom vpřed!
H *Emi D Emi Emi6*
Vpřed! Jenom vpřed! A vpředu smrdí síra ...

92. Pitomý chanson (Karel Kryl)

1. *C* *Ami* *C* *Ami*
Nejdříve se objímali, novináře zajímaly
C *F* *E*
podrobnosti z jejich životů,
Ami *C* *Ami* *C*
veliteli čestné stráže pokynuli z ekvipáže,
Ami *E*
shlédlí stojky sedmi Pierotů.
2. Z krucifixu Krista stáhli,
na ruce mu nedosáhli,
rozdrtili dlaně o hřeby,
do čela ho posadili,
aby se s ním poradili
o předmětech denní potřeby.
Ami *C* *Ami* *C*
- R: Nosili mu květiny a ozdobené koše,
Ami *C* *E*
stavěli mu slavobrány všelijaké,
Ami *G* *Ami* *G*
o prasečí štětiny na mramorové soše
Ami *F* *E*
karty hráli s grobiány, s vrahy také, ale potom:
3. Nakrájeli Mesiáše na kostičky do guláše,
vsadili se, že ho vyloví,
sundali si epolety, k tanci hráli flašinetu
Ami
písničky pro hlavy sádrový ...

93. Pieta (Karel Kryl)

1. *Emi Edim Emi D7*
V rohu náměstí, kousek od nádraží,
Emi *D7* *G A H*
pod černým baldachýnem komínem vytvořeným,
Emi Edim Emi D7
němá bolestí stála nad drenáží
Emi *D7* *Emi*
Madona s mrtvým synem umučeným.
2. Stála zmatená nenadálým hlukem,
na ruce děšť jí padal jak slzy velekněze,
trochu zděšená podnapilým plukem,
Emi *D7* *G A H7*
co vůbec nevypadal na vítěze.
Emi D7 *Emi D7*
- R: Stojíce u Piety kouřili cigarety
Emi *D7* *G A H*
a šnapsen žízeň hnali kilometr klusem,
Emi *D7* *Emi D7*
kuplety z kabaretu zpívali pro Pietu,
Emi *D7* *G A H*
a když je dozpívali, otrásli se hnusem.
3. Měli monstrance cestou nakradené
a snímky pro rodiny, jež léta neviděli,
místní sebrance, válkou nakažené,
tu trochu zeleniny záviděli.
4. Holky z ulice trochu pomuchlali
a pak jim zaplatili držadlem bajonetu,
sklady munice pečlivě zavírali,
a pak se posadili pod Pietu.
- R: Sedíce pod Pietou cpali se omeletou,
hlasitě nadávali na pitomou nudu,
čmárali po Pietě pozdravy Mariettě,
kterou si půjčovali, neznajíce studu.
5. Jednu neděli polní zabalili,
poslední pohlednici příbuzným odeslali,
potom odjeli, aniž zaplatili,
na cestě železnici usínali.
6. Nikdo neplakal, nikdo nelitoval,
nikoho nebolelo, že jeli bez loučení,
někdo přitakal, jiný poděkoval,
nikomu nescházelo poroučení.
- R: A jenom pod Pietou holčičku pětiletou
písmena zaujala načmáraná křídou,
Emi *D7* *Emi* *D7*
číst se však neučila, tak nápis pohládila,
Emi
písmena rozmazala, zbytek umyl děšť,
Emi6 Emi9
zbytek umyl děšť, zbytek umyl děšť ...

94. Potkal jsem svou tchýni (Karel Kryl)

1. ^D
Potkal jsem svou tchýni na mostě v Bechyni,
^A ^D
vítr jí rozfoukal drdol,
moje milá tchýně kráčela si líně,
^A ^D
neboť si koupila Sidol.

^G ^D
R: Sidol je voda na čištění kamen,
^A ^D
ten, kdo ji pije, s tím je provždy amen,
^A ^D
proto taky Sidol nepiju!

2. Když si tvoje tchýně libuje ve víně,
můžeš jí ho trošku vypít,
až to tchýně pozná, bude mela hrozná,
halt se nesmiš nechat chytit.

^G ^A ^{D A D}
R: + -ju, -ju, -ju, proto taky Sidol nepiju!

95. Platýs (Karel Kryl)

1. ^{Ami} ^{G E}
Nač vlastně lháti, když ti stejně nikdo nevěří,
^{Ami} ^G
život se krátí, beznadějně zvoní u dveří,
^C ^G ^{Ami}
na dveře zíráš - pohled blázna v sadě mandloní,
^F ^E
pak otevíráš - chodba prázdná, nikdo nezvoní.

2. Nač vlastně bát se, když se hrozby nikdo nebojí,
trestanec vládce breptá prosby v cizím pokoji,
sta lží se kupí, platýs hlídá krok tvůj po kroku,
lesklý a tupý jako slída - démant otroků.

^{Ami} ^G
R: Věk sinálních dní a mrazivé luny,
^E ^{Ami (E)}
kdy z němoty zní tón ostnaté struny,
(^{Ami}) ^G
teď mrazivě mží do šedého prachu,
^E ^{Ami Emi}
hle - písmena lží na pomníku strachu.

3. Nač vlastně jásat, dřinou žlutí, smrtí značení,
nač dbáti zásad, jež tě nutí lháti nadšení,
načpak se šklebit, kývat hlavou s hřívou odranou,
když být je nebýt, levá pravou, útok obranou?

4. Nač dělat cosi, co jsme ve snu nikdy nechtěli,
nevědět, kdo jsi, hledat vesnu mečem z oceli,
po čase slevíš, bleskne rudá, vetklá do klopy,
víš nebo nevíš, kdo tě udá a kdo pochopí?

R:
5. Tma škrtí hlasy, znějí z mlází zpěvy bojarů,
hle - nové časy, v kterých vzchází zima po jaru,
chladno je němé, svítí mastně listy jazyků,
ze strachu lžeme, nebo vlastně jen tak ze zvyku?

6. Strach nebo lhaní - stopy kroků v bílé závěži,
nezvaní zvaní na sta roků závěj navějí,
křídélka hmyzí, pískot syslí, slůvka nezvaná,
v závěži zmizí mrtvé smysly blázna skrívána.

R:

96. Plaváček (Karel Kryl)

1. ^{Ami} ^G ^{Ami}
Tiché listy lísek, třetí kniha béd,
^C ^G ^{Ami}
jako v zubech písek skřípou slova vět,
^F ^G ^{Ami}
šarlat vlčích máků v němém osení,
^F ^{Ami}
ztichly hlasy ptáků v mlčení.

2. Světle bledým nebem svítí větve bříz,
pole voní chlebem z jedovatých hlíz,
ticho s hlavou vlčí v době po moru,
lidé, kteří mlčí v hovoru.

^F ^G
R: Vodní tříšť břehy třísní
^C ^{Ami}
kde se proud řeky kroučí,
^F
matka loučí se písni

^{Ami}
s princem v košíku z proutí,

^F
tichý pláč skryje houští,

^G
košík proudem když pouští,

^{Ami}
snad pak nad hrází bobří

^G
najdou rybáři dobří

^E ^{Ami F E} ^{Ami E}
malého krále, malého krále.

3. S přeslazenou slinou v koutku rybích úst
tíše léta plynou, slyšíš trávu růst,
zrazení se krčí v hrubém oděvu,
lidé, kteří mlčí ve zpěvu.

4. Řeky plné vorů, místo vody kal,
z šumějících borů mrtvé vrchy skal,
a jen šepot syčí křídlem kačením
v zemi, která křičí mlčením.

R: Spěje proud dlouhou poutí
moří vstříc krajem mírným,
nese tmou loďku z proutí
k hladinám nedozírným,
k hřbetům vln s bílou krajkou,
k fregatám s carskou vlajkou,
a pak pod přídí ostrou
zmizí koš s bílou kostrou
malého krále, malého krále ...

97. Pták Noh (Karel Kryl)

1. $Dmi \quad Gmi \quad A \quad Dmi$
 Pták Noh na sponě do vlasů
 $Gmi \quad A \quad Dmi \quad C \quad A$
 rval poloshnilou slámu ze stohů,
 $Dmi \quad Gmi \quad A \quad Dmi$
 pár soch a střelky kompasů,
 $Gmi \quad A \quad Dmi \quad C \quad A$
 jež ukazují k chrámu bez bohů,
 $Gmi \quad Dmi \quad Gmi \quad Dmi$
 barevné uniformy mužů a na chodníku dav
 $Gmi \quad A \quad Dmi \quad Gmi \quad A \quad Dmi \quad Gmi \quad A$
 a stejné tváře stejných sériových hlav.
2. Ten sen měl pachůť hororů
 a šíleného chóru zbabělých
 a den byl plný praporů
 a šedivého flóru zemřelých,
 tři stovky šupinatých schodů a nebe z provazů,
 setnuté hlavy v galerii obrazů.
- R: $Dmi \quad Gmi \quad Dmi$
 Namisto býčích zápasů jen zabíjení volů,
 $Gmi \quad Dmi$
 sto pikadorů bez pasů a matadoři z dolů,
 $F \quad Dmi$
 když dáma růži odhodí, tak promění se v můru,
 $Gmi \quad Dmi \quad A$
 je černé moře bez lodí a vlci vyjí vzhůru
 Dmi
 na čtyři měsíce.
3. Pár hnízd pod sítí z pavučin
 a utopení ptáci na řece
 a hvízd, jenž zdusí v kovu čin,
 než lev se dopotácí do klece,
 sad keřů se zlatými pruty, hra rtuti v potocích,
 železné ryby s prašivinou na bocích.
4. Pět bran ze slupek ořechů
 a pod branami kvádry ukryté,
 zvuk hran už vsákl do mechu
 a všude stopy sádry rozlité,
 krkavci nad věžemi hradů a šelmy v podhradí
 řvou „mene tekel“ na krvavém pozadí.
- R: Ta země ve snu spatřená se podobala ghettu,
 to hrůza s Ďáblem sbratřená bubnuje na roletu
 v tom snu, v němž mlčky křičíme, že nula pojde z nuly,
 $Dmi \quad Gmi \quad Dmi$
 je nejhorší, že nevíme, je nejhorší, že nevíme,
 $A \quad Dmi$
 je nejhorší, že nevíme, že jsme již procitnuli ...

98. Píseň na vobjednáfku (Karel Kryl)

1. $C \quad G$
 Ředitel poznamenal předloni v červenci,
 $C \quad G$
 že příliv zaznamenal vzestupnou tendenci,
 $C \quad F$
 a ježto kůži mění jak barvu přelivu,
 $C \quad G \quad C$
 najal mě na měření v Biskajském zálivu.
2. A tak mi vlnobití omejšvá holeně
 a houser na zabítí loupe mně v koleně,
 oblékl jsem si plavky, navnadil udice,
 chytil jsem do zkumavky mořského panice.
- R: $C \quad G$
 Slušně mě požádal o čtyři sanoriny,
 $C \quad G \quad C$
 neboť si zažádal o rozvod z vlastní viny.
3. Neb každá mořská panna má svého panice,
 manželství spořádaná bez kufru na klíce,
 a tyhle rajské slasti moc jsem mu záviděl,
 poněvadž, vzdálen vlasti, pannu jsem neviděl.
4. Ptal jsem se toho chlapce, zda taky nepíše
 recepty pro neplavce, jak chytat měkkýše,
 prý sice mořské fauně občas se věnuje,
 fauna však mnohdy tajně manželce žaluje.
- R:
5. Kvečeru jsem ho pozval do chaty na kafe,
 šest vypil pak se ozval: říkej mi Olafe,
 Olafe, dojdem shody, moře ti nesvědčí,
 o kráse sladké vody vana tě přesvědčí.
6. Tři slečny v nyvém snění seděly na břehu,
 viděly dokončení tohohle příběhu,
 neb Olaf časně k ránu zmlátil mě nad vanou,
 protože jeho pannu měl jsem tam schovanou.
- R: $C \quad G$
 A už mě nežádal o čtyři sanoriny,
 $C \quad G \quad C$
 neboť si zažádal o rozvod, o rozvod, o rozvod z její viny.

99. Píseň Neznámého vojína (Karel Kryl)

Rec: Zpráva z tisku: „Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína.“ A co na to Neznámý voják?

- Ami E⁷
1. V čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzantém,
Ami E⁷
černá saka a žena hrdiny pod paží s amantem,
Ami E⁷
kytky v dlaních a pásky smuteční civí tu před branou,
Ami
ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehanou.
F G
Co tady čumíte? Vlezte mi někam!
Ami G
Copak si myslíte, že na to čekám?
Ami G⁷
Co tady civíte? Táhněte domů!
Ami F E⁷ Ami E
Pomníky stavíte, prosím vás, komu?
2. Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,
je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet,
pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,
ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.
Co tady civíte? Zkoušíte vzdechnout,
copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?
Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?
Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!
3. Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,
ježto s těmi, co střílej' po sobě vůbec nic nemají,
mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,
žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.
Kolik vám platějí za tenhle nápad?
Táhněte raději s děvkama chrápat!
Ami G G⁷
Co mi to říkáte? Že šel bych zas? Rád?
Ami F E Ami Ami⁶
Odpověď čekáte? Nasrat, jo, nasrat!

100. Pochyby (Karel Kryl)

- Dmi
1. Mlád dvacet devět let a devět měsíců,
dost starý hledět zpět do dětských střeviců,
Gmi
jsa příliš mlád, bych přezíral, co každý z vás má zásluh,
A
jsa hluchý dost, bych předstíral, že spoléhám se na sluch,
Dmi B^{b7} A⁷
hovořím k vám.
2. Vzrůst nedaleko dřepu a úsměv naruby
a ústa plná střepů náhradou za zuby,
mám oči, které nebrečí, byť nesmějí se smáti,
mám kolena, jež neklečí, když má mi někdo dáti,
tak možno žít.
3. Já zvaním tu a tam a slova nechybí,
však jistota ta tam a vládnou pochyby,
je pofiderní posláním, jež odvahu mi vrací,
a nedostatek vzdělání dnes nahrazují prací,
tak tomu jest.
4. Lze s plným pupkem mžourat a sáti tokajské
a poté krotce knourat veršičky lokažské,
lze kráčet cestou vyjetou a nepohlédnout zpátky,
lze snadno býti poetou a nestvořiti řádky,
jak mnozí činí.
5. Dát tupcům pocit lordů, být dvorním holičem,
mít roztlemenou mordou a kušnit o ničem,
pět dámám verše o mracích a dostat ránu kyjem,
pak omluvit se v rozpacích, že dosud vůbec žijem,
tak možno přežít.
6. Nuž promiňte mi, prosím, promiňte, vážení,
že dosud hlavu nosím, která je k myšlení,
já přerolzičné verbeží tím sloužím proti smutku,
těž do krku mi nesněží, což výhoda je vskutku
pro moje mandle.
7. Ač tu a tam je boule, obzvláště pod pleší,
však v jádru je to koule - tvar, který potěší,
i posměváčci přiznají: „Toť hlava, dá se říci
když podle ní ho poznají i páni úředníci.“
Razítko, podpis.
8. Má hlava je teď vzata beze všech předsudků
a zbývá ptát se kata po jeho úsudku,
to odborník je nesporně, jsou hlavy jeho chleba,
a předvést může názorně, k čemu je hlavy třeba:
k životu prostě.
9. Je tedy hlava v suchu anebo v paruce
a zbývá v tomto duchu přejítí na ruce,
je obvyklé, že prstů pět má každá ruka zdravá
a leccos je ti vytrpět, než poznáš, kde je pravá
a kde je levice.
10. Věz, milý tvore Boží: to lze si ověřit
že lépe nežli zboží lze ruce zpeněžit
a stvrdí ti, kdo žebrají, i rozšafní, i skoupí,
že za hlavu jim nedají, co za pět prstů koupí,
prakticky vzato.

11. Byť měl jsi hlavu schopnou, jednou se poštěstí,
že botou do ní kopnou a svázou zápěstí,
však poctivec i parazit smí lokty čelit davu
a pěstmi může prorazit, aniž si rozbil hlavu
nárazy o zeď.
12. Máš cizí ruce tisknout i s tváří kamennou,
máš vždycky něco risknout, kdyžs' pevný v ramenou,
smíš pižlat srdce na dlani či zardousití ptáče,
pak stačí trocha pokání a decilitr pláče,
lid tomu chce!
13. Ač oholen a umyt, vždy trochu špinavý,
máš dobře city tlumit, ba nemít pohlaví,
smíš hnípat, vždy však ve spěchu, a polichotit blbu,
neb předpokladem úspěchu jest implantace hrbu,
svět si ho žádá!
14. Tak pardon, je to osud, že všichni láteři,
proč nevyrostl dosud hrb na mé páteři,
co dítě spal jsem skrčený, když trápili mne pústem,
a tudíž chodím vzpřímený, jsa pidimužik vzrůstem,
jak račte vidět.
15. Šla krása jiným dětem, a tudíž sudičky
mne učinily skřetem na úkor hlavičky,
když vyňaly mne z kolébky, já neplakal jsem dosti,
i daly mozek do lebky a trochu výřečnosti -
- dost smutný dar.
16. Já záhy nožky zvedal a vlastním vzpomínku,
že v začátku jsem shledal, že vlastní maminku,
však seznámiv se s rodinou, já poznal první zmatek:
ač maminku mám jedinou, mám velké množství matek,
které mne chtějí.
17. Jak byl jsem tomu rád, že vlastním tatínka,
však řekli, že i stát mne bere za synka,
pak ten, jež zvali sluníčkem, se za tatíčka povznes',
„Vrah tatíčkem, lump tatíčkem!“, a od tehdy až podnes
jsem adoptován.
18. Nuž umím číst a psát, však na tom nedosti,
já učil se též lháti - zbraň proti podlosti,
kdo dobrem čelí násilí, jen zřídka vděčnost zplodí,
vždyť na konopnou košili zas konopí se hodí,
chceš-li ji látat.
19. Nuž věru není slastí, když děti shledají,
že jednou zve se vlastní a jindy partají,
že matkou jest, kdo zažádá, je matkou lidské plémě,
pak matkou zve se armáda a vzápětí pak Země -
- matička naše.
20. Já utržil jsem šrámů, nu, darmo počítat,
a že jsem zlobil mámu, lze těžko vyčítat,
pak dorostl jsem natolik, bych spokojil se krotce,
že matek vlastním několik, však jednoho jen otce,
konečně jistota!
21. Dost šprýmů, pojďme k věci: mistři mne učili,
že lépe, než žít v kleci, je nemít košili,
teď nemám ani kalhoty a mráz mi chladí plece,
a mistři tančí do noty a pokřikují z klece,
že prý jsem zradil!
22. Prý - nepodléhat zášti a zlu se vystavit,
když po tváři mne praští, mám druhou nastavit,
a oni - krejzlík pod krkem a zášť jim čiší z očí,
a žáčka ženou postrkem, jen do dveří jim vkročí,
sluněčkům našim.
23. Pak řekli, že prý žebrať je věcí nemožnou,
je třeba dary nebrat, pohrdat almužnou,
a sami chodí přežraní a almužny je živí,
a žáčci chodí zedraní a hlad jim z očí civí,
bída a nouze.
24. Nuž, ponechejme mistry cvrlikat na hřadě,
ne každý je dost bystrý pro místo v úřadě,
kdo silný je a stydí se, nechť obsluhuje veslo,
kdo hubu má, ten hodí se na poslanecké křeslo,
případně na trh.
25. Smíš vrahem být, či ševcem, nebo být dramatik,
pak nezápolíš s dřevcem a smíš být pragmatik,
anebo staň se písařem, měj pero za suspensor,
nic neumíš? Buď bachařem! Jsi imponent? Buď cenzor
anebo fíz!
26. Bůh dal nám místa dosti, všem podle určení,
však často, což je k zlosti, čert místa vymění,
a pak jsou z lotrů právníci a z mordýřů jsou světci,
pak z umělců jsou horníci a z imponentů vědci
k obrazu svému.
27. Když domovník je knězem, kněz čistí ulice,
když lékař chodí s dřezem a pere spodnice,
pak blázen stráží reaktor a řezník básně píše,
pak z cenzora je redaktor a švec je vládcem říše
k obrazu světa.
28. Já rukama jsem měřil o chleba starosti,
své hlavě pak jsem svěřil, by dbala moudrosti,
však hlavu jsem si roztráskl a octl jsem se dole,
a tu mi rarach napískal, bych vyměnil jim role,
prý třeba změny.
29. Má hlava tudíž dřela, pečujíc o chleba,
a ruka podepřela, kde mravů potřeba,
však otřel jsem se o ševce a žehral na verpánek,
výsledek - jizvy na lebce a rozražený spánek,
prašť jako uhoď.
30. Já hledal cestu pravou a našel útěchu,
že spojit ruce s hlavou povede k úspěchu,
však zapomněl jsem, nebohý, ač ševce mohu zmlátit,
že verpánek je třínohý a nepadno jej zvrátit,
zavládl hrobař.
31. Šly ruce s hlavou k čertu, náš názor shodne se,
že hrobař nezná žertu, je vážný z profese,
chce diskusi jen s mrtvými a nezná volných sobot,
i nečekal jsem s jinými a prostě - práskl do bot,
a teď jsem tady.
32. Poslání: Dnes profesor i žák ví, že končí legrace,
když hrobař soupe rakví a čeká ovace,
a z vodorovné polohy že nejsnáze lze vstát
tak, že se opřeš o nohy a ruka pomáhá tí,
hlavou pak myslí!

101. Píseň o žrádle (Karel Kryl)

1. Ami G Ami E^7 Ami E^7
 Leže ve vaně, zamilovaně pěju Ivaně dumku,
 Ami G Ami E^7 Ami
 dumku pěju jí, čímž jí sděluji, že jí daruji sumku,
 G^7 C $D\text{mi}$ E^7 Ami
 zabalím jí do sumky čtyři kosti od šunky,
 E^7 Ami E^7 Ami
 k tomu pracně sehnány dva dietní párky,
 $D\text{mi}$ Ami $D\text{mi}$ E^7 Ami
 přibalím i strýčkovi deset deka svíčkový
 E^7 Ami E^7 Ami
 a půl kila sekaný na vánoční dárky,
 $D\text{mi}$ Ami $D\text{mi}$ E^7 Ami E^7 Ami E^7 Ami E^7
 laj laj ...
2. Kdo mi zamezí ležet za mezí, baštit hovězí pádlem,
 pěti s Anitou píseň masitou s bradou pokrytou sádlem,
 netřeba jest člověku, žítí zrovna v pravěku,
 chce-li slonem na špeku obohatit čundry,
 pakliže chceš dobrotu z mamutiho chobotu,
 stačí zajet v sobotu do sibiřský tundry,
 laj laj ...
3. Stojte na laně, hledím na laně, angažovaně zívám,
 myslím na špitál, čtu si Kapitál, abych neškytal, zpívám,
 s bujným potem na čele zpívám píseň vesele,
 nechce se mi Angele přinášeti růže,
 usmívám se nasládle, smažím tura na sádle,
 zpívám píseň o žrádle, neboť to se může,
 laj laj ...

102. Píseň pro blbouna nejapnýho (Karel Kryl)

1. Ami E
 Samička blbouna nejapnýho
 Ami
 kráčela z Berouna do Slanýho,
 $D\text{mi}$ Ami
 že prý se na krásku nepromění,
 $D\text{mi}$ E
 dokud jí nezazní z kurníku kuropění.
2. Chtěl jsem si dokázat přesvědčení,
 že bych měl ukázat vysvědčení,
 páč jsem vždy prospíval v zoologii,
 tak jsem jí zazpíval tuhleto melodii.
- R:** A E
 Srdce mi v těle plesá tichým hlasem břehulky,
 A E
 ze Skalnatýho plesa nesu pro vás křehulky,
 A A^7 D
 tokám jak tetřev hluchý s komplexem vzdělance,
 A E A
 ač nejsem Jiří Suchý, zpívám vám romance:
 E D E A
 pro vás, slečno Didová, zní ta píseň lidová,
 E A E
 připadá vám asi snadné čekat, až vám na hřbet spadne
 A D E A E A
 místo štěstí podkova nebo kostka žulová.
- Rec:** Ami
 Blboun nejapný, latinským jménem Didus ineptus, pták tělem
 husa, křikem orel, provokoval anglické námořníky na
 E Ami E
 ostrovech do té míry, že byl vyhuben.
3. Se slečnou Didovou Ineptovou
 prošli jsme alejí jabloňovou,
 když potom kohouti kokrhali,
 to byste Didovou určitě nepoznali.
4. Když jsem jí zajíce chytil lase-m,
 řekla mi „drahoušku“ orlím hlasem,
 „nepatřím ke ptákům masožravým,“
 na což jí povídám: „Jste husa, to vám pravím!“
- R:** A D E A D A
 + pam pa ...

103. Píseň pro Zuzanu (Karel Kryl)

- D* *Hmi*
1. V ovocné směsi ční paprsek měsíční
G *A*
a já si pro Zuzanu píseň skládám,
D *Hmi*
a jako včera jsou pod temnou terasou
G *A*
dvě křesla z molitanu prázdná.
2. S rukama za hlavou těžkou a bolavou,
tiše si pro Zuzanu píseň zpívám,
snad lásku vyslovím jí klíčem houslovým,
co v prachu na pianu čmárám.
- D* *Hmi*
R: Tak z okna mezaninu sleduji Zuzaninu
G *A*
siluetu, jsa v pokleku,
D *Hmi*
vymýšlím nezbednosti, vědom si dovednosti
G *A*
Kapuletů i Monteků.
3. Klekání vyzvání večerní vyzvání
a tanec pod jabloní můry tančí,
a jestli nezhasne, určitě užasne
G *A* *D* *Hmi*
nad písní, co jsem pro ni složil,
G *A* *D* *Hmi*
nad písní, co jsem pro ni složil,
G *A* *D*
nad písní, co jsem pro ni složil ...

104. Přeludium (Karel Kryl)

- Ami* *E⁷*
1. Prý podle starých analů na zem když půlnoc padne,
Ami
příšery lezou z kanálů a duše hrůzou chřadne,
Dmi *Ami*
příšery kanální jsou zcela banální,
E⁷ *Ami* *E⁷*
dnes každá příšera straší už za šera.
2. Po ránu, když se rozední, bezhlavé vidíš běsy
a taky takhle k poledni hnusní tě plazi děsí,
vyjdeš si na túru, užjíš kreaturu,
oči má zarudlé a něco zahuhle.
3. Strašidla zblblá od nudy se po kavárnách plouží,
parfémované obludy v tanečním rytmu krouží,
zestárlé Sirény huhňají s kretény,
stoleté oslice hýkají z ulice.
4. Neslyšíc zvuky kvarteta, strašidlo s hlavou kraví
a zelenavá prateta nenučeně se baví,
půl psa - půl prasete nad stehnem z kuřete
nekouká na krásy, pod rypák chrochtá si.
5. Myslím, že je v tom prokletí, když nad tím přemýšlíme,
že ve dvacátém století strašidla dosud zříme,
v budoucnu dojísta přikvačí očista
a žádným přeludem strašit se nebudem.

105. Pasážová revolta (Karel Kryl)

- Emi* *Ami* *Emi* *H* *Emi* *H⁷*
1. Nosíme z módy kopretiny, čímž okrádáme stáda
Emi *Ami* *Emi* *H⁷* *Emi*
a vůl, kdys'jméno obětiny, je titul kamaráda,
Ami *Emi* *H⁷*
na obou nohách vietnamku a jako komfort hlavu,
Emi *Ami* *Emi* *H⁷* *Emi*
na klopě placku jak psí známku - znak příslušnosti k davu.
Ami *D*
I naše generace má svoje prominenty,
G *Ami* *H⁷(H⁷, H)*
program je rezignace a facky argumenty,
Emi *C*
potlesk je k umlčení a pískot na pochvalu
D *H*
a místo přesvědčení jen pití piva - z žalu.
2. Pod zadkem stránku Dikobrazu, vyzýváme zlatý tele,
sedáme v koutcích u obrazů, čekáme Spasitele,
civíme lačně na měďáky, my - Gottwaldovi vnuci,
a nadáváme na měšťáky, tvořice Revoluci.
I naše generace má svoje kajjicníky
a fízly z honorace a skromné úředníky
a tvory bez svědomí a plazy bez páteře
a život v bezvědomí a lásku - k nedůvěře.
3. Už nejsme, nejsme to, co kdysi, už známe ohnout záda,
umíme dělat komromisy a zradit kamaráda
a, vděčni dnešní realitě, líbáme cizí ruce
a jednou zajdem na úbytě z tý smutný revoluce.
I v naší generaci už máme pamětníky
a vlastní emigraci a vlastní mučedníky.
- Emi* *H⁷* *Emi*
Rec: A s hubou rozmlácenou dnes zůstali jsme němí,
H⁷ *Emi* *Emi⁶*
ne, nejsme na kolenou - ryjeme držkou v zemi!

106. Podivná ruleta (Ruská ruleta) (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & G & \text{Ami} & F & \text{Ami} & G^9 \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G \end{matrix}$
 V studené paradě kožených křesel,
 kožených křesel, kožených křesel
 $\begin{matrix} \text{Ami} & G & \text{Ami} & F & \text{Ami} & G \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G \end{matrix}$
 sešli se k poradě výrobci hesel,
 výrobci hesel, výrobci hesel,
 $\begin{matrix} F & \text{Ami}(C) & (Ami) & C \\ \text{Ami} & G & C(\text{Ami}) & G^7(F) \end{matrix}$
 mnohé, co hrozilo, pozbylo punce,
 za okny mrazilo srpnové slunce
 $\begin{matrix} \text{Ami} & G & \text{Ami} & F \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} & F \text{ Ami } F \text{ Ami } F \text{ Ami } F \text{ E} \end{matrix}$
 a křičelo na lidi „pamatuj!“,
 a křičelo na lidi „pamatuj!“

2. Pod hnědí sieny sežehlych trámů
 sežehlych trámů, sežehlych trámů
 hleděly hyeny na věže chrámů,
 na věže chrámů, na věže chrámů,
 v ulici trpěly pahýly stromů,
 hleděly na střely v průčelích domů
 a křičely na lidi „pamatuj!“,
 a křičely na lidi „pamatuj!“

Rec: $\begin{matrix} \text{Ami} & G & \text{Ami} \\ G & \text{Ami} \\ F & \text{Ami} \end{matrix}$
 Jen najatý přístěnek zapadal prachem,
 jen pavouci v síti a trpký pach klihu,
 a embrya myšlenek chvěla se strachem,
 $\begin{matrix} \text{Emi} & \text{Ami} & \text{Emi} & \text{Ami} & G & \text{Ami} & G & E^7 \end{matrix}$
 kěz nemusí žítí, kěz nemusí z lihu!

3. V zelené zahradě slyšel jsem trávu,
 slyšel jsem trávu, slyšel jsem trávu,
 mluvila o zradě, o pěstním právu,
 o pěstním právu, o pěstním právu,
 mluvila o mužích s tvářemi šelem,
 mluvila o růžích nad dívčím čelem,
 jež křičely na lidi „pamatuj!“,
 jež křičely na lidi „pamatuj!“
4. Před sebou muletů, vládci se smáli,
 vládci se smáli, vládci se smáli,
 podivnou ruletu s pistolí hráli,
 s pistolí hráli, s pistolí hráli.

Rec: Minulo září, a ulicí chodí
 jen milion tváří - těch zbloudilých lodí,
 a žádná z nich neslyší „pamatuj!“,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & F & \text{Ami} & F & \text{Ami} \end{matrix}$
 a žádná z nich neslyší „pamatuj!“ „Pamatuj!“

107. Prsten s kamejí (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} \text{Emi} & G \\ H & \text{Emi} & H^7 \end{matrix}$
 Prosim, jen vteřinu popřej mi slyšení,
 pro zbytek kopretiny zkus ještě vstát,
 $\begin{matrix} C & D & G & \text{Emi} \\ D^7 & H^7 & \text{Emi} & H^7 \end{matrix}$
 přes hlavu peřinu - to není řešení,
 popřej mi slyšení, nebudu lhát.
2. Tabulky okenní uvidí později,
 jak s tebou do povlaků ulehne pláč,
 na jiné řešení, na novou naději
 prstenu s kamejí budeš se ptát.
 $\begin{matrix} D^7 & \text{Emi} \\ D^7 & G & H \end{matrix}$
 *: Přišel jsem poprosit, abys mi prominula,
 chtěl jsem si vyprosit polibek slíbený od minula,
 $\begin{matrix} \text{Emi} & \text{Ami} \\ \text{Emi} & D^7 & \text{Emi} & H^7 \end{matrix}$
 teď však mě vítají zavřené okenice,
 hodiny sčítají, kolikrát volal jsem ze silnice.
3. Prosim, jen na chvíli staň se tím obrazem,
 na jehož objevení čekám tu sám,
 půlnoční motýly pošlu ti se vzkazem:
 staň se tím obrazem pro zlatěj rám,
 $\begin{matrix} H^7 & \text{Emi} \end{matrix}$
 staň se tím obrazem pro zlatěj rám ...

108. Romeo a Julie (Karel Kryl)

1. Gmi^6
 Chodili okolo kostelních portálů,
 ulice spěchaly odněkud nikam,
 mýjeli neony večerních lokálů,
 asi se divíte, proč to tu říkám,
 $\begin{matrix} D^7 & Gmi \end{matrix}$
 dva lidé v ulici nebyli z Verony,
 $\begin{matrix} F & Gmi & D^7 \end{matrix}$
 chodili okolo setmělých oken,
 Gmi
 vzali se za ruce, hráli si na zvony,
 $\begin{matrix} D^7 & Gmi \end{matrix}$
 hráli si na zvony a byli spolu.
2. Dva roky později v ulici sněžilo,
 na ruce s prsteny padaly vločky,
 vedli se pod paží, město je střežilo,
 bílé jak kožíšek angorské kočky,
 dvojice pomalu vešla pak do domu,
 na okna vzápětí záclony spadly,
 Verona vskutku už nechybí nikomu,
 nechybí nikomu z těch, kdo jsou spolu.
3. Dál chodí okolo milenci mlčící,
 vítr jim ze světél pletence uvil,
 chodí a nevidí ulice běžící
 jako ti dva lidé, o nichž jsem mluvil,
 vídám ji vracet se z půlnočních dýchánek,
 jeho zas v hospodě u sklenky režné,
 před lidmi dále si říkají „milánku“,
 proč vám to říkám, vždyť je to tak běžné, la la la ...

109. Rakovina (Karel Kryl)

- Emi Ami Emi H⁷ Emi*
1. Zní hlasy soudních znalců a padlých andělů,
Ami Emi H⁷
řvou ústa slavných starců z reklamních panelů
Emi D Emi H⁷
[: a jaro karty míchá pro záda shrbená
Emi Ami Emi H(H⁷) Emi
a přetěžko se dýchá a svítí červená. :]
2. V tom jaru listy žloutnou a sněží do květin
a hrůza chodí s loutnou a s věncem kopretin,
[: té loutně struny chybí a stvůra bez tváře,
spár dravce, tlama rybí, si hýká z oltáře. :]
- R:** *D Emi*
Že (už) blázní pošetilí jsou na oprátce,
D Emi
dnes vládce zavraždili, ať žije vládce!
D Emi
Tryznu mu vypravili a jde se dál,
H⁷ Emi Ami Emi H⁷
dnes krále popravili, ať žije král!!
3. Jak tóny kravských zvonců zní stránky pamfletů,
lze dobrati se konců, být stádem Hamletů,
[: být každý sobě drábem, to mnohé přehluší,
však vápno neseškrábem, když vězí na duši. :]
4. Je večer, v sálech hrají pár dalších premiér,
jak loni třešně zrají a štěká teriér
[: a znovu ptáci vzlétnou, výš k slunci! Poslepu!
To léto chodí s flétnou a sahá po tepu. :]
- R:**
- Rec:** Je známo, či je vina: to hraní s kostrami
má jméno Rakovina a voní astrami,
kůň běží bez udidla, kouř štípe do očí,
hrajem si na pravidla a deska přeskočí,
přeskočí, přeskočí, přeskočí ...

110. Ruka je most (Karel Kryl)

- Dmi*
1. Ruka je most a prsty jsou věže
C B^b A
a v tepně máš špinavou řeku,
Dmi
nezvaný host, chlap v poloze vleže
C B^b A
zlou lekci ti dal o člověku.
F C
- R1:** *A*
Zima je, králíčku, dravci jsou němí,
A
taky tě bijí?
2. Bradatý mnich a zkřížené hnáty
a zamrzlé kaluže v lomu,
na poli sních a nad sněhem dráty
a stopy, jež nevedou domů.
- R2:** Pole nám zdupala kopyta koní,
z nebe se sypala slova, jež zvoní,
když vodku pijí!
3. S žoldáckou mzdou a v červené zbroji
zas jinde už kořist je pro ně,
znovu zas jdou a v zádech jim stojí
ti zelení kovoví koně.
Dmi
- R1:** + taky tě bijí ...

111. Srdce a kříž (Karel Kryl)

- Cmi G⁷ Cmi*
1. Kotvu mi dala a srdce a kříž,
B^{b7} Fmi G⁷
že prý mě ochrání, až budu v poli,
Cmi B^{b7} Fmi G⁷
pak se mi vzdala a noc byla skrýš,
Cmi B^{b7} Fmi G⁷
polštářem svítání, peřinou stvolý.
- R:** *Cmi B^{b7}*
Nad horizontem dva paprsky slunce až zaplanou,
Fmi G⁷
na krku srdce a nad sebou kříž budu mít,
Cmi B^{b7} Cmi Fmi
potom neplač, Kamilo, potom neplač, Kamilo,
Cmi G⁷ Cmi G⁷ Cmi Fmi Cmi G⁷
najdi si někoho, kdo tě snad nežli já víc bude chtít.
2. Viděl jsem rybáře, nad člunem stál
za bouře na moři, kotva šla ke dnu,
z řetízku zpod tváře kotvu jsem sňal,
svět se snad nezboří, vždyť měl jen jednu.
- R:**
3. Výložky zlatil jen zvržený prach,
písek byl cínový, než jsme ho přešli,
křížek jsem ztratil a s ním i svůj strach,
nedal bych za nový zlámanou grešli.
- R:**
4. Zvedl jsem zraky a tiše se smál,
záblesk vtom zasvítíl, v prsou mě píchlo,
tam, kde jsou mraky, můj anděl mě zval,
bolest jsem necítil, pak všechno ztichlo ...

112. Salome (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & C \\ \text{Něžná i proradná, krutá i bezradná,} \\ G \\ \text{plamen i červánek, ďábel i beránek,} \\ E \\ \text{cukr i sůl,} \\ \text{Ami} & & C \\ \text{u vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků} \\ G \\ \text{císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil} \\ E \\ \text{království půl.} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} \text{Ami E Ami} \\ \text{Salome, noc už je na sklonku,} \\ C \\ \text{Salome, podobnas' úponku,} \\ G \\ \text{podobna kytáře pro svého vladaře,} \\ E \\ \text{Salome, tančíš.} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} \text{Salome, stáli už Křtitele,} \\ \text{Salome, usměj se vesele,} \\ \text{točíš se ve víru, ústa jak upíru} \\ \text{Ami C F E Ami C E} \\ \text{krví ti planou, Salome, la la la ...} \end{matrix}$
2. $\begin{matrix} \text{Noci už ubývá, císař se usmívá,} \\ \text{pokojně mohu žít, všeho lze použít} \\ \text{pro dobrý stát,} \\ \text{možná ho napadlo prastaré říkadlo:} \\ \text{dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse} \\ \text{nemá se štkát.} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} \text{Salome, netanči, nechčeš-li,} \\ \text{Salome, hosté už odešli,} \\ \text{jenom roj komárů dopíjí z pohárů} \\ \text{krůpěje vína.} \end{matrix}$
- R: $\begin{matrix} \text{Salome, trochu jsi pobledla,} \\ \text{Salome, v koutku jsi usedla,} \\ \text{víčka máš šedivá, nikdo se nedívá,} \\ \text{Ami E Ami C G E Ami} \\ \text{Salome! Pláčeš ...? La la la ...} \end{matrix}$

113. Sametové jaro (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & G & E & & \text{Ami} \\ \text{Je jaro, větry vanou od jihu do cely,} \\ C & & G & & E \\ \text{sbohem či nashledanou, obecné veselí,} \\ \text{Ami} & & G & F & & E \\ \text{[: jsou stromy plné mízy a někdo jiný sklízí} \\ \text{Ami} & & G & E & & \text{Ami} \\ \text{to, co jsme zaseli, to, co jsme zaseli. :]} \end{matrix}$
2. $\begin{matrix} \text{Ačkoli dozvonilo poslední zvonění,} \\ \text{přec v duši temno zbylo a v srdci vězení,} \\ \text{[: po vinných ani slechu, a jiným ku prospěchu} \\ \text{jsou naši ranění, jsou naši ranění. :]} \end{matrix}$
3. $\begin{matrix} \text{Je jaro, ledy plovou s narkózou do žíly} \\ \text{a s maskou sametovou jde ústup zdvořilý} \\ \text{[: a na mohyle něhy mráz uhrabává sněhy,} \\ \text{jež zimu přežily, jež zimu přežily. :]} \end{matrix}$

114. Smečka (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} \text{Dmi} & & C & & Gmi & A & Dmi \\ \text{Už táhnou hejna holubic se zelenými křídly} \\ C & & Gmi & A & Dmi \\ \text{a klecí zbylo věru víc než snů, jež v duši sídlí,} \\ F & & C & & Dmi & A \\ \text{[: po čtvrtstoletí mlčení a půlstoletí strachu,} \\ Dmi & C & Dmi & A & Dmi & A Dmi \\ \text{svou troufalostí zděšení, plijeme na papachu. :]} \end{matrix}$
2. $\begin{matrix} \text{Děšť padá na sloup morový a zamořenou révu,} \\ \text{už táhnou koně kovoví z Augiášových chlévů,} \\ \text{[: a není, kdo by vykydal, vždyť rádci samozvaní} \\ \text{si pěstí staré zvyky dál a kradou, lžou a žvaní. :]} \end{matrix}$
3. $\begin{matrix} \text{Jak ustrašení šakali po dvacet roků hnití} \\ \text{my trpělivě čekali, až vlci budou sytí,} \\ \text{[: už táhne smečka nažraná do tajgy hluchoněmé,} \\ \text{my, čekající na hrana, teď o kosti se rveme. :]} \end{matrix}$

115. Stéblo pšenice (Karel Kryl)

1. D
Mezi dvěma obdélníky z šedé žuly ulice,
 A^7
jimiž bylo vydlážděno kasárenské nádvoří,
 $D \quad D^7 \quad G \quad D$
přehlízejíc plukovníky, rostlo stéblo pšenice,
 A^7
ač mělo být vyvražďeno všechno kromě náloží,
 D
kousíček tampónu smočil jsem v šampónu,
 A^7
omyl jsem pečlivě stonek i listy,
 D
opřený o pažbu, hleděl jsem na dlažbu,
 $Dmi \quad A^7$
se mnou pak tesklivě bronzové bysty,
 $Dmi \quad A^7 \quad Dmi \quad A^7$
a ráno při nástupu vmáčkli mě do zástupu
 $Dmi \quad A^7 \quad Dmi \quad A^7$
a zprávy o postupu hodlali předčítat,
 $Dmi \quad Gmi \quad Dmi \quad A^7 \quad Dmi \quad Gmi \quad Dmi \quad A^7$
dřív dogu pokoušeli, zkoušeli, nekouše-li,
 $Dmi \quad Gmi \quad Dmi \quad A^7 \quad Dmi \quad A^7 \quad Dmi \quad A^7$
frajtři si přezkoušeli, zda umí počítat.
2. Přivedli pak velitele s hvězdnatými rameny,
spatřil mezi obdélníky malý kousek zeleně,
zeleného nepřítele sevřeného kameny,
zavolal si důstojníky, přiklusali zděšeně,
hleděl jsem se strachem, jak mávl s rozmachem
k stéblu, jež doposud sveřepě žilo,
rozkázal zběsile vojenské přesile
zahrát si na osud toho, co zbylo,
a všichni shromáždění vrhli se na dláždění,
poněkud podráždění a trochu vzrušení,
protože o rolnosti s tak velkou odolností
za těchto okolností neměli tušení.
3. Sedm mužů vyčlenili, na boj zblízka cvičených,
byli lehce vyzbrojeni bajonety u pasu,
ničením je pověřili objektů již řečených,
na citečky času není při lovení lampasů,
na dvoře bez trávy dělo se bezpráví,
dobře se bavili roťáci tupí,
na velké hranici spálili pšenici,
chlastem pak slavili vítězství tlupy,
se smyslem pro pořádek napsali osm řádek
a pak je do přihrádek pečlivě složili,
já setřel slzu z lící, musím jim přece říci:
 A^7
hej, páni důstojníci, vždyť to byla vražda,
 $Dmi \quad A^7 \quad Dmi$
vždyť to byla vražda ...

116. Strejček Strach a teta Obava (Karel Kryl)

1. $F \quad G \quad C \quad E$
Léta běží hlava-nehlava,
 $F \quad G \quad C \quad E$
monotónně hučí Vltava,
 $G \quad Ami \quad G \quad F^7$
[: v každodenní šedi za krkem ti sedí
 $Ami \quad F^7 \quad Ami \quad E^7$
strejček Strach a teta Obava. :]
2. Malá Fatra nebo Šumava,
Čadca, Pečky nebo Jihlava,
[: v pondělí či v pátek mají referátek
strejček Strach a teta Obava. :]
- R:** $F \quad G$
Na poměry zehrajíce, vzpomeňte si na zajíce,
 $Ami \quad F \quad Ami$
co se krčí u žita,
 $F \quad G$
domnívá se, když se bojí, že ho nechá na pokoji
 $Ami \quad E^7 \quad F \quad G \quad C \quad E \quad F \quad G \quad E \quad Ami \quad E^7$
liška ryška podšítá.
3. Jednou blond a jednou zrzavá,
za tebou se šourá postava,
[: s tváří jako žába najali si drába
strejček Strach a teta Obava. :]
4. Svatba, křtiny nebo výstava,
bez panáka je to otrava,
[: leč i z tvého piva polohlasem zpívá
strejček Strach a teta Obava. :]
- R:**
5. Ať jsi mrava nebo nemrava,
tu a tam tě spolkně šatlava,
[: leč i v kriminále sedí s tebou stále
strejček Strach a teta Obava. :]
6. Jednou volby, jindy oslava,
nad průvodem vlaje zástava,
[: odhodlaně, směle pochodují v čele
strejček Strach a teta Obava. :]
- R:**
7. Ať jsi fešák nebo ohava,
pro každého platí ústava,
[: ústavu však raději do ústavu vsaděj
strejček Strach a teta Obava. :]
8. Jednou vlevo, jednou doprava,
vždy však středem vede doprava,
[: a i v jízdní dráze našeptávaj' fráze
strejček Strach a teta Obava. :]
- R:**
9. Nad kamením socha Václava
poslouchá, co dělá Varšava,
[: v neustálém boji zůstalo mu dvojí:
strejček Strach a teta Obava. :]

10. Strejček Strach a teta Obava
 praví, že je doba bolavá,
 tohle všechno jaksi kvůli profylaxi,
 G Ami G Ami
 k čemu dělat šaška, však to spraví flaška,
 G Ami G Ami
 lepší vrabec v hrstí nežli kulka v srstí,
 G Ami C G C
 kilo masa máme, kolem hrdla dáme
 G C G C
 pozlacený pás, pozlacený pás,
 F G C
 milostné zvířátko uděláme z vás,
 G C G C
 kolem hrdla dáme pozlacený pás,
 G C G C
 pozlacený pás, pozlacený pás,
 G C G C
 pozlacený pás, pozlacený pás ...

118. Stín topolů (Karel Kryl)

- Ami Emi ...
1. Tvář lehce chladí stín topolů,
 Ami G Ami G
 bílé dámy z výkladů
 Ami G Ami G Ami
 vhnějí mi stále pod obočí pláč.
 2. Trochu mi tu vadí smích gigolů,
 zámky na sto západů
 říkají, že smím jen u tvých dveří spát.
 G Ami G Ami
- R: Zápraží studí, plášť nestačí,
 G Ami G E
 ráno tě vzbudí zášť pavlačí.
3. Venku už tě čeká houf ctitelů,
 křídou bílím nároží,
 ač jsem blázen, přesto budu tě mít rád ...

117. Spásonosný song (Karel Kryl)

1. Ach, slečno, máte šanci, přihlaste se do Armády spásy,
 Ami E7
 Ami E7
 při vaší eleganci stanete se princeznicou krásy,
 Ami E7
 i vaše vychování bude vhodné, račte nám je svěřit,
 Ami E7
 pokud jste bez vyznání, dnešního dne máte důvod věřit.
- R: Protože tohle patří k věci, berte to všechno s přehledem,
 Ami E7
 vždyť nedosvědčí žádní svědci, když vás podvedem.
2. Ach, slečno, máte možnost zapomenout na nečistý původ,
 můžete lidem zbožnost připomenout, zbožnost jako úvod,
 vnukněte lidem v barech, ať se modlí za lásku svých dětí,
 za místa po barbarech, za pohodlí, za čistotu pleti.
- R:
3. Ach, slečno, modlete se za pijany, kteří musí pykat,
 možná, že zděsíte se, jaké pány uslyšíte vzlykat,
 pak možná řeknete si: jděte k čertu, chci se taky vdávat,
 boháče najdete si, a pak v žertu budete nám dávat.
- R: Protože tohle patří k věci, berte to všechno s přehledem,
 Ami F7 E7 F7 Ami
 vždyť nedosvědčí žádní svědci, když vás podvedem ...

119. Střepy (Karel Kryl)

1. V ulici leží stín spuštěný z vesmíru,
 Ami E Ami
 spadaly do hlubin figurky z papíru,
 E
 jednoho dne tě omrzí vše, čím jsi dosud žil,
 Ami G F#(-) F E
 Ami Dmi Ami E (Ami)
 zbudou ti oči pro slzy a střepy z rozbitého zrcadla snů.
 2. Koukáš se na lidi, všechno se propadlo,
 tvé oči uvidí odporné divadlo,
 všechno je nějak jinačí, svou kůži vyměníš
 a zjistíš, že ti nestačí jen střepy z rozbitého zrcadla snů.
- *: Broukáš si pomalu tesklivou melodii,
 Ami F Ami
 F Ami
 když bloumáš ulicí, cítíš se sám,
 G F E Ami
 vyčteš si z křišťálu těžkou melancholii,
 F E
 říkáš si: měsíci, jsi starý krám!
3. Městem se míhají opilá zrcátka,
 oči ti říkají: lidi jsou zvířátka,
 pohled ti halí temný stín, jsi nějak rozladěn,
 F E Ami
 tvůj nepochopitelný spleen jsou střepy z rozbitého zrcadla snů.

120. Svíčky (Karel Kryl)

1. A E_{mi}
Kouř tančí nad plameny bílých a žlutých svíček,
 A H E
vosk tiše stéká z knotů, má siluetu koně,
 A $C^\#$
oči máš uzavřeny lehounkou brankou víček,
 $F^\#mi$ H E A H E
máš ústa z bílých hrotů, chtěl bych se zranit o ně.
2. Katalog Henry Moora s kolosy bojovníků
změnil se na ložnici s postelí pro Pierota,
spí na ní noční můra pod kouřem z popelníku,
prohlížím pohlednici s obrazem od Corrota.
- *: A $F^\#mi$
Při studiu tragédie čtu si místo Hamleta
 A H E
tři krvavé historie Dashiella Hammetta,
 A $G^\#$ G $F^\#$
otisk palce na obálce podobá se mému,
 H E
trnu děsem, vrahem že jsem, a mám z toho trému.
3. Tak sedím nevidomý, na klíně s poezií,
a slyším píseň ptačí za okny recitovat
a vím, žeš' v podvědomí na štíru s fantazií,
 A E
úplně že ti stačí párkrát se pomilovat,
 A E A
párkrát se pomilovat a dost!

121. Synonymická (Karel Kryl)

1. A_{mi} G A_{mi}
Armáda míru proudí ulicemi,
 G A_{mi}
na líci úsměv, vlajky v pravicích,
 G F C
[: veslaři v šiku s osmiveslicemi,
 D_{mi} A_{mi} E A_{mi}
vápeníci s vápnem na nohavicích. :]
 F G C A_{mi}
A já jdu s nimi a jsem dojatej
 F G C E
a samou radostí bych juchal,
 A_{mi}
ač zcela lysý - přece chlupatej,
 F E A_{mi}
ač bez čichu - jsem přece čmuchač.
2. Armáda kráčí ve volání slávy
s praporem míru v boji kaleném,
[: hasiči v přilbách, lidé z lesní správy,
za nimi jde vojsko v šatě zeleném. :]
A já jdu s nimi v masce mazáka,
a já jdu s nimi jako hajnej,
mne v knastu znají jako bonzáka
a v civilu jsem prostě tajnej.
3. Jde předvoj zítřka v šatě úředníků,
vždy hledět vpřed a nikdy dozadu!
[: Jdu s nimi těž, ač stojím na chodníku,
na vycházku kráčím, nebo do sadu. :]
Po parcích slídím, hraju hlídače,
nechtěje, abych nákou slízl,
já nosím hrdé jméno práskače
a moje příjmení je fízl.
4. Nesmíš se dáti špatnou cestou zlákat,
naš nový svět se zítra narodí,
[: posiluj mír, jen tak se můžeš flákat,
k shánění má čas jen ten, kdo marodí. :]
V čekárně tiše vrčí vysavač,
to čistí uklízečka běhoun,
někdo mne zná pod jménem udavač
a jiný pod přezdívkou špehoun.
5. Armáda míru: miliony strýčků,
tisíce známých: samí zloději,
[: zářivý zástup malých zlodějíčků
vítajících příchod nových nadějí. :]
A já jdu s nimi, nejsem outsider,
ač sedím v baru, piju tramín,
já získal profil jako Brettschneider
a dneska říkají mi KaMin.
6. Nadešel čas a voní galejemi,
jsme předvoj lidu, panstvo z podruhů,
[: pochodeň pupků, bachor s idejemi,
pro tebe a pro mne, pro nás, soudruhu! :]
Kdo nejde s námi, ten je rozvraceč,
kdo proti nám, je lump a břídil,
jde s námi špicl, špeh a donašeč,
konfident, informant a slídil!

122. Tak jenom pojistit (Karel Kryl)

1. C Ami F G
 Tak jenom pojistit a nechat zadní dvířka,
 C Ami F G
 hrát dvojí, trojí hru a o čtvrtou se snažit,
 C C^7 F G
 bambitku odjistit a dožít se zítřka,
 C Ami F G
 vždy státi na výhru a zmrtvýchvstání zažít.

R: F G F G C G
 Toť láska nevlídná jak slina na šátku,
 C G F G F G
 doba je neklidná a touha na splátku,
 C Ami G F G
 toť láska pod knutou a smrt je poslem lásky,
 C Ami F G
 smrt s dýkou vetknutou do knížky pod obrázky.

2. S úsměvem mudrce si vlastní kapsu plnit,
 dát ruku na srdce a jako had se vlnit,
 rozmlouvat o právu a bezprávím se živit,
 nadávat na slávu a pro slávu se křivit.

R:

3. Nemítí skrupulí, když o náš prospěch běží,
 mít na rtech vyznání a pod jazykem hada,
 být silným po vůli a říkat, že nám leží
 na srdci poznání, a bát se říci „zrada!“

R: C Ami F G C
 + smrt s dýkou vetknutou do knížky pod obrázky ...

123. Tekuté písky (Karel Kryl)

1. Ami G E Ami
 Jak je to hezké, když se někdo žení,
 F Dmi (G) G
 jak je to smutné, když se někdo vdává,
 Dmi E
 gumový kotouč bije do hrazení,
 Ami $E(G)$ (E) Ami
 chybějí branky, nikdo nepřihrává.
 C G
 V ruině fasád, skrytých za lešení,
 (G^7) F (G^7) $C(Ami)$
 zestárlí mladí za kvartýr a stravu,
 $G(Dmi)$ $Dmi(G^7)$ E
 vlečem se časem, zpola udušení
 Ami $E(G)$ Ami
 v tekutých píscích gubernijních mravů.
2. Zabouchli dveře? Dereme se zadem,
 zakleti v Knize lesů, vod a strání,
 nařvaná tlama hlásá za výkladem,
 že konec snů je koncem milování.
 Gumový kotouč bije do hrazení,
 není-li v kapse, nikdo nerozdává,
 ne, není hezké, když se někdo žení,
 ne, není smutné, když se někdo vdává.
3. Být špatným hercem - nad to v světě není:
 není-li dramati, stačí operetka,
 gumový kotouč bije do hrazení,
 nelze-li zkraje - tedy odprostředka.
 Husita spílá obrněným vozům
 a čas si žádá ledakterou hlavu,
 zbude-li bez ní - k čemu je ti rozum
 v tekutých píscích gubernijních mravů?
4. Lešení skrývá paranoiu fasád,
 žvanění tupců místo rozhovoru,
 než v klidu zdechneš, nezbyvá než nasát,
 utopit zbytek odvahy a vzhůru.
 Vyplníš jméno, místo narození
 a sumu cifer, jež se nepřiznává,
 tak už to bývá, když se někdo žení,
 tak už to bývá, když se někdo vdává.
5. Ze školy děti nesou vysvědčení,
 zdalipak tuší, o čem se ti zdává,
 když v noci žehlíš, stárnouc nad pečení?
 O troše lásky, jíž se nedostává?
 Nakoupíš chleba, vodu po holení
 a zapřeš víru, jež se nevyznává,
 tak už to bývá, když se někdo žení,
 tak už to bývá, když se někdo vdává.
6. Mlčení skrývá paranoiu žití,
 mlčíš a zdobíš okna pro oslavu,
 víc nežli duše platí živobytí
 v tekutých píscích gubernijních mravů.
 Z bouřlivé vášně letmé pohlazení,
 němota padá na zamrzlou vodu,
 gumový kotouč bije do hrazení
 a jen pár týdnů zbývá do rozvodu.

124. Tráva (Karel Kryl)

1. C Ami F G
 C Ami E Dmi G
Jen tráva se ptá, proč už se teď nesměji,
jen tráva se ptá, proč jsem ztratil naději,
 C Ami F G
 C Ami F G
proč teď místo květů arniky černou růží v klopě nosím,
 C Ami F G
to jen pro mrzáků trafiky, pro ty mrtvé za rákosím.
2. C Ami F G
 C Ami E Dmi G
Jen tráva se ptá, zda ty verše zahodím,
jen tráva se ptá, proč už sem teď nechodím,
 C Ami F G
 C Ami E Dmi G
proč teď místo stvolů jetele z bloku trhám svoje snění,
 C Ami E Dmi G
to jen kvůli kusu ocele, stvořenému k zabíjení.
- R:** C Ami C Ami C Ami C Ami
 C Ami C Ami C Ami C G
Větr si zpívá tu píseň monotónní,
děšť tiše smývá kameny pod jabloní.
3. C Ami F G
 C Ami E Dmi G
Jen tráva se ptá, proč se krčím mezi stvolů,
jen tráva se ptá, proč mám oči plné soli,
 C Ami F G
 C Ami C
to jen jedna nota půlová, zasazená v květináči,
 C Ami C
vyrostla mi v kulku z olova, proto pláči,
proto pláči, proto pláči, proto pláči ...

125. Tisící rok míru (Karel Kryl)

1. Ami F Ami G Ami F E
 Ami F Ami G Ami
Květy sněží na Madonu u Božího těla,
není věží, není zvonů, jež bys přelil v děla,
 G Ami G Ami F Ami F E
ke vsí smůle není rádla k překování v meče,
 Ami F Ami G F E Ami
není vůle, jež by vládla, jenom voda teče, jenom voda teče.
- R:** Ami G F Ami F Ami
 F E Ami F E Ami
Místo mraků visí pod oblohou dlouhý bílý pruh,
vraky vlaků dýchat nepomohou ochrnutý vzduch, ochrnutý vzduch.
2. Prázdné domy, slepé dveře, šedá halda tvárníc,
šumí stromy, kvetou keře na betonu dálnic,
v klidu zbraní není torny bez maršálské hole,
není dlaní, jež by svorny obdělaly pole, obdělaly pole.
- R:** Místo dláta ryje do kamene měkký modrý mech,
cesty z bláta, krby bez plamene, podemletý břeh, podemletý břeh.
3. Ani noha, jež by zábla, popálena mrazem,
není Boha, není ďábla, jež by přišel na zem,
bojovníci s feldmaršálky pro pravdu a víru
po tisíci letech války svorně hníjí v míru, tisící rok míru
...

126. Tragédie s agentem (Karel Kryl)

1. A E
 A
Byla čistá jako sníh, když zjara taje,
 A
často si mě zvala do stínu,
 D A
 E A E
kolem krku měla kůži z hranostaje,
aby nedostala angínu.
2. Byla mladá něco přes půl padesáta,
dokonale znala francouzsky,
pro své plotky vždy si našla adresáta,
od něž vyžebrała na housky.
- R:** A E
 A
„Dejte, prosím, aspoň penny chudobnému děvčeti,
 A
zařídím vám přerušení případného početí,
 D
dáte-li mi pětipenci, tak se za vás pomodlím
 A E A
ve svý malý rezidenci s minimálním pohodlím.“
 E A
„Dáte-li mi kus medu, ještě lépe pojedu,
 E A D A E A
Ježíškovi do Betléma sladký koláč zavezu.“
3. Jednou v noci našla pána bez feniku,
zřejmě člena buržoazie,
pokoušel se ulehnutí na chodníku
poblíž nové rafinerie.
4. Chvíli na to pumpovala lazebníka,
ležícího pána na mysli,
chtěla pro něj vydělati na taxíka,
poněvadž byl na ní závislý.
- R:**
5. Když ji ráno komornice oblékala,
sháněla se po svém hostovi,
návštěva už odešla, však zanechala
ctěné dámě lístek se slovy:
„Milá paní, díky za to pohostění,
bylo ho až příliš, pohřichu,
poskytnem vám pro žebrotu povolení,
zaplatíte však daň z přepychu!“

127. Tři variace na stejné téma (Karel Kryl)

1. ^{Ami} Jak kvítek, který vadne, jak světlo lampy za dne,
^E jak pousmání chladné jsi zbytečná,
^{E⁷} jak prach, jenž na stůl sedne, jak dálky nedohledné,
^{Ami} jak odmocnina z jedné jsi zbytečná,
^C jak suché větve lísky, jak rozfoukané třísky,
^{Ami} ^E jak žluté pouštní písky jsi zbytečná,
^F ^G jak v mracích světlo lundy, jak pod hladinou duny,
^{Ami} ^F jak roztříštěné čluny jsi zbytečná,
^E ^{Ami} jsi zbytečná, má lásko.
2. Jak polámané meče, jak zmrzlé kvítky kleče,
jak mlýn, v němž není mleče, jsi zbytečná,
jak zaskřípění klíče, jak bez násady rýče,
jak polovina míče jsi zbytečná,
jak promarněná rada, jak stará kůže hada,
jak cit, když kvete zrada, jsi zbytečná,
jak nevyhrané bitvy, jak staré kroje z Litvy,
jak tupé ostří břitvy jsi zbytečná,
jsi zbytečná, má lásko.
3. Jak vzpomínky, jež bolí, jak svazek starých rolí,
jak stará děvka s holí jsi zbytečná,
jak obehnané skladby, jak rozbourané hradby,
jak hlas, jenž křičí z klatby, jsi zbytečná,
jak plachetnice v ledu, jak had, jenž nemá jedu,
jak spor, jenž marně vedu, jsi zbytečná,
jak prsten, který tísní, jak strom, jenž kvete plísni,
jak svět, jenž zhrdl písni, jsi zbytečná,
jsi zbytečná, má lásko ...

128. Ukolébavka (Karel Kryl)

1. ^{Ami} ^G Spinkej, synáčku, spi, zavři očička svý -
^E ^{Ami F E} - dva modré květy hořce,
^{Ami} ^G jednou zšednou jak plech, zachutná tabákem dech
^{Ami F E} a políbení hořce.
^{Ami} ^F [: Na zlomu století v náruči zhebkně ti
^{Dmi} tvá první nebo pátá,
^E ^{Ami} ^G než kdo cokoli zví, rány se zajizví
^{E(E,G)} ^{Ami F E} a budeš jako táta. :]
2. Spinkej, synáčku, spi, zavři očička svý,
máma vypere pleny,
odrosteš Sunaru, usedneš u baru
u trochu jiné sklenky.
[: A že zlé chvíle jdou, k vojsku tě odvedou,
zbraň dají místo dláta,
chlást místo náručí couvat tě naučí
a budeš jako táta. :]
3. Spinkáš, synáčku, spiš, nouze vyžrala spiž
a v sklepě bydlí bída,
v jeslích na nároží máma tě odloží,
když noc se s ránem střídá.
[: Recepis na lhaní dají ti na hraní
a nález bude ztráta,
kompromis, z života zbude ti samota
a budeš jako táta ... :]

129. Vánoční (Karel Kryl)

1. ^{Ami} ^G ^{Ami} ^C Dříve, než ze stromečku opadá jehličí,
^{Ami} ^G ^{Ami} ^E lůžko ti jmelím ozdobím,
^{Ami} ^G ^{Ami} ^C dám fotku do rámečku, olovo zasyčí,
^{Ami} ^G ^{Ami} ^E tvůj krajíc chleba ráno ptákům rozdrobím.
2. Za tebe sfouknu svíčku, jablko rozkrojím,
bude to hvězda, či snad kříž, či snad kříž,
tvé jméno na balíčku k ostatním připojím,
to abys nemyslel, že už k nám nepatříš.
- *: ^F ^{Ami} Za okny spadla vložka a zvonek cinká,
^G ^{Ami} Ježíšek zavřel očka a tiše spinká,
^G ^{Ami} Josef mu ustlal měkce v krabici od kolekce,
^F ^E spí, tichounce spí.
3. Kus loje pro sýkory, na stole cukroví,
od zítřka noci ubývá, ubývá,
mráz cukrem pokryl hory, panáček hadrový
^{Ami} ^G ^{Ami} ^G ^{Ami} a jedna židle, jedna židle přebývá,
^G ^{Ami} a jedna židle, jedna židle přebývá ...

130. Vasil (Karel Kryl)

1. D Hmi G A
 D Hmi G A
V botičkách z kozinky vybírám rozinky z koláčků,
vybírám zběsile pro tebe, Vasile, miláčku,
 D Hmi G A
šičky už došily svatební košili z batistu,
 Hmi Emi $F^\#$ Hmi A^7
krmení zvěře je, když vrznou věřeje a tys tu, a tys tu.
2. Mé oči nevěří - přišel jsi se zvěří k obědu,
neseš mi křepelky, v botičkách Popelky, k tobě jdu,
na mojí košilce šič z Košic vyšil „C“ zdvojené,
že nejsem komtesou, starosti moje jsou, tvoje ne, tvoje ne.
3. Na rtech máš enzymy, to asi od zimy třesnuté,
proti tvé nechuti na tácku nesu ti misku thé,
v čaji jsem zkvasila dva vlasy Vasila-hippieho,
jsou v něm i nějaká afrodisiaka, vypij ho, vypij ho!
4. Čaj, který vypiješ, zanechá stopy, jež trvají,
tisícem kilowatt budem se milovat, šohaji,
v milostném zátiší vášně pak nejvyšší vybuchne
tíše a všestranně - tvá láska ke straně!
„Probůh, ne! Probůh, ne!“

131. Ve jménu Humanity! - Varhany v Oliwie. (Karel Kryl)

1. Ami E Ami
 C G E
Varhany v Oliwie pozbyly zvuku,
je mlha a ticho a nevidíš břeh,
 Ami G E
a namísto mozku, jenž vedl by ruku,
 Ami E
jen pistole píší po šedivých zdech
 Ami F E
ve jménu Humanity!
2. Být vděčný té ruce, co zbytky ti hází,
když není co jíst a je vánoční čas,
být němý, jak ryba, jež na stole schází,
když na dlažbě pásy ti rozdrtí vaz
ve jménu Humanity!
- C G
*: Ve stáji v seně ti vykážou byt,
 Ami E
to abys denně se přiblížil Kristu,
 C G
a přirazí k ceně i slovíčko „lid“,
 Ami G
a přirazí k ceně i sádrovou bystu,
 Ami G
i slova, jež slýcháš, i vzduch, který dýcháš,
 Ami G E
tvou radost, i slzy, i hlad.
3. Od varhan v Oliwie ticho se dívá,
už pastýři Ježíše přivítali,
koleady hladem ti žaludek zpívá
a v refrénu zahrají samopaly
[: ve jménu Humanity! :]

132. Veličenstvo Kat (Karel Kryl)

1. Dmi C Dmi
 F Gmi A
V ponurém osvětlení gotického sálu
kupčící vyděšení hledí do misálů
 Dmi B^b C F C (Gmi)
a houfec mordýřů si žádá požehnání,
 Gmi Dmi A^7 Dmi (C Dmi C)
[: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
2. Kněz-ďábel, co mši slouží, z oprátku má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
[: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :]
- F C B^b C
R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
 F C B^b C
z ostnatého drátu páchne to shnilotinou,
 Gmi Dmi
v kraji hnízí hejno krkavčí,
 Gmi A
lidu vládne mistr popravčí.
3. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá,
[: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
4. Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznic se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříč černý nápis hlásá,
[: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
- R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.
5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
[: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :]
6. S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
[: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :]

133. Vzkázali mně hradní páni (Karel Kryl)

1. Ami C Ami C
 F G C Dmi G Ami
Kárala mě moja máti, že já chodím za děvčaty,
nestaraj sa, moja milá máti, však za tebú chodívali taky
 E Ami
voľakedy dávno.
2. Vzkázali mně hradní páni, že sa mám dát na pokání,
praví Pánbůh z vysokého neba: na pokání litovat je treba,
a mně líto není.

134. Vůně (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & C & & E & & \text{Ami} \\ \text{V tůni nad mlýnskou strouhou vteřinu pouhou zdrží se proud,} \\ & & C & & E & & \text{Ami} \\ \text{z víru nad bílou hrází rašící mlází vyráží z pout,} \\ & & C & & G & & F & (\text{Ami}) & E \\ \text{[: louky červených máků pod křídly ptáků oněmělých,} \\ & & \text{Ami} & & C & & G(E) & & \text{Ami} \\ \text{had, co kůži si svléká, z medu a mléka voněl mně líh. :]} \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} C & & G & & F & & \text{Ami} \\ \text{Výsměch a potíže s kázní, jsme snílci a blázni} \\ & & G & & \text{Ami} \\ \text{tří generací,} \\ & & C & & G & & F & & \text{Ami} \\ \text{s vráskami rytými dobou, čas zmařený mdlobou} \\ & & G & & \text{Ami} \\ \text{se nenavrací,} \end{matrix}$

$\begin{matrix} & & & & F \\ \text{v bronzu jen tyčí se kopí, lev uši své klopi,} \\ & & & & E \end{matrix}$

$\begin{matrix} & & & & E \\ \text{tak kdo by se bál,} \end{matrix}$

$\begin{matrix} \text{Ami} & & & & G & & F \\ \text{nečiny značené vinou se dějinami vinou,} \end{matrix}$

$\begin{matrix} E & & \text{Ami} & G & F & E \\ \text{ó, Bože, co dál?} \end{matrix}$

2. Vůně potu a kůže, nad něhou růže cynický smích,
lásko, na konci léta osudy splétá ledový sníh,
[: vůně vody a prádla, chlastu a žrádla k opojení,
lež a zrosený džbánek pro mdlobný spánek pokolení. :]

R:

3. Schůzku nahradíš schůzí, belháním chůzi, povykem klid,
vůně piva a kvásku nahradí lásku, Boha a cit,
[: klec co náhražka křidel, kulturní příděl za umění,
dálky v zrcadle sklínky z prohané skříňky na civění. :]

R: $\begin{matrix} \text{Výsměch a potíže s kázní, jsme snílci a blázni} \\ \text{tří generací,} \\ \text{s vráskami rytými dobou, čas zmařený mdlobou} \\ \text{se nenavrací,} \\ \text{nečiny značené vinou se dějinami vinou,} \\ \text{co dělat že máš:} \\ \text{navzdory otcům a synům se rozhodlat k činům,} \\ \text{Ami} & & G & & E & & \text{Ami} \\ \text{kde domov je náš, kde domov je náš?} \end{matrix}$

135. Září (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} C & G^7 & C \\ \text{Přinesl srpen září od západu,} \\ & & F & & \text{Ami}(C) \\ \text{trs aster kvete pod jeřabinami,} \\ & & E & & \text{Ami} & G \\ \text{zubaté slunce bije do výkladů,} \\ & & C & & E & & \text{Ami} \\ \text{do stánků s buřty, květy, novinami.} \end{matrix}$

R: $\begin{matrix} F & G & C \\ \text{Několik bláznů na trh kůži nese} \\ & & E & & \text{Ami} & G \\ \text{a časný podzim marně čeká na sníh,} \\ & & C & & \text{Ami} \\ \text{do cizích věcí nevměšujeme se -} \\ & & E & & & & \text{Ami} \\ \text{- a ještě méně - vlastně - do těch vlastních.} \end{matrix}$

2. A mraky jako Karavely plují
od nebe k nebi přerozličných vlastí,
odvaha váhá, váhá nad propastí,
paměti těch, kdo sotva pamatují.

R:

R:

136. Znamení doby (Karel Kryl)

1. $\begin{matrix} D & A & D & A \\ \text{Před okny sloup - znamení moru,} \\ & & F^{\#}mi & A & & E \\ \text{předpověď provazů a divných mravů,} \\ & & A & A^7 & & D \\ \text{klesáme hloub se strachem tvorů} \\ & & F^{\#}mi(E) & & C^{\#}mi & & F^{\#}mi & E(C^{\#}mi) & D(F^{\#}mi) \\ \text{před ranou do vazů, před zlobou davu.} \end{matrix}$

2. Na stěně mříž - znamení doby,
děsím se obrázků, děsím se šachů,
zbyl jenom kříž, zůstaly skoby
a myšlenka na lásku v zajetí strachu.

*: $\begin{matrix} E & & & & F^{\#}mi \\ \text{Zástupy lidí jdou pozpátku vpřed tak, jako raci,} \\ & & E & & & & F^{\#}mi \\ \text{zbabělost - hostii každý si pozvedá, pálí ho dlaň,} \\ & & E & & & & F^{\#}mi \\ \text{mnozí se stydí, že stavěli svět, některý zvrací,} \\ & & E & & F^{\#}mi & & C^{\#} & & F^{\#}mi & A & D & A & E & D & A & E & D \\ \text{dávaje bestii ze svého oběda povinnou daň.} \end{matrix}$

3. K výkazu ztrát připište sebe,
že jste jen couvali mlčky a kvapně,
zato když brát chtěli vám nebe,
že jste jim kývali, Bože, tak trapně!

4. Přes čelo stín - znamení studu,
znamení malého lidského strachu,
na pití blín, k zábavě nudu,
k důvěře podlého a nasypat hrachu!

137. Zkouška dospělosti (Karel Kryl)

1. *Ami F*
V nedělním oblečení nastoupíš před komisi,
G E
studené vysvědčení vezme, co bylo kdysi.
2. V portmonce umístěnka, slavnostní učitelé
a lež - co první směnka úvěru pro dospělé.
C G
- R1:** Opilí od radosti si sami trochu lžeme,
F E
že zkouškou dospělosti opravdu dospějeme.
- R2:** Tak tančí, láska sladká, protančí večer celý:
ten bál je křížovatka: dospělí - nedospělí.
3. Na klopě vlají stužky, z orchestru znějí bicí,
dozrál čas pro častušky a vstupu do milicí.
4. Dozrál čas dilematu: „Být pro nebo proti?“
Pak čekat na výplatu jak jiní patrioti.
- R1:**
- R2:**
5. Dostaneš místo lásky od těch, co všechno vědí,
trojhlavé neotázky, čtyřhlavé odpovědi.
- R3:** Šumivé víno pění a dívky oblékly si
namísto dětských snění dospělé kompromisy.
- R2:**
- R1:**

138. Z ohlasů písní ruských (Karel Kryl)

- Dmi*
1. Byl jest Vova na honu u Rostova na Donu,
A Dmi
spatřil státi na břehu krasavici zvláštní,
na výstrahy nedbaje, žena že jen kletba je,
A Dmi
dal se za ní do běhu, neboť vzplanul vášní.
C Dmi
Krasavice tone v hněvu, kterak Vova třeští,
Gmi A Dmi
rozbíhá se ke Kyjevu, na útěku vřeští,
C Dmi
přeběhli tak přes hranici ke korytu Visly,
B^b A Dmi
kde v té chvíli krasavici opustily smysly,
la la la ...
2. Čelist vášní převislu, přeplaval s ní přes Vislu,
utíkal s ní po břehu a něžně se k ní shýbal,
a když byli za Vislou, učinil jí závislou,
jelikož ji za běhu dvěstětřikrát líbal.
Když pak běžel okolo vrat s policajty v patách,
zakopl jest o kolovrat, do louže se natáh',
ona z rukou vypadla mu do bílého snížku
a on zří, že ukradla mu komsomolskou knížku,
la la la ...
3. Maje duši bolavu, přeběhl s ní Moravu,
líbali se mnohý dni rozechvělí touhou,
krasavice líbezná dnes už, co je Liebe, zná
a náš Vova ve Vídni mívá chvíli dlouhou.
Sedává pak u Dunaje s tvářmi sladkých madon,
tiše sobě vzpomínaje na ten hon a na Don,
krasavice jako vdova truchlí neustále,
čeká doma, až ji Vova vodnese kus dále,
la la la ...

139. Zapření Petrovo (Karel Kryl)

- Ami G Ami*
1. Země je rudá od krve a mlčí stromy v Nazaretu,
G Ami
dnes naposled i poprvé - jak v neskutečném kabaretu,
C Ami G F E
jsme příliš slábi ve víře, byt třeba Krista na kříž vlekou,
vždyť za^bi jí - li pastýře, pak se i ovce rozutekou. Ami G (E) Ami
2. Kříže se tyčí k měsíci a trny zdraví Mesiáše,
v zahradě pěji slavici, je noc, jež čeká na Jidáše,
měsíc se třpytí perletí, a třeba věrnost přísaháme,
teď podruhé i potřetí Krista i sebe zapíráme.
- Rec:** Zapřeme poprvé - ruce se dosud chvějí,
zapřeme podruhé, chválice beznaději,
potřetí zapíráme už jen tak, ze zvyku,
a slzy polykáme, pláč místo výkřiku.
3. Země je rudá od krve, kokrhá kohout v Galileji,
vždy znovu a vždy poprvé prosíme s Petrem o naději,
jsme příliš slábi ve víře a svatou pravdu na kříž vlekou,
Ami G Ami
vždyť zabiji-li pastýře, jsme ovce, jež se rozutekou ...

140. Zpívání pro Miss Blanche (Karel Kryl)

- F G C Ami*
1. Zaklepu na branku s rezavou mříží,
C G C
pod okno zasadím slunečnice,
F G C Ami
zavolám na Blanku, ať na mě shlíží
C E Ami
z balkónu s kapradím do ulice.
- F G C E Ami*
- R:** Pod listím smokvoňovým večer co večer ji vyzývám,
F G C Ami E
s měsícem platinovým vyznání pro ni teď zpívám,
Ami G Ami G Ami G Ami E
že, až se setmí, polibkem setru veškeré slzy z tváře a ze rtů,
Ami G Ami G Ami F Ami E(Ami)
to se přec nesmí, povídat větru, že asi brzy pošle mě k čertu.
2. Zaujmu odvážně hrdinskou pózu,
mám přece v malíčku historii,
a ježto převážně nerada prózu,
nesu jí v balíčku poezii.
- R:**

141. Za prachy (Karel Kryl)

1. Ami G E^7
Usedám k obědu vždy za kvílení sirén,
 Ami G E^7
v pátek i ve středu jsem Martin nebo Iren,
 Ami G E^7
usedám k obědu - žrouť u rybího filé,
 Ami G E^7
u flašky Pradědu lžu píseň svojí milé
 Ami F^7 E^7
za prachy.
2. Bez otky, bez pluhu já pokouším se orat,
hraju si na sluhu a účastním se porad,
bláboly soudruhů mi sviští kolem uší,
jak hlína na kruhu jsou tvární - tak se sluší
za prachy.
3. Lze trvat na dětství, když shůry dáno není,
lhát křivá svědectví do Knihy zapomnění,
lze najít obrazy pro všechny krásy světa,
pak dělat podrazy z asyly svého ghetta
za prachy.
4. Někteří kasírují za podraz či za drb,
jiní zas mašírují tak, jak káže pabl,
někteří vodu kalí mezitím, co kradou,
aby pak naříkali nad kterousi zradou
za prachy.
5. Jedna je našišato, vidí-li dvě kila,
druhá se prodá za to, aby ctnostně žila,
té třetí stačí zlato, bourák nebo vila,
leč nikdo nemá na to, aby koupil Kryla
 Ami F^7 Ami F^7 Ami F^7 Ami
za prachy, za prachy ...

142. Zítřa snad z oblaků (Karel Kryl)

D
Zítřa snad z oblaků pár litrů koňaku
 G A
naprší, naprší, naprší,
pomůže od vedra, steče pak do vědra
 D A D
z návrší, z návrší, z návrší,
anebo z obláčků napadá koláčků
 G
do džberu, do džberu, do džberu,
 D A^7
vepřová s knedlíkem, jídla ve velikém
 D G D
výběru, výběru, výběru.

143. Zvěrokruh (Karel Kryl)

1. Ami E E^7 Ami
Pravila mi nad bochníkem plesnivého sýra,
 E E^7 Ami
že jsem jejím nápadníkem ve znamení Štíra,
 G C Dmi E
řekl jsem jí: milá slečno, nečtete si snáře,
 Ami E E^7 Ami
se štírem je nebezpečno bez veterináře.
 Dmi Ami
R: Ona ale vzpomněla si, že jsme asi Blíženci,
 Dmi E
všiml jsem si její krásy a žrali mě mravenci.
2. Popad' jsem ji za ramena, slyším ji, jak říká:
sestra prý je narozena ve znamení Býka,
před měsícem prý se vdala ve znamení Střelce,
za muže si proto vzala hochu zemědělce.
- R:** Seděli jsme potom v drožce v oboustranném objetí,
myslel jsem na Kozorožce, ptala se mě: Co je ti?
 Ami E E^7 Ami
*****: Pak jsme spolu rozmlouvali o znamení Panny...

144. Za vozem (Karel Kryl)

- Dmi A^7 Dmi
1. Za troskou troska, neslovanská lípa,
 F C Dmi
je nejspíš ničí tato zem,
 F C Dmi A^7
opilý vozka na kozlíku hnípá
 Dmi F C A^7 Dmi
a lidé křičí: „Za vozem! Za vozem!“
2. Za vodkou vodka, nouze pěticípá,
a bagry ničí černozem,
dušička krotká na úbytě chcípá
a lidé křičí: „Za vozem! Za vozem!“
 F C Dmi A
R: Lidu je třeba her nebo chleba,
 B^b Dmi
panského léku na závist,
 F C Dmi A
není-li klasů, národ či rasu,
 B^b A
a ještě lépe: nenávisť!
3. Zarudlé oči z trapné komedie,
vzlétly jen vrány k obloze,
opilý kočí na kozlíku pije
a veze pány na voze, na voze ...

145. Žalm za Marilyn Monroe (Karel Kryl)

1. $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & E \\ \text{Ami} & F & E \end{array}$
Ve spaní jeví se mi přízrak němý plavovlasé ženy,
je to asi plavovlasý samarítán,
 $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & E \\ \text{Ami} & F & E(-) \end{array}$
v srovnání s bohyněmi, uvěřte mi, nemá valné ceny,
na cenovce pase ovce vlasatý pán.
2. V novinách čtu si zvěsti o neštěstí, které stihlo vílu,
nevidáno, říkám ráno odhodlaně,
směrovky na rozcestí smutek věští poskládaný z dilů,
v akváriu srdce ryju do vorvaně.
- R:** $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & \\ \text{Ami} & F & E \end{array}$
Jak vzorek bez ceny jsem vážený a zpívám si jen žalmy,
zabíjím v domínu svou vidinu či ve třech tazích halmy
 $\begin{array}{ccc} G & E & \text{Ami } E^7 \end{array}$
a pak se plížím netopýřím šerem spát.
3. $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & \\ G & & E \end{array}$
Za zvuků menuetu slova pletu přeslazeně tklivá
nevědomky lámu stromky, šlapu půdu,
 $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & E \\ \text{Ami} & F & E \end{array}$
zabalím do sametu jednu větu, bude jako živá,
na kocábce dojde lásce v Hollywoodu ...

146. Žalm 120. (Karel Kryl)

- $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & F \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} \end{array}$
Vyhnaný dostal jsem útulek v porobě,
v salaších ciziny bylo mi spáti,
 $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & F \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} \end{array}$
opuštěn volal jsem, Pane můj, po tobě,
Pane můj jediný, nedej mi lháti,
 $\begin{array}{ccc} C & & G \\ \text{Ami} & & E \end{array}$
ačkoli k pokoji volaly retы mé,
ačkoli prosily o útěchu,
 $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & F \\ \text{Ami} & G & \text{Ami} \end{array}$
na hesla o boji změnili věty mé
ti, jimž je násilí ku prospěchu.

147. Žalm 71. (Karel Kryl)

1. $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & E^7 \\ \text{Ami} & & \text{Ami} \end{array}$
Tři černí mravenci topí se v slze srny,
nápisы na věnci a na koruně trny,
 $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & E^7 \\ \text{Ami} & & \text{Ami} \end{array}$
padáme pod tíží a snažíme se dolézt,
vlekouce na kříži svou samotu a bolest.
 $\begin{array}{ccc} F^6 & & \text{Ami} \\ G & & \text{Ami} \end{array}$
R: Nebe je růžové, po cestě křížové
snad konečně spočinem jak pšenice v klásku,
 $\begin{array}{ccc} Dmi & & \text{Ami} \\ G & E(E, E^7) & \text{Ami } E \end{array}$
spočinem bez hněvu, přirostlí ke dřevu,
vždyť nejtěžším zločinem je hlásati lásku.
2. $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & \\ \text{Ami} & & \text{Ami} \end{array}$
Vezem se v kočáře, ve kterém přežijeme,
s obrazem mocnáře, kterého milujeme,
plačícе pro mladost jsme staří, bohudíky,
řvem Ódu na radost, že nejsme mučedníky.
- R:**
3. $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & \\ \text{Ami} & & \text{Ami} \end{array}$
Dozněla Devátá a končí komedie,
namísto Piláta svět si dnes ruce myje,
sám kříž si zhotoví a sám si hřeby ková
a král je křížový, hraje se Osudová.

148. 31. kolej (Karel Kryl)

1. $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & C \\ G & & \text{Ami} \end{array}$
Pod klenbou nádraží veselí lidé se smějí,
hodina sudá či lichá, zní hovor a křik,
 $\begin{array}{ccc} G & Dmi & \text{Ami} \\ G & Dmi & E \end{array}$
třicet je kolejí, které se navracejí,
třicátá prvá je tichá jak tajený vzlyk.
 $\begin{array}{ccc} F & G & \text{Ami} \\ F & G & \text{Ami} \end{array}$
Možná někdo to ví, kam ty koleje vedou
a proč nastoupil smutek do vagonu,
 $\begin{array}{ccc} Dmi & (\text{Ami}, E, E) & \text{Ami} \\ G & E & \text{Ami} \end{array}$
[: za most betonový zelené vlaky jedou,
zbyly obaly z kytek na peronu. :]
2. $\begin{array}{ccc} \text{Ami} & & \\ \text{Ami} & & \text{Ami} \end{array}$
Pod klenbou nádraží Babylon řečí a zvuků,
z ostatních kolejí veselé vlaky jedou,
na této poslední obava roztřese ruku
v ponuré naději, že snad už nepřijedou.
[: Prsten granátový barvu svou změní v šedou,
ústa šeptají ještě a zasvítí blesk,
každý dnes už to ví, kam ty vagonы jedou
a proč s kapkami deště padá i stesk. :]

3.	Karel Kryl	Alibi v A-moll	1
1.	Karel Kryl	Anděl	1
2.	Karel Kryl	Atlantis	1
4.	Karel Kryl	Azbuk	1
5.	Karel Kryl	Babylon	2
6.	Karel Kryl	Bacil	2
7.	Karel Kryl	Bakterie	2
14.	Karel Kryl	Balada Manoně	4
9.	Karel Kryl	Běla (Podběly)	3
11.	Karel Kryl	Bílá hora	3
12.	Karel Kryl	Bivoj	4
18.	Karel Kryl	Blátivá stráž	5
13.	Karel Kryl	Bludiště	4
10.	Karel Kryl	Bludný Holanďan	3
15.	Karel Kryl	Blůs pro papírový děfče	5
19.	Karel Kryl	Bratříčku, zavírej vrátka	6
16.	Karel Kryl	Bratři (Tak vás tu máme)	5
17.	Karel Kryl	Bridge	5
8.	Karel Kryl	Buffalo Bill	2
22.	Karel Kryl	Co řeknou?	6
20.	Karel Kryl	Čardám, čardáš, čardá	6
23.	Karel Kryl	Čarnogurské tanky	7
21.	Karel Kryl	Číslo na zápěstí	6
26.	Karel Kryl	Dachau blues	10
24.	Karel Kryl	Dalas	9
25.	Karel Kryl	Darwin?	9
33.	Karel Kryl	Dědicům Palachovým	12
28.	Karel Kryl	Děkuji	11
29.	Karel Kryl	Demokracie	11
27.	Karel Kryl	Deštivý den	10
37.	Karel Kryl	Dívčí válka	14
30.	Karel Kryl	Dívka havířka	11
31.	Karel Kryl	Divný kníže	12
35.	Karel Kryl	Dneska už se smí	13
32.	Karel Kryl	Dopisy	12
34.	Karel Kryl	Důchodce	13
36.	Karel Kryl	Dvacet	13
38.	Karel Kryl	Elegie	14
39.	Karel Kryl	Ellena	14
40.	Karel Kryl	Gero	15
41.	Karel Kryl	Gloria	15
42.	Karel Kryl	Gulášová polířka	15
43.	Karel Kryl	Habet	16
44.	Karel Kryl	Hanina	16
45.	Karel Kryl	Hannibal	17
47.	Karel Kryl	Hlas	17
46.	Karel Kryl	Hle, jak se perou	17
48.	Karel Kryl	Holáryjó	18
49.	Karel Kryl	Idyla	18
50.	Karel Kryl	Ignác	18
51.	Karel Kryl	Irena	19
52.	Karel Kryl	Jaro desáté	19
53.	Karel Kryl	Jednou-dvakrát	19
54.	Karel Kryl	Jedůřka	19

55.	Karel Kryl	Jeřabiny	20
56.	Karel Kryl	Jidáš	20
57.	Karel Kryl	Jupí, jupí II.....	20
58.	Karel Kryl	Jupí, jupí I.	21
62.	Karel Kryl	Kádrují mě.....	22
61.	Karel Kryl	Kain IX.	22
63.	Karel Kryl	Karavana mraků.....	23
60.	Karel Kryl	Kateřina	21
65.	Karel Kryl	Kostelní věž.....	24
59.	Karel Kryl	Král a klaun	21
64.	Karel Kryl	Kyselý sníh.....	23
66.	Karel Kryl	Lásko!	24
70.	Karel Kryl	Ledvinové kamínky	25
67.	Karel Kryl	Lektorská	24
68.	Karel Kryl	Lilie	24
69.	Karel Kryl	Limericky	25
77.	Karel Kryl	Marat ve vaně	28
76.	Karel Kryl	Martině v sedmi pádech.....	28
71.	Karel Kryl	Maškary	25
73.	Karel Kryl	Monika	26
74.	Karel Kryl	Monology	26
75.	Karel Kryl	Morituri te salutant.....	27
72.	Karel Kryl	Mořská kráva	25
80.	Karel Kryl	Na jednu notečku	30
81.	Karel Kryl	Nehažte kamení	30
79.	Karel Kryl	Nechej ho spát.....	29
78.	Karel Kryl	Nevidomá dívka	29
82.	Karel Kryl	Noviny.....	30
83.	Karel Kryl	Novoroční.....	30
84.	Karel Kryl	Ocelárna	31
85.	Karel Kryl	Od Čadce k Dunaju	31
87.	Karel Kryl	Okupační popěvek.....	31
88.	Karel Kryl	Omezená suverenita	32
86.	Karel Kryl	Ostrov pokladů.....	31
105.	Karel Kryl	Pasážová revolta	39
93.	Karel Kryl	Pieta	33
98.	Karel Kryl	Píseň na vobjednátku	35
99.	Karel Kryl	Píseň Neznámého vojína	36
101.	Karel Kryl	Píseň o žrádle	38
102.	Karel Kryl	Píseň pro blbouna nejapnýho.....	38
103.	Karel Kryl	Píseň pro Zuzanu.....	39
92.	Karel Kryl	Pitomý chanson	33
95.	Karel Kryl	Platýs	34
96.	Karel Kryl	Plaváček.....	34
106.	Karel Kryl	Podivná ruleta (Ruská ruleta)	40
91.	Karel Kryl	Pochod Gustapa.....	33
100.	Karel Kryl	Pochyby	37
94.	Karel Kryl	Potkal jsem svou tchýni.....	34
90.	Karel Kryl	Provizorní balada	32
107.	Karel Kryl	Prsten s kamejí.....	40
104.	Karel Kryl	Přeludium	39
97.	Karel Kryl	Pták Noh	35
89.	Karel Kryl	Pušky a děla	32
109.	Karel Kryl	Rakovina.....	41
108.	Karel Kryl	Romeo a Julie.....	40

110.	Karel Kryl	Ruka je most.....	41
112.	Karel Kryl	Salome.....	42
113.	Karel Kryl	Sametové jaro.....	42
114.	Karel Kryl	Smečka.....	42
117.	Karel Kryl	Spásonosný song.....	44
111.	Karel Kryl	Srdce a kříž.....	41
115.	Karel Kryl	Stéblo pšenice.....	43
118.	Karel Kryl	Stín topolů.....	44
116.	Karel Kryl	Strejček Strach a teta Obava.....	44
119.	Karel Kryl	Střepy.....	44
120.	Karel Kryl	Svíčky.....	45
121.	Karel Kryl	Synonymická.....	45
122.	Karel Kryl	Tak jenom pojistit.....	46
123.	Karel Kryl	Tekuté písky.....	46
125.	Karel Kryl	Tisící rok míru.....	47
126.	Karel Kryl	Tragédie s agentem.....	47
124.	Karel Kryl	Tráva.....	47
127.	Karel Kryl	Tři variace na stejné téma.....	48
128.	Karel Kryl	Ukolébavka.....	48
129.	Karel Kryl	Vánoční.....	48
130.	Karel Kryl	Vasil.....	49
131.	Karel Kryl	Ve jménu Humanity! - Varhany v Oliwie.....	49
132.	Karel Kryl	Veličenstvo Kat.....	49
134.	Karel Kryl	Vůně.....	50
133.	Karel Kryl	Vzkázali mně hradní páni.....	49
141.	Karel Kryl	Za prachy.....	52
139.	Karel Kryl	Zapření Petrovo.....	51
135.	Karel Kryl	Září.....	50
144.	Karel Kryl	Za vozem.....	52
142.	Karel Kryl	Zítřka snad z oblaků.....	52
137.	Karel Kryl	Zkouška dospělosti.....	51
136.	Karel Kryl	Znamení doby.....	50
138.	Karel Kryl	Z ohlasů písní ruských.....	51
140.	Karel Kryl	Zpívání pro Miss Blanche.....	51
143.	Karel Kryl	Zvěrokruh.....	52
145.	Karel Kryl	Žalm za Marilyn Monroe.....	53
146.	Karel Kryl	Žalm 120.....	53
147.	Karel Kryl	Žalm 71.....	53
148.	Karel Kryl	31. kolej.....	53